

కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 8

సంపుటి : 29

ఆగస్టు - 2016

రూ.7/-

సెప్టెంబర్ 2 సార్వత్రిక సమ్మేళనం శంఖారావం

సమర శీల ... చైతన్య జ్వాల కెప్టెన్ లక్ష్మి సెహగల్

తొలుత స్టెతోస్కోప్ పట్టిన తర్వాత తుపాకీ చేపట్టి కదం తొక్కిన యాభై యేళ్ళ వయసులో ఎర్ర జెండా చేబూనినా అన్నీ ప్రజల కోసమే! దేశం కోసమే. భారతమాతను విదేశీదాస్య శృంఖలాల నుంచి విముక్తి చేయాలన్న లక్ష్యంతో కదన రంగంలోకి ఉరికి రాణి ఝాన్సీ రెజిమెంటిక్ కెప్టెన్ గా కదం తొక్కి పోరాడారు. స్వాతంత్ర్యానంతరం అశేషపీడిత ప్రజలకు అంకితమవడానికే అరుణ పతాకం చేబూనారు. తుది ఘడియల వరకు పేదలకు ఉచిత వైద్యం అందించారు.

20,21 శతాబ్దంలో పరాధీన భారతంలో వలస పాలనను, అనంతరం స్వాతంత్ర భారతదేశాన్ని చూశారు. స్వాతంత్ర్యానంతరం దేశ నిర్మాణంలోనూ పాల్గొన్నారు. దేశంలో ఒక చారిత్రాత్మక పరివర్తనా సమయంలో తొలి నుండి తుది వరకు స్థిరంగా పేద ప్రజల పక్షానే నిలిచిన గొప్ప వ్యక్తి సెహగల్, సెహగల్ ఎక్కడ పనిచేసినా తోటివారితో, కార్యకర్తలతో, రోగులతో, మిత్రులతో, కుటుంబ సభ్యులతో ప్రేమగా, ఆత్మీయంగా ఉండేవారు. లక్ష్మి సెహగల్ అసలు పేరు లక్ష్మి స్వామినాథన్, లక్ష్మి చెన్నైలో 1914లో జన్మించారు. తండ్రి డా॥ స్వామినాథన్. ప్రముఖ న్యాయవాది. మేధావి. తల్లి అమ్మకుట్టి. సామాజిక కార్యకర్త. స్వాతంత్ర్యానంతరం రాజ్యాంగ సభ సభ్యురాలిగా చేశారు. ఇద్దరూ స్వతంత్ర పోరాట యోధులే. పైగా వారిది కులాంతర వివాహం. వివాహానంతరం టీచర్ నియమించి ఆమెకు ఇంగ్లీషు రాయడం, చదవడం నేర్పించారు. స్వతహాగా తెలివిగలదైన అమ్మకుట్టి త్వరగానే అవన్నీ నేర్చుకుంది. సామాజిక కార్యక్రమాల్లో క్రియాశీలకంగా పాల్గొంది. ఈ కుటుంబ వాతావరణమే చిన్నారి లక్ష్మిని ప్రభావితం చేసింది.

ఇంటా బయటా నిత్యం సాగే రాజకీయ కార్యక్రమాలు ఆమెకు స్ఫూర్తినిచ్చాయి. బాల్యంలోనే ఎంతో ఉత్సాహంగా జాతీయ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. చిన్నతనంలోనే విదేశీ వస్తువుల బహిష్కరణ, మద్యాన్ని దహనం చేయటం వంటి కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. హైస్కూల్ విద్య పూర్తయ్యాక సత్యాగ్రహ సభల్లో, ఊరేగింపుల్లో పాల్గొనేది. అయితే పోలీసులు లాఠీచార్జ్ చేస్తుంటే అహింసా మార్గంలో చేతులు ముడుచుకు కూర్చోవాలన్న గాంధీ మాట లక్ష్మికి ఎంత మాత్రం నచ్చేది కాదు. పైగా చదువులు మానేసి సహాయ నిరాకణోద్యమంలో పాల్గొనాలనే గాంధీజీ పిలుపు కూడా ఆమెకు నచ్చలేదు. రాజకీయాల్లో పాల్గొంటున్నా విద్యార్థుల మొదటి కర్తవ్యం చదువేనని, విద్యలో నిష్ణాతులైతేనే దేశానికి పురోగతి అని భావించేది. కమ్యూనిస్టులకు సంబంధించిన మీరట్ కుట్ర కేసు విషయంలో గాంధీజీ వ్యవహరించిన తీరుతో లక్ష్మికి ఆయన పట్ల ఉన్న భ్రమలన్నీ

పటాపంచలయ్యాయి. 1938లో మద్రాస్ మెడికల్ కాలేజీ నుంచి ఎంబిబిఎస్ పట్టా పుచ్చుకున్నారు.

సరోజినీ నాయుడు, అమ్మకుట్టి స్వామినాథన్ కుటుంబాల మధ్య మంచి సంబంధాలుండేవి. మీరట్ కుట్ర కేసులో సరోజినీ నాయుడు చెల్లెలు సుహాసిని కూడా ఉంది. ఆమె మీద అరెస్టు వారెంట్ లేకపోయినా నిఘా ఉండేది. దాంతో సుహాసిని కొద్ది రోజులు లక్ష్మి వాళ్ళ ఇంట్లోనే ఉంది. అప్పుడే ఇరువురికి పరిచయమైంది. జర్మనీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ గురించి, తను అందులో ఎలా చేరిందీ, హిట్లర్ అధికారంలోకి ఎలా చేరిందీ, హిట్లర్ అధికారంలోకి వచ్చాక తన వ్యతిరేకులను ఎలా ఏరివేసింది, ముఖ్యంగా కమ్యూనిస్టులను ఎలా వేటాడింది ఆమె చెప్తుండేది. ముఖ్యంగా రష్యా చారిత్రాత్మక విప్లవం గురించి కూడా సుహాసిని చెప్పిన కోణం నుంచి పీడితుల్ని, పీడకుల్ని రెండు వర్గాలుగా చూడగలిగింది లక్ష్మి. శ్రామికుల్ని తలచుకున్నప్పుడు ల్లా ఎంతో బాధపడేది. బానిస విదేశీ పాలన పోయి దేశం స్వతంత్రం పొందితే ఈ సమస్యలన్నీ వాటంతటవే బాగుపడతాయనుకునేది. అయితే నెహ్రూ చెప్పే సామ్యవాదంలో కుళ్ళు సమాజాన్ని కూల్చే విప్లవ ప్రస్తావన ఉండేదికాదు. అసమానతలు లేని రాజ్యం కావాలని కోరుకోలేదని ఆమెకు అర్థమైంది. సామ్యవాదం గురించి అందిన పుస్తకాలన్నీ చదువుతుండేది. ఎడ్గార్ స్నో రచించిన 'చైనా పై అరుణతార' ఆమెను ఎంతగానో ప్రభావితం చేసింది.

1940 చెన్నై నుంచి సింగపూర్ వెళ్ళి పేదలకు వైద్యం చేశారు. బ్రిటిష్ వ్యతిరేక పోరాటం పట్ల ఆకర్షితులయ్యారు. ఇండియన్ ఇండిపెండెన్స్ లీగ్ లో క్రియాశీలక పాత్ర పోషించారు. 1943లో సింగపూర్ వచ్చిన బోస్ ఒక సభలో మాట్లాడుతూ మహిళలు ఆజాద్ హింద్ ఫౌజ్ లో చేరి పాల్గొనకపోతే పోరాటం అసంపూర్ణంగానే ఉంటుందని చెప్పడం లక్ష్మిలో ఆలోచనలు రేకెత్తించింది. వీరనారి రాణి ఝాన్సీభాయి పేరిట మహిళా బ్రిగేడ్ ఏర్పాటు గురించి బోస్ ఆలోచించారు. అదే విషయమై లక్ష్మితో మాట్లాడారు. పురుషాధిక్యత, అణచివేత, పరాధీనతల నుంచి బయటపడొచ్చని, సమాన హక్కులు కోరవచ్చని లక్ష్మి భావించారు. మహిళా రెజిమెంట్ కు నాయకత్వం వహించమని బోస్ తనను అడిగిన వెంటనే ఎటువంటి తటవటాయింపులు లేకుండా అంగీకరించారు. తన క్లినిక్ మూసివేసి ఆ బాధ్యతలను స్వీకరించారు. (బోస్ ఆమెకు కల్నల్ హోదా ఇచ్చినప్పటికీ ప్రజల మనోభలకాల్లో మాత్రం కెప్టెన్ గానే ముద్రపడిపోయింది) దాంతో కెప్టెన్ లక్ష్మి అయ్యారు. మొత్తం ఆసియాలోనే ఇలా ఓ రెజిమెంట్ కు కమాండర్ గా వ్యవహరించిన తొలి మహిళగా చరిత్ర సృష్టించారు.

మిగతా 33వ పేజీలో

ఆగస్టు - 2016

కార్మిక లోకం

సి.వి.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 29
సంచిక : 08
విడి ప్రతి వెల : రూ. 7/-
సం॥ చందా : రూ. 75/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మాసం కవిత	5
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8, 9
తెల్లచొక్కా కార్మికులు	10
అంతర్జాతీయం	11
కార్మికులు చట్టాలు	13
జీవో	14, 15
జాతీయం	16, 17
మధ్యపేజీ కథనం	18, 19
సామాజిక న్యాయం	21
శ్రామిక మహిళ	22
కార్మిక తరంగాలు	23
ఎస్.ఎ.రావతార్ కార్మికుల పోరాటం	24
జిల్లాల్లో కార్మికమాటలు	27
సందర్భం	28
ఈ మాసం కథ	30
కబాలి సినిమా రివ్యూ	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,
24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490300371- 0866-2442988

మేనేజర్ : పి. రోజా

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

ఎస్. పుణ్యవతి, పి. అజయ్ కుమార్,
డా. ఉమామహేశ్వరరావు, ఎ.రఘునాథరెడ్డి

ఎడిటర్ : కారుసాల శ్రీనివాసరావు

సంపాదకీయం

ఆగస్టు జెండా పండుగొస్తోంది

ఆగస్టు 15 జెండా పండుగ వచ్చేస్తోంది. ఎర్రకోటపై జాతీయ జెండా ఎగరేసేందుకు ప్రధానమంత్రి నరేంద్రమోడీ రెడీ అవుతున్నారు. గద్దెనెక్కిన తొలి ఏడాది ఆగస్టు పండ్ల రోజు ప్రధాని జనరంజకమైన ఉపన్యాసం దంచారు. కోట్లాది మంది ప్రజల్లో ఆశల భ్రమలు రేకెత్తించారు. గడచిన 2 ఏళ్ళ అనుభవం ఏమిటి? దేశంలోని 3వ వంతు రాష్ట్రాలు కరువు కాటకాలతో అల్లాడుతున్నాయి. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు జనానికి చుక్కలు చూపిస్తున్నాయి. మతోన్మాద నీలి నీడలు దేశాన్ని అలుముకున్నాయి.

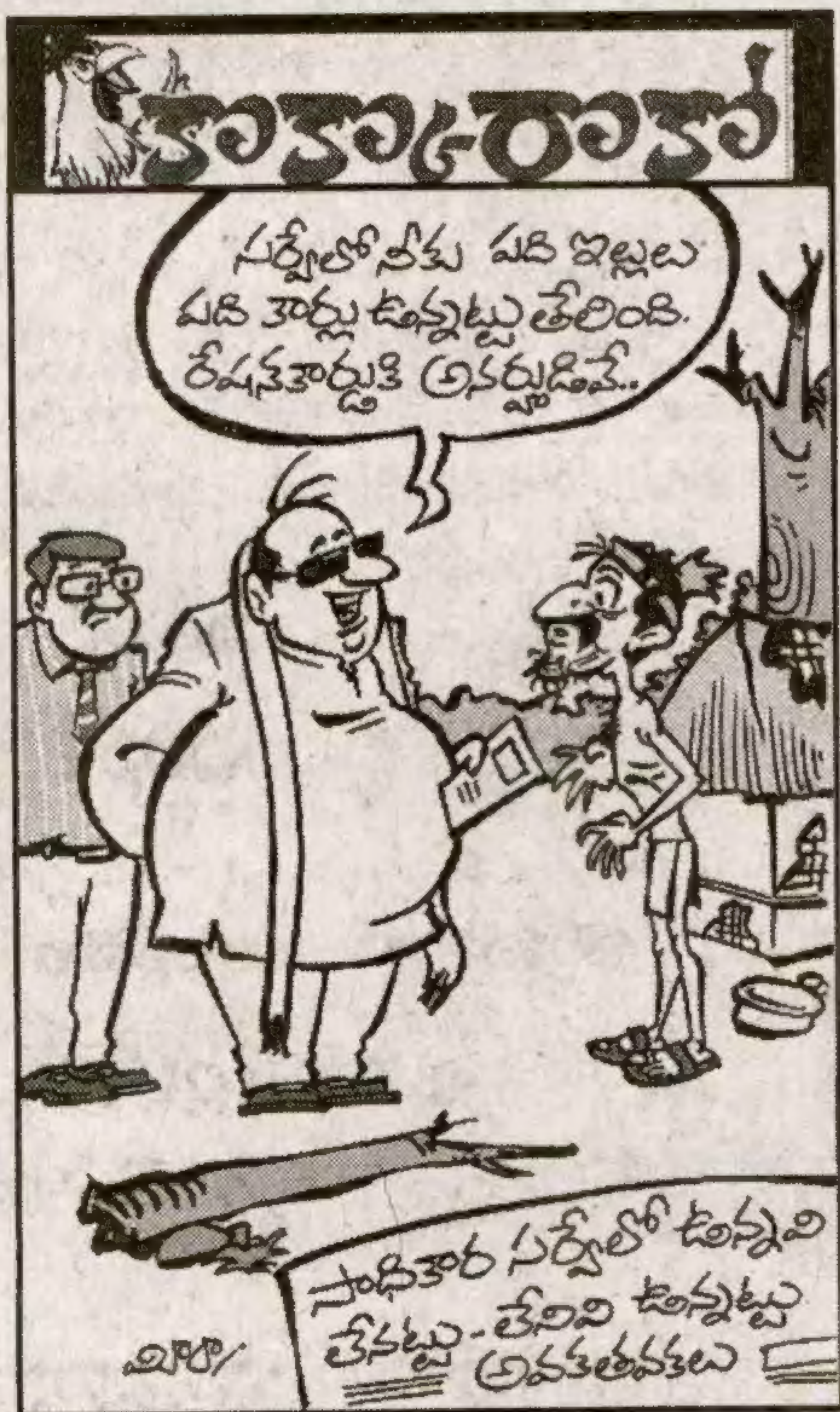
69 ఏళ్ల స్వాతంత్ర్య ఫలాలు ఎవరికి దక్కాయి? స్వాతంత్ర్య తొలి నాళ్ళలో 400 కోట్లుగా వున్న బడా బాబుల ఆస్తులు నేడు కోట్లకు పడగలెత్తాయి. 2014లో 60 మందిగా వున్న శత కోటీశ్వరుల సంఖ్య నేడు 130కి పెరిగింది. పార్లమెంటులో ముగింపు రెండొంతులు పెట్టుబడిదార్లే ఆక్రమించారు. అవినీతి అక్రమాలు రాజ్యమేలుతున్నాయి. అనధికార లెక్కల ప్రకారం 71 లక్షల కోట్లు స్విస్ బ్యాంక్‌లో నల్లదబ్బు మూల్గుతోంది. అధికారుల లెక్కల ప్రకారం 21 లక్షల కోట్లు అని చెప్తున్నారు. పెద్దోళ్ళంతా కలిసి బ్యాంకులకు ఎగ్గొట్టిన దబ్బు సుమారు 3 లక్షల కోట్లు. ఉద్యోగులు, కార్మికులకు జీతాలు పెంచమంటే, పేదోళ్ళకు, రైతులకు సబ్సిడీ పథకాలు అమలు చేయమంటే ఖజానా ఖాళీ అని చెప్పే పాలకులు కార్పొరేట్ సంస్థలకు ఏటా 6 లక్షల 30 వేల కోట్ల రాయితీలనిస్తున్నారు. అన్ని రకాల ప్రయోజనాలు పెట్టుబడిదారులు, భూస్వాములకే దక్కుతున్నాయి. కనుకనే ధనవంతులు మరింత ధనవంతులుగానూ, పేదలు మరింత పేదలుగానూ తయారవుతూ భారతదేశం 2 భాగాలుగా చీలిపోతోంది.

సంపదకు సృష్టికర్తవైన కార్మికులు, కర్షకులు నిత్యం సమస్యలతో సతమతమవుతున్నారు. ప్రపంచంలో ఆకలి కేకలు ఎక్కువగా వున్న దేశంలో మనదేశానిదే అగ్రస్థానం. ప్రజానీకం దారిద్ర్య రేఖ కిందనే మగ్గిపోతున్నారు. చేనేత కార్మికులు, సన్న చిన్నకారు రైతులు ఆత్మహత్యలు వెంటాడుతూనే ఉన్నాయి. 2015 నాటికి 100 శాతం అక్షరాస్యత సాధిస్తామన్న నినాదం ఇంకా ఆమడదూరంలోనే ఉంది. నేటికీ అక్షరాస్యత 67శాతం మాత్రమే. మహిళల్లో సగానికి సగం మంది. పౌష్టికాహారలేమితో రక్తహీనతతో బాధపడే వారే వున్నారు. 5 ఏళ్లు నిండకుండానే కాటికేగుతున్న వారు ప్రతి ఏటా 21 లక్షల మంది ఉంటున్నారు. తరతరాలుగా అణగారిన వర్గమైన దళితులు, గిరిజనుల మీద దాడులు, దౌర్జన్యాలు, మహిళలపై అత్యాచారాలు, రైంగిక వేధింపు పర్వం పెచ్చరిల్లుతున్నాయి. బిజెపి అధికారంలోకొచ్చాక మైనార్టీ మతాలకు, లౌకిక భావాలకు రక్షణ లేకుండా పోయింది. ఇదీ నేటి భారతావని !!

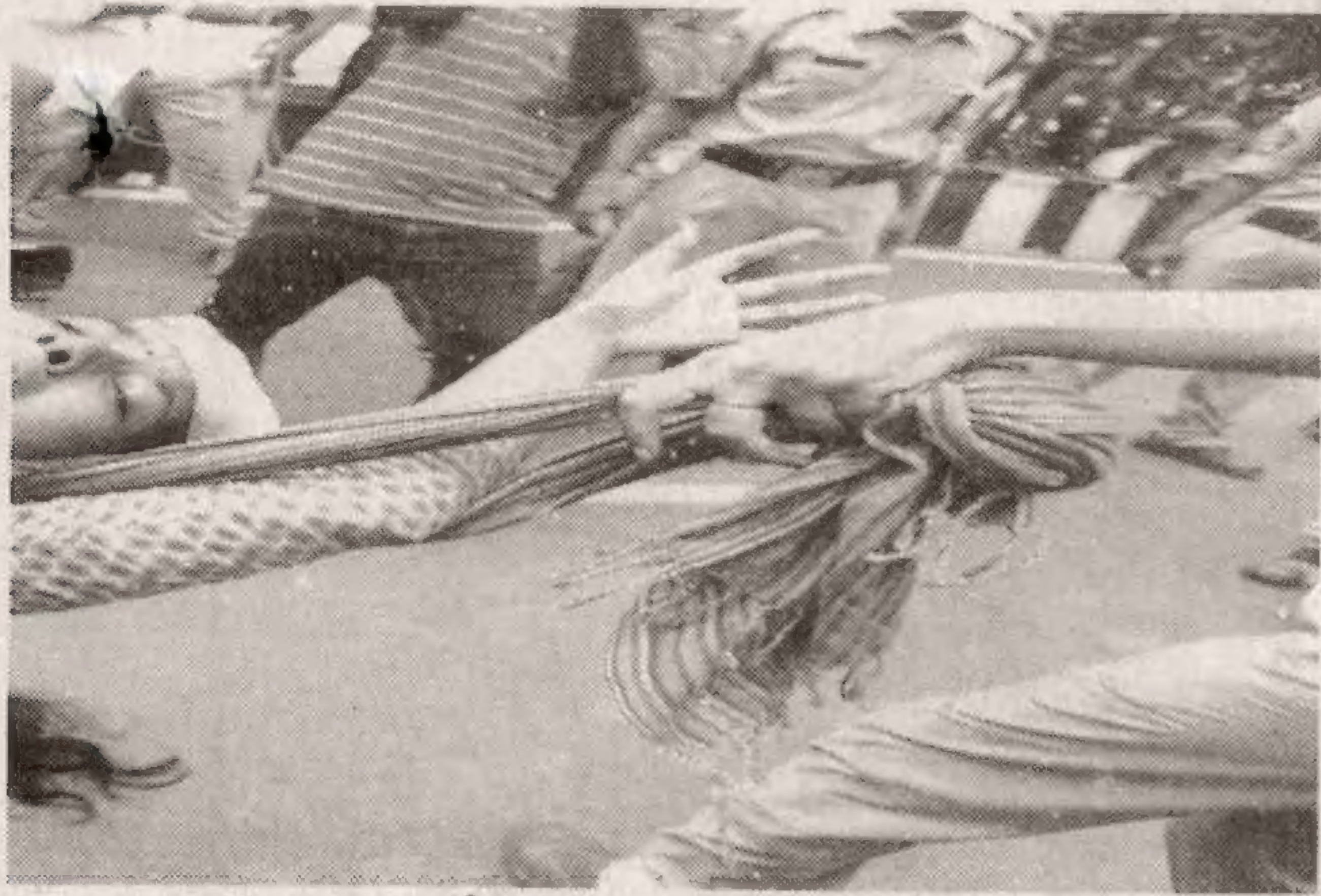
ఈ పరిస్థితి మారాలి. ఈ ఆగస్టు పండ్ల సుందైనా పాలకుల ఆలోచనల్లో, రాజ్యపాలన తీరులో మార్పురావాలి. నూటికి 99శాతం మందిగా ఉన్న కార్మికులు, శ్రామికుల జీవన పరిస్థితిని మెరుగుపర్చాలి. కేంద్ర ప్రభుత్వం జిడిపిలో 4 శాతం నిధులు కేటాయిస్తే దేశంలోని ప్రజలందరికీ ఫించన్ పథకం, ప్రాథమిక వైద్య సహాయాలు, శిశు మరణాలను నివారించవచ్చు. అందరికీ ఉపాధి కల్పన సహా సామాజిక భద్రత కల్పించవచ్చు. అయితే కావాల్సింది పాలకులకు చిత్తశుద్ధి. అది ఎప్పుడో కొరవడింది. అందుకే ప్రజాఉద్యమాలు రావాలి. పాలకులపై ఒత్తిడి తేవాలి. ప్రజా వనరులు తీర్చే సాధనాలుగా చట్ట సభలను మార్చుకోవాలి. అందుకోసం సెప్టెంబర్ 2న కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు ఇచ్చిన సార్వత్రిక సమ్మె నాంది కానున్నది. ఆ సమ్మెను జయప్రదం చేయడం భారత ప్రజలందరి బాధ్యత.

ప్రజలే నిజమైన బీరులు. కార్మిక విముక్తి అంటే లక్షలాది ప్రజల విముక్తి

-మావో

గతాన్ని మరిచారా...?

వసతి గృహాల మూసివేతపై గళమిప్పితే..
కర్కశంగా గొంతు నులుముతారా?
మెస్ చార్జీలు పెంచాలని డిమాండ్ చేస్తే
మెడకు చున్నీలు చుట్టి అమానుషంగా ఈడ్చుతారా?
ప్రభుత్వ పాఠశాలలను మూసివేస్తూ..
కార్పొరేట్ స్కూళ్లకు ద్వారాలు తెరుస్తారా?
ఇదేమీ రాజ్యం...ఇదేమీ పాలన సిగ్గు.. సిగ్గు..
ముఖ్యమంత్రి విదేశీ పర్యటనలకైన ఖర్చెంత?

స్విస్ చాలెంజ్ పేరుతో అనుంగులకు కట్టబెట్టిన భూముల విలువెంత?
రాజధాని పేరుతో లాక్కున్న పచ్చని పొలాలకు కట్టిన వెల ఎంత?
సంక్షేమ హాస్టళ్లు, ప్రభుత్వ స్కూళ్ల నిర్వహణకయ్యే వ్యయమెంత?
గతాన్ని అప్పుడే మరిచారా...?
అంగన్వాడీలను గుర్రాలతో తొక్కిస్తే..
విద్యుత్ ఉద్యమంపై తుపాకీలు ఎక్కుపెడితే..
విద్యార్థి ఉద్యమాలపై లాఠీలు ఝుళిపిస్తే..
అనుభవించిన పదేళ్ల రాజ్యభ్రష్టత్వం
ఓసారి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోండి మహాప్రభో..
(గురుకులాల పేరిట మూసివేసిన హాస్టళ్లను
పునఃప్రారంభించాలని,
మెస్ చార్జీలు పెంచాలని డిమాండ్ చేస్తూ
జులై 25 న సోమవారం విజయవాడలో
విద్యార్థులు నిర్వహించిన మహాధర్నాలో పోలీసుల ప్రతాపం.)

- రాజాబాబు కంచర్ల

9490099231

శ్రమే మూలం

ఉత్పాదనకు మూలం శ్రమే
శ్రమజీవికి ఉన్న ఆస్తి శ్రమే
ఎలాంటి గత్యంతరం లేనపుడు
అమ్మకానికి హక్కున్న ఆస్తి కుడా శ్రమే
ఇద్దరు యజమానులు
ఒకరు శ్రమకు, మరొకరు సంపదకు
సంపద పై యజమానికి హక్కుంది
శ్రమపై శ్రామికునికి హక్కేది ?

సంపద సృష్టించిన సరుకు విలువ
దాని యజమాని నిర్ణయం
శ్రామికుల శ్రమకు విలువ
వాని ఆకలి నిర్ణయిస్తుంది

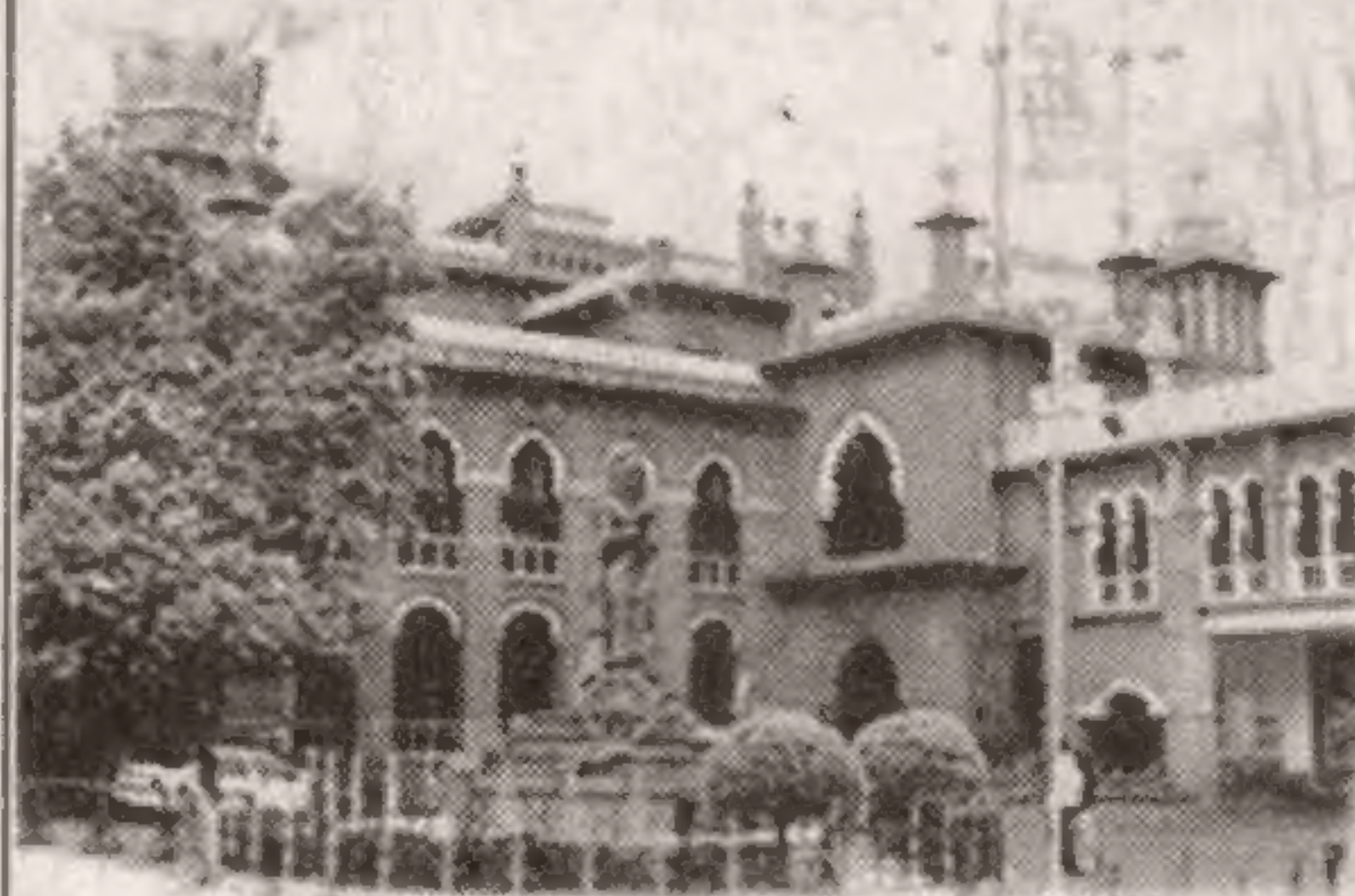
వ్యక్తుల శ్రమను మొత్తంగా కొనే శక్తిని
పెట్టుబడి పోగుబడి కూడగట్టింది
తమ స్వంత సొత్తైన శ్రమని అమ్మడం
గత్యంతరం లేని స్థితి తెచ్చి పెట్టింది

శ్రమను కొన్నోడు తలెత్తుకుని బయటకొస్తే
అమ్ముకున్నోడు తల దించుకొని అనుసరిస్తాడు
పెట్టుబడి పెట్టిన్నోడు లాభాల దిశలో ఆదేశాలిస్తే
శ్రమ శిరసావహించేదిగా మారి పోతుంది

శ్రమ సర్దుకైనపుడు
ఒకడు అవసరం కోసం అమ్ముతాడు
మరొకడు లాభం కోసం కొంటాడు
ఈ వ్యాపారంలో సమాజ ప్రయోజన శూన్యం

-తిక్క

బీఫ్ తినడం నేరం కాదు- మద్రాసు హైకోర్టు సంచలన తీర్పు

వి మతానికి చెందినవారి
ఆహారపు అలవాట్లలోనైనా
వి చట్టం జోక్యం చేసుకోదు

మాంసాహారం భుజించడం నేరమని భారతీయ శిక్షాస్థతిలో ఎక్కడా లేదు

డాక్టర్... డాక్టర్...

గొంతులో గరగర నివారణ ఇలా...

వానాకాలంలో ఏదోఒక ఆరోగ్య సమస్య వస్తుంటుంది. ముఖ్యంగా జలుబు, జ్వరం, దగ్గు ఎక్కువగా వస్తుంటాయి. ఇవి రావడానికి ముందు గొంతులో గరగర తీవ్రంగా ఇబ్బంది పెడుతుంది. ఒక్కోసారి మంట, నొప్పి రెండూ ఉంటాయి. ఎన్ని

వేడి నీళ్లు తాగినా తగ్గవు. వర్షాకాలంలో తరచుగా వచ్చే ఈ గొంతు గరగరలను కొన్ని సాధారణ చిట్కాల ద్వారా తొలగించుకోవచ్చు.

వేడి నీళ్లలో కొంచెం తేనె కలుపుకుని పుక్కిలించినా గరగరలు పోతాయి.

టీకప్పు పాలలో చిటికెడు పసుపు కలుపుకుని తాగడం మంచిది. పసుపులోని యాంటీ బ్యాక్టీరియల్ గుణాలు గొంతులోని సమస్యలను తొలగిస్తాయి. యాంటీ బ్యాక్టీరియల్, యాంటీ సెప్టిక్ గుణాలు ఎక్కువగా ఉండే వెల్లుల్లిని మెత్తగా చేసి కాస్త ఉప్పు, కారం వేసి వేడి అన్నంలో కలుపుకుని తింటే ఉపశమనం లభిస్తుంది. గొంతులో మంట, పట్టేసినట్టుగా ఉంటే దాల్చిన చెక్కను పొడి చేసి చెంచా నూనె, తేనెలో కలుపుకుని తాగాలి. అర కప్పు వేడి నీళ్లలో చెంచా శొంఠి పొడి, అరచెంచా నిమ్మరసం, అల్లం రసం, తేనె కలిపి పుక్కిలించాలి. రోజుకు మూడుసార్లు ఇలా చేయడం వల్ల గొంతులో నొప్పి, మంట తగ్గుతాయి.

ఆహారం విషయంలో సరైన అవగాహన ఉంటే బరువు తగ్గడం కష్టం కాదంటున్నారు పోషకాహార నిపుణులు. ఎప్పుడు ఎంత, ఎలాంటి ఆహారం తినాలి... అనే విషయాల పట్ల అవగాహన

ఉంటే చాలనేది వాళ్ల సలహా. అందుకు వాళ్లు కొన్ని టిప్స్ చెబుతున్నారు...

ఇంటి వంటే తినాలి. ఇలా చేయడం వల్ల ఏమీ తింటున్నారు, ఎంత తింటున్నారు అనే విషయాల పట్ల అవగాహన ఉంటుంది. రెస్టారెంట్, ప్యాకేజ్డ్ ఆహారాల్లో సాధారణం కంటే ఎక్కువ చక్కెర, అనారోగ్యకరమైన కొవ్వు, అధిక కేలరీలు ఉంటాయి. వీటన్నింటితో పాటు బయట ఎక్కువ తింటారు కూడా. అందుకే ఇంటి వంటకే ఓటు వేయాలి.

చిన్న ప్లేట్లు, గిన్నెలు, కప్పుల్లో ఆహారం తినాలి. పెద్దవాటిలో తినొద్దు. పెద్దవయితే ఎంత తింటున్నారో అవగాహన ఉండదు. పగటి భోజనంలో ఎక్కువ కేలరీలు, రాత్రి భోజనంలో తక్కువ కేలరీలు ఉండాలి. ఇలా చేస్తే త్వరగా బరువు తగ్గుతారు. బ్రేక్ఫాస్ట్ భారీగా, ఆరోగ్యకరంగా ఉండేలా జాగ్రత్తపడాలి. అప్పుడే జీవక్రియలు సరిగా జరుగుతాయి.

రోజుకి పద్నాలుగు గంటలు ఉపవాసం ఉండాలి. అందుకు రాత్రి భోజనం త్వరగా ముగించాలి. ఇలాచేయడం వల్ల మరుసటి రోజు ఉదయం బ్రేక్ఫాస్ట్ చేసేవరకు ఉపవాసం ఉన్నట్టే.

చిన్నచిన్న ప్లాస్టిక్ డబ్బాలు లేదా బ్యాగుల్లో ఆహారాన్ని ఉంచాలి. అలా పెట్టుకుని షెడ్యూల్ ప్రకారం తినాలి. ఆకలితో ఉన్నప్పుడు గ్రాసరీ షాపింగ్ చేయొద్దు. జాబితా రాసుకుని దానికి లోబడి సామాన్లు కొనాలి. స్నాక్స్ వంటివి కొనేప్పుడు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. నీళ్లు బాగా తాగాలి. ఎందుకంటే దాహం కూడా ఒక్కోసారి ఆకలిలా అనిపిస్తుంది. శరీరంలోకి అదనంగా కేలరీలు చేర్చకుండా ఉండాలంటే ఒక బాటిల్ నీళ్లు ఎప్పుడూ మీ వెంట ఉండాల్సిందే.

ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు టెంప్ట్ చేసే ఆహారానికి దూరంగా ఉండాలి. మీ ఇంట్లో డైటింగ్ చేయని వాళ్లు ఉంటే వాళ్లు తినే పదార్థాలను మీ కళ్లకు కనిపించకుండా పెట్టమనండి.

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2016

సెంటర్ సిరీస్	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్	మే
ఆల్ ఇండియా	269	267	271	275
గుంటూరు	265	263	267	272
విశాఖపట్నం	269	269	271	275
విజయవాడ	262	258	263	270
హైదరాబాద్	267	234	236	241
రాష్ట్ర సిరీస్	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్	మే
విజయనగరం	275	274	277	283
రాజమండ్రి	284	284	288	292
జగ్గయ్యపేట	297	294	297	303
తిరుపతి	269	267	272	276
ఏ.పి	273	270	275	280

వివింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

‘కార్మికలోకం లేఖలు’ శీర్షికపై పాఠకుల స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పాఠకుల అభిప్రాయాలు, సూచనలు, నలహాలతో పాటు ఫోటో కూడా ప్రచురిస్తాం. పత్రికలోని వ్యాసాలపై పాఠకులు తమ అభిప్రాయాలు నిర్వహణమాటంగా రాయడం ద్వారా పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. తమ అభిప్రాయాలు తెలిపే లేఖలతో పాటు పాస్‌పోర్ట్ సైజు ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9494899322, 9490098022, e-mail : karmikalokam@gmail.com,

సర్క్యులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు
9490098022, 9494899322

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాతవి పునరుద్ధరించుకొనే వారు దయచేసి యూనియన్ బ్యాంక్ విజయవాడ పేరుతో పంపించండి.

Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC UBIN0534641), Governarpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన

కార్మికలోకం పత్రికకు

రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించవచ్చు. కార్మికులను కవలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను 20వ తెదీలోపు కార్మికలోకం మెయిల్ అడ్రెస్‌కు లేదా పోస్టల్ అడ్రెస్‌కు పంపించండి. తరువాత పంపే రచనలు ప్రచురించటం కష్టం.

- ఎడిటర్

నమస్తే చంద్రన్నా, ఆంధ్రా నుండి ఆడవడుచుని మాట్లాడుతున్నా, ఒకసారి మా బుడతడు మాట్లాడతాడు, వినండి. బాబు తేరుకొనేలోగానే బుడతడు లైన్లో కొచ్చి ముద్దు ముద్దు మాటల ప్రవాహం మొదలెట్టాడు. సింగపూర్, స్విట్జర్లాండ్, థాయిలాండ్, అమెరికా, జపాన్, చైనా, రష్యా, బ్రెజిల్, దక్షిణాఫ్రికా వాళ్లమ్మ మధ్యలో లాక్కొని మళ్ళీ లైన్లో కొచ్చింది. “ఇదంతా మీ చలవే అన్నా మాటలు వచ్చి రాక ముందే ప్రపంచ దేశాల పేర్లన్నీ గడగడా చెప్పేస్తున్నాడు. అదే మా ఆయన గతంలో నాలుగు జిల్లాల పేర్లు నాన్నకుండా చెప్పలేక నీలిగేవాడు. అయినా ఇంకెన్ని దేశాలు తిరుగుతావన్నా”

చంద్రబాబు తేరుకొని నోరు విప్పారు. “నా విశ్వ ప్రయాణాన్ని విశ్వ నగరం కట్టడానికే కదమ్మ”

ఔననుకోండి వంటగాళ్లు ఎక్కువైతే వంటకం.... పెంటకం అవుతుందంటారు కదా. అలా అవుతుందేమో అని దిగులు.

“ఏం భయం లేదు. నలుగురూ తలో చెయ్యివేస్తే మంచిదే” అదే ఆ నాలుగు చేతులా మన నెత్తి మీద పడతాయేమోనని నా భయం. ఇంతకీ రష్యా వాళ్లనెలా ఒప్పించావన్నా?

“ఏదో కిందా మీదా వడుతున్నా. వారి ఓల్గా నదికి పుష్కరాలోస్తే దగ్గరుండి నిర్వహిస్తానని చెప్పాననుకో ఆ బాధలు నా కొదిలి మనోళ్లు నిశ్చితంగా ఉండండి.”

“సరే చంద్రన్నా అమరావతి పనులు అంత మందికి ఎలా సర్దుతావు?”

“ఏదో లెద్దూ, ఒకరు బిల్లింగ్ కడితే, ఒకరు ప్రహరీ కడతారు. ఒకరు రోడ్డేస్తే మరొకరు కాలువ తవ్వతారు.”

అమెరికా వాళ్లతో వాదించగలంగానీ ఆడవడుచులతో మాత్రం నా వల్ల కాదు.

2016 సెప్టెంబర్ 2 అఖిల భారత సమ్మె జయప్రదానికై

కార్మికసంఘాల రాష్ట్ర సదస్సు

జూలై 19, 2016 - గుంటూరు

కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలను తీవ్రంగా అమలు చేస్తున్నాయి. గత ప్రభుత్వాల కాలంలో ప్రజలచేత చీత్కరించబడిన ఈ విధానాలను కొత్తగా అధికారంలోకి వచ్చిన బిజేపి భుజాన వేసుకొని అవే విధానాలను మరింత వేగంగా అమలు జేయడానికి పూనుకోవడం వల్ల భారత దేశంలో పెట్టుబడిదారులకు మంచిరోజులు వచ్చాయి. సాధారణ ప్రజలకు, ఉద్యోగ కార్మికులకు మరింత గడ్డురోజులు దాపురించాయి.

కేంద్ర ప్రభుత్వం రక్షణరంగం, రైల్వేలతో సహా అన్ని కీలక రంగాల్లో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను 100శాతం వరకూ అనుమతించడం, లాభనష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలన్నింటినీ ప్రయివేటీకరించుటకు విధానపరమైన నిర్ణయం తీసుకోవడం, కార్మిక సంస్కరణల పేరిట మొత్తం కార్మిచట్టాలన్నింటినీ కుదించి కార్మికుల హక్కులను అణచివేయడం లాంటి చర్యలు కార్మికులలో తీవ్ర ఆగ్రహాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. గత సెప్టెంబర్ 2 వ తేదీ 15 కోట్లమంది కార్మికులు విజయవంతంగా సమ్మె నిర్వహించి మోడీ సర్కార్ విధానాల పట్ల తమ తీవ్రమైన నిరసనను తెలిపినప్పటికీ కేంద్ర ప్రభుత్వంలో చలనం లేదు. ఉద్యోగ కార్మిక సంఘాలు సమర్పించిన 12 కోర్కెలతో కూడిన వినతి పత్రం విషయంలో సంప్రదింపులు జరిపి ఒక ఒప్పందానికి వస్తామని కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆనాడు నమ్మబలికింది. అయితే గత సెప్టెంబరు 2 సమ్మె తర్వాత ఒక్కసారి కూడా కార్మిక సంఘాలతో చర్చలు గానీ, సంయుక్త సమావేశాలు గానీ జరపలేదు. తాము కుదించదలుచుకున్న కార్మిక చట్టాల విషయంలో పునరాలోచన లేదని కేంద్ర కార్మిక శాఖ మంత్రి పదేపదే ప్రకటిస్తున్నారు. కార్మికసంఘాల రిజిస్ట్రేషన్ అదుపుచేయడం, సమ్మెలను నిషేధించడం, కార్మికులను ఇష్టానుసారం తొలగించడం లాంటి దుర్మార్గమైన క్లాజులను కొత్త చట్టంలో పొందుపర్చారు. కనీస వేతనం రూ.18,000/-లు, బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్సులతోపాటు ప్రభుత్వరంగ సంస్థల పరిరక్షణ, విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులపై ఆంక్షలు, పిఎఫ్, పెన్షన్, ఆరోగ్య సౌకర్యాలతో కూడిన అసంఘటితరంగ కార్మికుల సమగ్ర సంక్షేమ చట్టం, స్కిం వర్కర్లను కార్మికులుగా గుర్తించడం తదితర 12 డిమాండ్ల సాధనకై వచ్చే సెప్టెంబర్ 2 న మరోసారి సార్వత్రిక సమ్మె చేయాలని కేంద్ర కార్మికసంఘాలు, ఫెడరేషన్లు ఇచ్చిన పిలుపును ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్మికసంఘాల రాష్ట్ర సదస్సు బలపరుస్తున్నది.

కేంద్ర ప్రభుత్వంకంటే మరింత దూకుడుగా చంద్రబాబు ప్రభుత్వం కార్మికులు, ఉద్యోగులకు వ్యతిరేకంగా ప్రతి సందర్భంలోనూ వ్యవహరిస్తోంది. 2015 మార్చిలో రాష్ట్రంలోని 5 ప్రధాన కార్మిక చట్టాలను ఏకపక్షంగా సవరిస్తూ ప్రభుత్వం శాసన సభ ద్వారా బిల్లులను ఏకగ్రీవంగా ఆమోదింపజేసింది. దీనితో గతంలోవున్న అనేక హక్కులను కార్మికులు కోల్పోయారు. అదే సమయంలో కార్మిక

చట్టాలను అమలు చేయకుండా తప్పించుకునే అవకాశాన్ని యజమానులకు కల్పించారు.

ఆందోళన చేస్తే పెట్టుబడులు రావని, ఆందోళనలు, సమ్మెలు రాష్ట్రంలో ఉండరాదని, సమ్మె చేసేవారితో చర్చలు ఉండవని, ఆందోళనాకారులను ప్రభుత్వం ఉక్కుపాదంతో అణచివేస్తుందని ముఖ్యమంత్రిగారే పదే పదే స్వయంగా చేస్తున్న ప్రకటనలు ప్రభుత్వ అధికారులకు, పెట్టుబడిదారులకు ఎనలేని ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. విశాఖ జిల్లా బ్రాండిక్స్, అనంతపురం జిల్లా రావతార్, నెల్లూరులో కృష్ణపట్నం ఓడరేవు, శ్రీకాళహస్తిలోని ల్యాంకో, శ్రీకాకుళంలోని అరబిందో, కడప, అనంతపురం, కర్నూలు జిల్లాల్లోని సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీ తదితర పరిశ్రమల్లో కార్మికులపై, కార్మికసంఘాలపై జరుగుతున్న దాడులకు, పగసాధింపు చర్యలకు స్ఫూర్తి ఇక్కడినుండే వస్తున్నది. రాష్ట్ర రాజధాని విజయవాడ నగరంలో కార్మిక సంఘాలు శాంతియుతంగా నిరసన తెలియజేయడానికి కూడా ప్రభుత్వం అంగీకరించడం లేదు. ధర్నాల్లో పాల్గొంటే ఉద్యోగాల నుండి తొలగించే విధంగా స్కిం వర్కర్లకు వ్యతిరేకంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నేరుగా ఆదేశాలు ఇవ్వడం ఈ ప్రభుత్వ నిరంకుశ విధానానికి పరాకాష్టగా ఈ సదస్సు భావిస్తున్నది.

రాష్ట్రంలో 65 కనీస వేతనాల షెడ్యూల్లో సుమారుగా 40 - 50 లక్షల మంది కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. ధరల పెరుగుదలను బట్టి, 5 సంవత్సరాలకొకసారి వారి వేతనాలను సవరించడం ప్రభుత్వం యొక్క రాజ్యాంగ భాద్యత. అయితే ఈ 65 షెడ్యూల్లో సుమారు 54 షెడ్యూళ్లు కాలపరిమితిని ఎప్పుడో దాటిపోయాయి. అత్యధిక షెడ్యూళ్లు 4,5 సంవత్సరాలుగా వేతన సవరణకోసం వేచిచూస్తున్నాయి. అనగా 10 సంవత్సరాల క్రిందటి వేతనాలతోనే నేటికీ కార్మికులు పనిచేయవలసి వస్తుంది. కనీస వేతనాల సలహాబోర్డును ఏర్పాటు చేయాలని కోరుతూ కమీషనర్ పంపిన ప్రతిపాదనలు ముఖ్యమంత్రి ఆఫీసులో పడి వున్నాయి.

భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమానికై వసూలు చేసిన సెస్సును తమ రాజకీయ ప్రచారానికి విచ్చలవిడిగా వాడుకుంటున్నారు. చంద్రన్న చలవ పందిళ్లు, ప్రజలందరికీ వేసవిలో మజ్జిగ ప్యాకెట్ల పంపిణీ, మేడే సందర్భంగా పారిశ్రామిక వేత్తలకు సన్మానం, ట్రాన్స్ పోర్టు కార్మికుల భీమా పథకం కొరకు చెల్లించిన ప్రీమియం, చంద్రన్న భీమా పథకం ప్రీమియంతో సహా ప్రభుత్వం తన రాజకీయ ప్రచారానికి చేపడుతున్న అన్ని పథకాలకు భవన నిర్మాణ కార్మికుల సెస్సు నిధిని విచ్చలవిడిగా వాడడాన్ని ఈ సదస్సు తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది. ఈ సెస్ లో నుంచి 100 కోట్ల రూపాయలు దుర్వినియోగం అయినాయనే ఆరోపణలపై శాఖపరమైన దర్యాప్తు జరుగుచున్నది. ఈ దర్యాప్తును పూర్తి చేసి వాస్తవాలు బహిరంగంగా ప్రకటించాలని సదస్సు డిమాండ్ చేస్తున్నది.

బాబువస్తే జాబు వస్తుందని ఆశించిన యువతకు ఈ పాలన తీవ్ర నిరాశను మిగిల్చింది. ప్రభుత్వ శాఖల్లో ఖాళీగా వున్న లక్ష ఉద్యోగాలను భర్తీ చేయలేదు. అంతేగాక ప్రభుత్వమే తన శాఖల్లో వేల్చాదిమంది ఉద్యోగులను తొలగించింది. గృహనిర్మాణ శాఖలోని వేలాది మంది వర్క్ ఇన్ స్పెక్టర్లు, ఉపాధిహామీ శాఖలోని ఫీల్డ్ అసిస్టెంట్లు, స్త్రీ శిశు సంక్షేమ శాఖలోని వేలాదిమంది చిరుద్యోగులు, ఆరోగ్యమిత్ర, ఐకెపి రంగాల్లోని వేలాదిమంది ఉద్యోగులు తమ ఉపాధిని కోల్పోతున్నారు. అంతేకాక స్కీం వర్కర్లను వేలాదిమందిని ఏ సూత్రం లేకుండా తొలగించి తమ వారిని నియమించుకున్నారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విధానాల వల్ల ఫెర్రోఎల్లాయిస్, జూట్, కోఆపరేటివ్ షుగర్స్, పేపర్ తదితర రంగాల్లో అనేక పరిశ్రమలు మూతపడి వేలాదిమంది కార్మికులు ఉపాధికోల్పోయారు. ఆ పరిశ్రమల పునరుద్ధరణకు గానీ, ఆ పరిశ్రమలలోని వేలాది కార్మికుల హక్కుల పరిరక్షణకు గానీ, కార్మికులకు తగిన నష్టపరిహారం ఇప్పించడానికి కానీ ప్రభుత్వం ఏ చర్య తీసుకోలేదు. జూట్ రంగం సంక్షోభంపై వేసిన కేబినెట్ సబ్ కమిటీ ఒక్కసారి కూడా సమావేశం కాలేదు. దీన్ని బట్టే రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఈ విషయంలో చిత్తశుద్ధి లేదని భావించవచ్చు.

ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల్లోని ఉద్యోగులు తమకు ప్రభుత్వ ఉద్యోగులతో సమానంగా పిఆర్ సిని అమలుచేయాలని, 60 సంవత్సరాల వయస్సు వరకు పనిచేసే అవకాశాన్ని ఇవ్వమని కోరుతున్నా ప్రభుత్వం పట్టించుకోవడం లేదు. ఈ ఉద్యోగులతో ప్రభుత్వానికి సంబంధం లేదని హైకోర్టులో అధికారికంగా ప్రకటించి తన కార్మిక వ్యతిరేక వైఖరిని స్పష్టం చేసింది. లక్షలాదిమంది కాంట్రాక్టు, జైట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులను ఎన్నికల వాగ్దానాల ప్రకారం పర్మినెంట్ చేయలేదు. పిఆర్ సి అమలు చేయలేదు. 279, 26 తదితర జీవోలతో మున్సిపల్ కార్మికులు, షాపు ఉద్యోగుల పై తీవ్రమైన పని ఒత్తిడిని కల్పించి కార్మికులను వెట్టిచాకిరీ చేసే యంత్రాలుగా చేయాలని ప్రభుత్వం భావిస్తున్నది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యజమానుల తొత్తుగా, పెట్టుబడికి ఫెసిలిటేటర్ గా వ్యవహరించడాన్ని ఈ సదస్సు తీవ్రంగా ఖండిస్తూ తక్షణం ఈక్రింది కోర్కెలను ఆమోదించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నాము. దేశవ్యాపిత కోర్కెలతోపాటు ఈ క్రింది కోర్కెల సాధనకై సెప్టెంబర్ 2న సమ్మె చేయాలని రాష్ట్రంలోని కార్మిక, ఉద్యోగ సంఘాలన్నిటికీ ఈ సదస్సు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

1) రాష్ట్రంలోని కార్మికులందరికీ రూ.18,000/-లు కనీస వేతనం వుండేట్టుగా ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాలి. అమలుజరిపే యంత్రాంగాన్ని ఏర్పాటు చేయాలి. కనీస వేతనాల సలహామండలిలో అన్ని కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులకు ప్రాతినిధ్యం కల్పించాలి. తక్షణం సలహామండలి ఏర్పరాలి.

2) కాంట్రాక్టు కార్మికులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలి. వారికి సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలి.

3) అసంఘటితరంగ కార్మికులందరికీ సమగ్ర చట్టం చేయాలి. అందరికీ పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ, పెన్షన్లను హక్కుగా కల్పించాలి.

4) కాంట్రాక్టు, అవుట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులను రెగ్యులరైజ్ చేసి ఇప్పటికే

ఉన్న ఖాళీలన్నింటినీ భర్తీ చేయాలి. రెవెన్యూ శాఖలోని వాచ్ మెన్, అటెండర్ల పోస్టులను విఆర్ ఏలచే భర్తీ చేయాలి.

5) అంగన్ వాడీలకు పెంచిన వేతనాలను తక్షణం చెల్లించాలి. ఆశా, ఐకెపి, మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులకు తక్షణం నెలకు రూ.5 చెల్లించాలి. కార్మికులుగా గుర్తించి కనీస వేతనాలు అమలుజేయాలి.

6) మూతపడిన పరిశ్రమలు తెరిపించుటకు తక్షణం చర్యలు తీసుకొని అవసరమైన రాయితీలు ఇచ్చి కార్మికుల ఉపాధి కాపాడాలి. కార్మికుల పెండింగ్ వేతనాలు, గ్రాట్యూటీ, నష్టపరిహారాలకు ప్రభుత్వం గ్యారెంటీ ఇవ్వాలి.

7) మున్సిపాలిటీల్లో 279 జి.వో అమలును నిలిపివేయాలి. షాపు గుమస్తాలకు జి.వో 26 అమలు నిలిపివేయాలి. రాత్రిపిష్టలలో మహిళలచేత పనిచేయించడాన్ని నిషేధించాలి.

8) ఎవాల్యూఏషన్ & ఇంప్లిమెంటేషన్ కమిటీని తక్షణం సమావేశం జరిపేలా కార్మికశాఖా మంత్రిని ఆదేశించాలి. ముఖ్యమంత్రిగారి స్థాయిలో పై సమస్యల పరిష్కారానికి కార్మికసంఘాలతో సమావేశం నిర్వహించాలి.

9) భవన నిర్మాణ కార్మిక సంక్షేమ నిధిని ఇతర ఏ కార్యక్రమానికి మళ్లించరాదు. ఇప్పటికే మళ్లించిన నుమారు 600 కోట్ల రూపాయలను ఈ నిధికి తిరిగి జమచేయాలి.

10) భవన నిర్మాణ కార్మిక సంక్షేమబోర్డు తరహాలో హమాలీ, ఆటో మరియు మోటార్ కార్మికులకు విడిగా సంక్షేమ బోర్డులు ఏర్పాటు చేయాలి.

11) చేనేత కార్మికులకు హామీ ఇచ్చిన ఋణమాఫీని తక్షణం అమలు చేయాలి.

12) బోనస్ గరిష్ట పరిమితిని 7 వేలకు పెంచిన కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను 2014-15 ల నుంచి అమలు చేసేందుకు చర్యలు తీసుకోవాలి.

పై కోర్కెల సాధన కోసం

1. జూలై 24 న తిరుపతిలో, 30 న విశాఖపట్నంలో ప్రాంతీయ సదస్సులు.

2. జూలై 20 నుండి ఆగస్టు 9 లోగా జిల్లా సదస్సులు.

3. ఆగస్టు 9 న క్వీట్ ఇండియా ఉద్యమ స్ఫూర్తితో జిల్లా కలెక్టరేట్ల ముందు సామూహిక ధర్నాలు.

4. ఆగస్టు 10 నుండి మున్సిపల్ పట్టణాలు, పారిశ్రామిక ప్రాంతాలు, మండల కేంద్రాలు, రాష్ట్రవ్యాపిత రంగాల సదస్సులు నిర్వహించాలని,

5. రాష్ట్ర జాతా, జిల్లా జాతాలు, పోస్టర్లు, కరపత్రాల ద్వారా విస్తృత ప్రచారం చేయాలని సదస్సు తీర్మానించింది. అనుబంధాలతో నిమిత్తం లేకుండా రాష్ట్రంలోని ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, టీచర్లు, ఆర్డీసీ, విద్యుత్ వంటి ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల కార్మికులు, ప్రైవేటు రవాణా, పారిశ్రామిక కార్మికులు మరియు తదితర ఉద్యోగ కార్మికులందరూ ఈ సమ్మెలో పాల్గొనాలని సదస్సు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది. రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు, ప్రజాసంఘాలు, ప్రజాతంత్రవాదులు, ప్రజలు ఈ సమ్మెకు మద్దతుగా నిలవాలని కోరుతూ తీర్మానిస్తున్నది.

ఏడవ వేతన సంఘ సిఫార్సులు, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు వరమా! శాపమా?

33 లక్షల మంది కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, 55 లక్షల మంది పెన్షర్లకు ప్రతి పది సంవత్సరాలకు ఒకసారి వేతన సవరణకు సంబంధించిన సిఫార్సులను 2015, నవంబర్ 19 నాడు కేంద్ర ఆర్థికశాఖామాత్యులకు సమర్పించింది. వీటి పరిశీలనకు, అమలుకు తగు సూచనలు కొరకై కేంద్ర కేబినెట్ కార్యదర్శి ఆధ్వర్యంలో ఎంపవర్డు కమిటీని కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించింది. ఈ కమిటీ ఎటువంటి సూచనలు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి చేసిందో బయట ప్రపంచానికి గాని, అటు

కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల నాయకత్వం వహిస్తున్న ఎన్జెసిఏకు చెప్పలేదు. 2016, జూన్ 29 నాడు కేంద్ర ప్రభుత్వం 7వ వేతన సంఘ సిఫార్సులను ఆమోదించినట్లు ప్రకటించింది. అందులో కనీస వేతనం రూ. 18 వేలు గాను, 2.57 మల్టీప్లయింగ్

పెక్టర్గా ప్రకటించి, 7వ వేతన సంఘ సిఫార్సులను యథాతథంగా ఆమోదించినట్లు అయింది. దీని కొరకై 7 నెలలు పాటు ఎంపవర్డు కమిటీ పేరుతో ఎందుకు తాత్కాలం చేసిందనేది లక్షదాలర్ల ప్రశ్న.

6వ వేతన సంఘంలో కనీసవేతనం (రూ. 5,200+1,800)= 7,000 కాగా, దానికి 125 శాతం కరువు భత్యాన్ని కలిపితే వచ్చే మొత్తం రూ. 15,750. అనగా 7వ వేతనం సంఘంలో నికరంగా రూ. 2,250 (14%)లు పెరిగినట్లు అయింది. దీనిలో నుండి రూ. 1,500 గ్రూప్ ఇన్సూరెన్స్కి, రూ. 1,800 కొత్త పెన్షన్ స్కీంకి (ఎన్పిఎస్) తీసి వేస్తూ, ఇంటికి తీసుకువెళ్లే జీతం తగ్గుతుంది. తద్వారా ఈ వేతన సవరణ వరమూ కాదు! శాపమని అర్థమవుతోంది. అందుకే కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు కేంద్ర ప్రభుత్వ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా ఉవ్వెత్తున నిరశన తెలియజేశారు. ఆకాశాన్నంటే ధరలు ఒక పక్క, సాధారణ, ఆహార ద్రవ్యోల్బణం పెరుగుదల వలన కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల నిజవేతనాలు పడిపోయాయి. ఆ మేరకు కన్జూమర్ ప్రైస్ ఇండెక్స్ ప్రకారం 2016, జనవరి 1 నుండి 7 శాతం కరువు భత్యాన్ని ఇవ్వగా, 2016, జూలై 1 నుండి 6 శాతం కరువు భత్యం వస్తుంది. ఒక సంవత్సరంలో పెరిగిన కరువు భత్యం 13 శాతం కాగా, 10 సంవత్సరాలు తరువాత మరియు వచ్చే 10 సంవత్సరాలకు కొనసాగే 7వ వేతన

సంఘంలో 14 శాతం వేతన పెరుగుదల చేయడం సరైనదేనా? ఆంధ్ర, తెలంగాణా ప్రభుత్వాలు వారి ఉద్యోగులకు, ప్రతి ఐదు సంవత్సరాలకు ఒకసారి జరిగే వేతన సవరణ ప్రకారం 10 సంవత్సరాలకు కలిపి 83 శాతం వేతనం పెంచాయి. అటుంటి కనీస ఔదార్యం చూపించాల్సిన బాధ్యత కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉద్యోగుల యెడల లేదా?

ఉన్న సౌకర్యాలకు కోత: ఆరవ వేతన సంఘం వరకు ఉన్న ఫ్యామిలీ ప్లానింగ్, రిన్స్ అలవెన్స్లాంటి 55 అలవెన్స్లను ఒక కలం పోటుతో తీసివేశారు. 30 శాతం, 20 శాతం, 10 శాతంగా ఉన్న హౌస్ రెంట్ అలవెన్స్ని 24 శాతం, 16 శాతం, 8 శాతం తగ్గించి వేసింది. ఒక పక్క దేశ ఆర్థిక ప్రగతి 8 శాతం వైపు దూసుకుపోతోందని చెబుతూ, ఆ అభివృద్ధిలో కీలక భాగస్వాములైన కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు న్యాయమైన వేతనాలు ఇస్తే అయ్యే

ఖర్చు కేవలం జిడిపిలో కేవలం 0.7 మాత్రమే. గతంలో జీతాలు పెరుగుదలగాని జిడిపిలో జీతభత్యాల వాటా గాని ఇంత తక్కువ ఏనాడు లేదు. అందుకే అటు 7 వ వేతన సంఘ సిఫార్సులు, ప్రభుత్వం ఆమోదించిన గెజిట్ నోటిఫికేషన్, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల కనీస అంచనాలను చేరుకోలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు తీవ్ర ఆందోళనకు గురయ్యారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు ప్రాతి నిధ్యం వహించే కౌన్సిల్ జె.సి.ఎం.(ఎన్జెసిఏసి) జూలై 11 నుండి పిలుపునిచ్చిన నిరవధిక సమ్మెను, కేంద్ర మంత్రుల బృందం జోక్యం చేసుకొని, సమస్యలు సానుకూలంగా పరిష్కరించేందుకు ఒక హై లెవల్ కమిటీ వేసి మినిమమ్ వేజ్, మల్టిప్లికేషన్ ఫెక్టర్ సమస్యలను వాటికి అప్పగిస్తూ అని చెప్పి సమ్మెను వాయిదా వేయించింది. అయితే ఈ హామీ ఇచ్చి 22 రోజులు పైబడినా, కేంద్ర ప్రభుత్వం చెప్పిన హై లెవల్ కమిటీ ఊసు లేకపోవడంతో, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల్లో ఆందోళన పెరుగుతోంది. ఎన్జెసిఏ ప్రభుత్వం అనుసరించిన పద్ధతి, ఎన్జెసిఏ సమ్మె వాయిదా వేసిన విధానం కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు హార్షిం చడం లేదు. ఇప్పటికైనా కేంద్ర ప్రభుత్వం తన ఉద్యోగుల న్యాయమైన సమస్యలను సానుకూలంగా పరిష్కరించని యెడల మరో పోరాటానికి సిద్ధం కావాల్సి ఉంటుంది.

బ్రెగ్జిట్: ఇయ్యకు చెంప పెట్టు

- కె.గడ్డన్న

యూరోపియన్ యూనియన్ నుంచి నిష్క్రమించాలని (బ్రెగ్జిట్) బ్రిటన్ ప్రజలు తీసుకున్న నిర్ణయం చారిత్రాత్మకమైనది. రిఫరెండమ్ తీర్పు వెలువడిన వెంటనే ప్రపంచం ఏదో తలకిందులైపోతున్నట్లుగా అమెరికా, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ వంటి దేశాలు, ప్రపంచ వ్యాపితంగా కార్పొరేట్ మీడియా గగ్గోలు పెట్టాయి. ప్రపంచీకరణ, నయా ఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ విధానాలకు అంతిమ ఘడియలు వచ్చేశాయన్నంతగా కలవరపాటుకు గురయ్యాయి. స్టాక్ మార్కెట్, ఫై నాన్సియల్ మార్కెట్లు పతనమయ్యాయి. దీన్ని బట్టి బ్రెగ్జిట్ ఎవరికి నవ్వమో తేటతెల్లమైంది. ఫైనాన్స్ సంస్థల యజమానులు, బడా బ్యాంకులే ఎక్కువగా ఆందోళన చెందుతున్నాయి. ప్రత్యామ్నాయ ఆలోచనలు చేసేవారు బ్రెగ్జిట్ను సమర్థించేవారు మాత్రం తీర్పును స్వాగతించారు. బ్రిటన్లో 52 శాతం మంది బ్రెగ్జిట్కు అనుకూలంగా తీర్పునిచ్చారు.

28 దేశాలతో కూడిన యూరోపియన్ యూనియన్ సంకెళ్ల నుంచి, నయా ఉదారవాద విధానాల కబంధ హస్తాల్లోంచి బ్రిటన్ బయటపడాలన్న ప్రజల ప్రగాఢ ఆకాంక్షకు ఈ రిఫరెండమ్ అద్దం పట్టింది. ఐరోపా కూటమి (ఇయు) అనేది ఆషామాషీ సంస్థ కాదు. యూరోపియన్ బడా పెట్టుబడిదారుల, అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారుల చేతుల్లో శక్తివంతమైన సాధనంగా వుంది. ఇయు నిబంధనల ప్రకారం సభ్య దేశాల మధ్య పెట్టుబడుల ప్రవాహంపై ఎలాంటి నియంత్రణ కానీ, ఆంక్షలు కానీ ఉండవు. ఇయులోని దేశాలు తమ ద్రవ్యలోటును జీడిపీల్ 3 శాతానికి మించకుండా చూడాలనేది ఒక షరతు. ఈ విధమైన పరిమితి విధించడమంటే సంక్షేమంపై ప్రభుత్వం పెట్టే ఖర్చును తగ్గించుకోవాలని చెప్పడమే. ఇయు దేశాలు ఉమ్మడి కరెన్సీ యూరో విలువను ఏ దేశానికి ఆ దేశం తగ్గించుకోవడానికి వీలేదు. ఏదైనా ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమ సంక్షోభంలో వున్నా దానికి సబ్సిడీ ఇవ్వడానికి వీలేదు. 2008 ప్రపంచ ఆర్థిక మాంద్యం తరువాత ఇయు పొదుపు చర్యల పేరుతో సంక్షేమ రంగంపై దాడిని తీవ్రతరం చేసింది. బ్రిటన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ ద్రవ్య వ్యవస్థగా మారిన తరుణంలో అక్కడి కన్స్ట్రెయిన్డ్ ప్రభుత్వం పొదుపు చర్యల పేరుతో సంక్షేమంపై దాడిని తీవ్రతరం చేసింది. జాతీయ ప్రజారోగ్య సేవలు, గృహనిర్మాణం, సామాజిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలకు నిధులు బాగా తగ్గించేసింది. దీనిపై బ్రిటన్

కార్మికవర్గం, సామాన్య ప్రజానీకం అనేక పోరాటాలు చేసినా ఇయు ధోరణి మారలేదు. ఇయు-యూరోపియన్ సెంట్రల్ బ్యాంకు, ఐఎంఎఫ్ అనే దుష్ట శ్రయం ఇయులోని సభ్య దేశాలపై బలవంతంగా పొదుపు చర్యలను రుద్దింది. దీనికి వ్యతిరేకంగా గ్రీస్లో పెద్ద తిరుగుబాటే వచ్చింది.

బ్రిటన్లో పాలక కన్స్ట్రెయిన్డ్ పార్టీలో అంతర్గత వైరుధ్యాలను పరిష్కరించుకోవడానికి, పార్టీలో, ప్రభుత్వంలో తన నాయకత్వానికి

తిరుగులేదని చాటు కోవడానికి ప్రధాని డేవిడ్ కెమరాన్ ఈ రిఫరెండమ్ కు పూనుకున్నారు. ఆయన అంచనా తప్పి ప్రధాని పదవినే పోగొట్టుకున్నారు. బ్రిటన్ ప్రజలను ఆయన తక్కువగా అంచనా వేశారు. బ్రెగ్జిట్ను మొదట వ్యతిరేకించింది బ్రిటన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ, ట్రాట్స్కీయిస్టులు,

ఇతర వామపక్షాలు. అయితే, వాటి బలం చాలా తక్కువ. ఈ పరిస్థితుల్లో యుకె ఇండిపెండెంట్ పార్టీ వంటి మితవాద శక్తులు బ్రెగ్జిట్ వ్యతిరేక క్యాంపెయిన్లో లీడ్ తీసుకున్నాయి. ఈ మిత వాద పార్టీలే బ్రిటన్లోకి శరణార్థులను రానీయొద్దనే సంకుచిత డిమాండ్ను ముందుకు తెచ్చాయి. ఇయు నిబంధనల ప్రకారం సభ్య దేశాల వారు ఇయు పరిధిలో ఎక్కడి నుంచి ఎక్కడికైనా స్వేచ్ఛగా వెళ్లిచ్చు తూర్పు యూరపు దేశాల వారు బ్రిటన్ వచ్చి తక్కువ వేతనాలకు వెట్టి చాకిరీ చేస్తున్నారు. అయినా, బ్రిటన్లో ఉద్యోగాలు పడిపోవడానికి వలస కార్మికులే కారణమన్నట్లుగా మితవాద పార్టీలు విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టే ప్రయత్నం చేశాయి. బ్రెగ్జిట్ తరువాత లేబర్ పార్టీ నేత జెరిమి కార్బిన్ను పార్టీ అధ్యక్ష పదవి నుంచి దించేసేందుకు పార్టీలోని ఆయన వ్యతిరేక ముఠా కుట్రలు పన్నుతోంది. మూడు దశాబ్దాలుగా మితవాదం వైపు మళ్లుతున్న లేబర్ పార్టీని తిరిగి లెఫ్ట్ పంథా వైపు తీసుకురావడానికి కార్బిన్ ప్రయత్నించడం వారికి ఇష్టం లేదు. బ్రిటన్ ఇయులోనే కొనసాగాలని లేబర్ పార్టీలో ఒక పెద్ద సెక్షన్ ఆఖరి నిమిషం దాకా ప్రయత్నించింది. బ్రెగ్జిట్కు వ్యతిరేకంగా కార్బిన్ సరిగా ప్రచారం చేయలేదన్నది ఆ వర్గం ఆరోపణ. ఈ పరిస్థితుల్లో బ్రిటన్లో వామపక్ష శక్తులు, లెఫ్ట్ ఎజెండాతో కూడిన కార్బిన్ నేతృత్వంలో లేబర్ పార్టీ కలిసి కట్టుగా నయా ఉదారవాద విధానాలపై ఉద్యమించాల్సిన అవసరముంది. వర్గ వివక్షకు, వలస కార్మికులపై విద్వేషాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలను పెద్దయెత్తున

సమీకరించాలి. ఇయు కబంధ హస్తాల నుంచి బయటపడిన బ్రిటన్ ను ప్రత్యామ్నాయ ఆర్థిక విధానాల వైపు మళ్లించేందుకు మరో పోరాటం ప్రారంభించాలి.

ఫ్రాన్స్ లో దాడుల వెనుక...

స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యం, సౌభ్రాతృత్వ విలువలను ఒకప్పుడు ప్రపంచానికి ప్రబోధించిన ఫ్రాన్స్ నేడు వరుస దాడులతో వణుకుతోంది. 2014 జనవరిలో చార్లీ హెబ్డో, 2015 నవంబరులో పారిస్, 2016 జూలై 14న నీస్ ఇలా ఒక దాడి తరువాత మరో దాడి చోటు చేసుకోవడంతో ఫ్రాన్స్ బెంబేలెత్తుతోంది. నీస్ లో జరిగిన దాడి అత్యంత భయానకమైనది. ఫ్రాన్స్ జాతీయ దినమైన బ్రాస్టిల్లా డే వేడుకలను నీస్ లో తిలకిస్తున్న జనాన్ని లారీతో తొక్కించి 84 మందిని పొట్టనబెట్టుకున్న ఉన్మాది చర్య హేయాతిహేయమైనది. ఈ చర్యను ప్రతి ఒక్కరూ ఖండించారు.

రెండున్నరేళ్లలో జరిగిన మూడు దాడుల్లో మొదటిదైన చార్లీ హెబ్డోపై దాడి నేపథ్యాన్ని పరిశీలిస్తే.. ముస్లిం వ్యతిరేక కార్టూన్ ను ప్రచురించిన ఆ మాగజైన్ పై మత ఛాందసవాద శక్తుల ప్రతీకార చర్యగా భావించవచ్చు. గత సంవత్సరం నవంబరు 13న బార్ అండ్ రెస్టారెంట్, సంగీత కచేరి హాలు, స్టేడియం.. ఇలా మూడు చోట్ల ఒకేసారి ఉగ్రవాదులు జరిపిన బాంబు దాడులు, కాల్పుల్లో 130 మంది మరణించారు. ఈ దాడులకు పాల్పడింది తామేనని ఐఎస్ ఉగ్రవాద సంస్థ ప్రకటించుకుంది. దీని నుంచి ఇంకా తేరుకోక ముందే నీస్ పై దాడికి పాల్పడిన ఉన్మాదికి ఏ ఉగ్రవాద సంస్థతోనూ సంబంధాలున్నట్లు ఆధారాలు లేవు. అయినా ఫ్రెంచ్ రాజకీయ నేతలు దీనిని రాజకీయ ఉగ్రవాద చర్యగానే ప్రకటించారు. పారిస్ దాడి తరువాత ఫ్రాన్స్ లో విధించిన ఎమర్జెన్సీని అధ్యక్షుడు హోలండ్ శాశ్వతంగా కొనసాగించాలని చూస్తున్నారు. నీస్ పై దాడి జరిగిన వెంటనే ఎమర్జెన్సీని మరో మూడు నెలలు పొడిగిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. ఈ నిర్బంధ చర్యలకు సర్కోజీ వంటి మాజీలు,

మేరీనా లీ పెన్ నేతృత్వంలోని నేషనల్ ఫ్రంట్ వంటి సెమీ ఫాసిస్టు పార్టీలు మద్దతు పలకడం గమనార్హం. సైన్యాన్ని మరింత పెంచాలని, ముస్లిం మత సంస్థలన్నిటినీ నిషేధించాలని, మసీదులను మూసేయాలని, ఇమామ్లను దేశం నుంచి తరిమేయాలంటూ మితవాద, ఫాసిస్టు శక్తులు విద్వేషాలను రెచ్చగొడుతున్నాయి. అమెరికా అధ్యక్ష ఎన్నికల్లో రిపబ్లికన్ పార్టీ అభ్యర్థిగా బరిలోకి దిగుతున్న వదరుబోతు డొనాల్డ్ ట్రంప్ మరో అడుగు ముందుకేసి తాను అధికారంలోకి వస్తే అమెరికాలోకి ముస్లింల ప్రవేశంపై నిషేధం విధిస్తానని ఫాక్స్ వార్తా సంస్థకిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో పునరుద్ఘాటించాడు. నీస్ దాడి తరువాత హోలండ్ ప్రభుత్వం కార్మికవర్గంపై నిర్బంధాన్ని మరింత తీవ్రతరం చేసింది. కార్మికులు తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్న కార్మిక సంస్కరణల బిల్లును హోలండ్ ప్రభుత్వం పార్లమెంటులో ఆమోదింపజేసుకుంది. ఈ బిల్లుకు వ్యతిరేకంగా చాలా కాలంగా కార్మికులు చేస్తున్న సమ్మెపై ప్రభుత్వం ఉక్కుపాదం మోపింది. నీస్ లో దాడి భయానకమైన దనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. ప్రపంచ వ్యాపితంగా ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న దారుణ పరిస్థితికి ఇదొక మచ్చుతునక. ఈ దాడులన్నిటికీ కారణమని చెబుతున్న ఐఎస్ ను సృష్టించింది అమెరికానే. దీనికి మూలాలు సామ్రాజ్యవాద దేశాలు సాగిస్తున్న దురాక్రమణ పూరిత యుద్ధాల్లో ఉన్నాయి. ఇరాక్ లో అమెరికా, బ్రిటన్లు సాగించిన యుద్ధంపై విచారణ జరిపిన చిల్కోట్ కమిటీ తన నివేదికలో బుష్, బ్లెయిర్లను యుద్ధ నేరస్తులని ప్రకటించింది. ఈ కమిటీ నివేదిక ఆధారంగా ఆ ఇద్దరు నేతలు అంతర్జాతీయ యుద్ధ నేరాల కోర్టులో ప్రాసిక్యూట్ చేయాలి. అయితే, కార్పొరేట్ మీడియావానే కానీ, యూరప్ దేశాల నేతలు కానీ దీనిపై నోరు మెదపరు. ఉగ్రవాదంపై పశ్చిమ దేశాల ద్వంద ప్రమాణాలకు ఇదొక తిరుగులేని నిదర్శనం. నేడు ఉగ్రవాదం, సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి పెను ముప్పుగా పరిణమించాయి. వీటికి వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాల్సిన బాధ్యత కార్మికవర్గంపైన, ఇతర ప్రజాతంత్ర శక్తులపైన ఉన్నది.

ఆటో కార్మికులపై

వేధింపులు అరికట్టాలి

ఆటో కార్మికులపై విధిస్తున్న అధిక జరిమానాలను పోలీసు, ఆర్టీఏ అధికారుల వేధింపులను అరికట్టాలని నెల్లూరు జిల్లాలో ఆటో కార్మిక సంఘం ఆధ్వర్యంలో కలెక్టరేట్ వద్ద ధర్నా నిర్వహించి కలెక్టర్ కి వినతిపత్రం అందించారు. ఈ కార్యక్రమంలో యూనియన్ నాయకులు కత్తె శ్రీనివాసులు, జిల్లా కార్యదర్శి కె.సురేష్ పాల్గొన్నారు.

సమాన పనికి సమాన వేతనం చెల్లించాలి

- సి.హెచ్.నరసింగరావు

ఒకే పనికి రెండు రకాల వేతనాలు ఎందుకు ఉండాలి? ఒకే రకమైన పనిచేసినప్పుడు పర్మినెంట్ కార్మికులతో సమానంగా కాంట్రాక్టు కార్మికులకు జీతం ఎందుకు ఇవ్వరు? సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలని సుప్రీంకోర్టు అనేక కేసుల్లో స్పష్టం చేసింది. అయినా ఎందుకు అమలు చేయరు?

పెట్టుబడిదారుల అనుకూల పార్టీలు అధికారంలో ఉన్నాయి. పెట్టుబడిదారులకు బాగా లాభాలు ఆర్జించడానికి చట్టాలను తుంగలో తొక్కుతున్నారు. నిరుద్యోగ సమస్య వల్ల ఎంత తక్కువ జీతానికైనా పనులు చేయడానికి యువకులు పోటీపడుతున్నారు. ఒకే పని చేసే పర్మినెంట్ కార్మికులకు నెలకు రూ. 80 వేలు వస్తే, అదే పని చేసే కాంట్రాక్టు కార్మికులకు రూ. 8 వేలు కూడా అనేక చోట్ల రావడంలేదు. ఈ వాస్తవాన్ని క్యూబా దేశ ప్రధాని రాహుల్ కాస్ట్రో ఇటీవల ఇలా పేర్కొన్నారు. “క్యూబా దేశంలో సమాన పనికి సమాన వేతనం ఉంది. ఆడ, మగ అనే తేడాలేదు. కానీ అమెరికాతో సహా ప్రపంచంలో అత్యధిక పెట్టుబడిదారి దేశాల్లో సమాన పనికి సమాన వేతనం అమలు చేయబడడంలేదు.” ఇది సోషలిస్టు దేశాల ప్రత్యేకత. చిన్నదేశం క్యూబా అయినా పెద్ద దేశం చైనా అయినా సమాన పనికి సమాన వేతనం అమలవుతోంది. ఉద్యోగులందరూ పర్మినెంట్. వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు, సేవారంగాలలో కూడా వ్యత్యాసాలు వుండవు.

విజయ్ బహుదర్ సింగ్ ఇతరులు VS స్టీల్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా కేసులో సుప్రీం కోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది. దేశంలోని వివిధ స్టీల్ ప్లాంట్లకు సంబంధించిన గనుల్లో పనిచేసే కార్మికుల పట్ల కేంద్ర ప్రభుత్వం వివక్ష పాటించడాన్ని సుప్రీం కోర్టు తప్పుపట్టింది. స్టీల్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ (సెయిల్) కింద అనేక స్టీల్ ప్లాంట్లు పనిచేస్తున్నాయి. ఉదా: భిలాయి, బొకారో,

దుర్గాపూర్ వగైరా. ఈ కంపెనీలన్నింటికి సొంత గనులు ఉన్నాయి. కొన్ని చోట్ల పర్మినెంట్ ఉద్యోగులు, మరికొన్నిచోట్ల కాంట్రాక్టు కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. పర్మినెంట్ కార్మికుల జీతాలతో పోలిస్తే కాంట్రాక్టు కార్మికుల జీతాలు చాలా తక్కువగా ఉంటాయి. ఇటువంటి వ్యత్యాసాన్ని పాటించడం రాజ్యాంగ చట్టంలోని ఆర్టికల్ 14, 16 యొక్క స్ఫూర్తికి భిన్నంగా వ్యవహరించడమేనని సుప్రీం కోర్టు పేర్కొన్నది. ఒకే పనిలో రెండు విధాలైన వేతనాల పద్ధతులు అమలు చేయడం తప్పు అని కోర్టు తీర్పు సారాంశం. కోర్టు తీర్పునాటికి 50 సంవత్సరాల స్వాతంత్ర్యం తరువాత కూడా భారత రాజ్యాంగాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వమే ఉల్లంఘించడం సరైనదికాదని సుప్రీం కోర్టు తప్పుపట్టింది.

సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వకుండా జరిగే

ఉల్లంఘనల్లో రెండు ముఖ్యమైనవి.

1. నైపుణ్యం, నైపుణ్యంలేని పనులేవైనా ఒకే పని చేసినప్పుడు సమానమైన వేతనాలు ఇవ్వకుండా వేతనాల్లో తీవ్రమైన వ్యత్యాసాలు ఉంటున్నాయి. నైపుణ్యం గలిగిన వెల్డర్, ఫిట్టర్, ఎలక్ట్రీషియన్, క్లర్క్ లాంటి పనులు ఏమైనా పర్మినెంట్ ఉద్యోగం చేస్తున్న వారికి హెచ్చు జీతాలు ఇస్తున్నారు. అదే నైపుణ్యం కలిగిన పనులు ఎంతో అనుభవంతో (10 సంవత్సరాలకు పైగా) పనిచేసిన కాంట్రాక్టు కార్మికులకు చాలా తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు.

2. స్త్రీ, పురుషుల మధ్య వేతనాల వ్యత్యాసం : స్త్రీ, పురుషులు ఒకే రకమైన పనులు చేసినా స్త్రీలకు తక్కువ వేతనాలు ఇస్తుంటారు. ఉదా: బిల్డింగ్ కార్మికుల్లో నిత్యం చూస్తుంటాం. ఇది చట్ట విరుద్ధం. అయినా యూనియన్లు కూడా ప్రశ్నించకపోవడం విచారకరం. స్త్రీలు కూడా తక్కువ జీతం తీసుకోవడం, తాము తక్కువ తరగతికి చెందినవారమని భావన వారిలో చాలా చోట్ల ఉంది. దీనివల్ల బ్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు కూడా పట్టించుకోవడం లేదు. బిల్డింగ్ లాంటి చోట్లే కాకుండా అనేక ఇతర పరిశ్రమల్లో కూడా ఒకే రకమైన పనులు చేస్తున్న స్త్రీ, పురుషుల వేతనాల్లో వ్యత్యాసాలు చూస్తుంటాం. ష్యాడల్ భావాల అవశేషాలు నేటికీ మన సమాజంలో కొనసాగుతున్నాయి. స్త్రీలు తక్కువ, పురుషులు ఎక్కువ అనేది సమాజపు అవలక్షణం. స్త్రీల జీతాలు పెంచడమేకాకుండా ఈ అవలక్షణాన్ని ఎదిరించడం కూడా మన బాధ్యత.

సమాన పనికి సమాన వేతనం ఎక్కడ ఇవ్వడంలేదో అక్కడ కార్మికులను చైతన్య పర్చాలి. ఒకే పనికి ఒకే వేతనం సాధించేందుకు బ్రేడ్ యూనియన్లు నిరంతరం కృషిచేయాలి.

చంద్రన్న బీమా పథకం

(జీ.పి. నెం. 36 సంక్షిప్తీకరణ)

అసంఘటిత కార్మికులు మరణించినపుడు లేదా అంగవైకల్యం పొందినపుడు కుటుంబానికి ఆర్థిక సహాయం కల్పించటం లక్ష్యం. ఇంతకు ముందు రవాణా కార్మికులకు అమలు చేసిన పథకం కొన్ని మార్పులతో అసంఘటిత కార్మికులకు అమలు చేయాలని నిర్ణయించారు. రాష్ట్రంలోని 18 నుండి 70 సంవత్సరాల వయసు గల అసంఘటిత కార్మికులు ఈ పథకానికి అర్హులు. కార్మికశాఖ పథకాన్ని సమన్వయం చేస్తుంది. పథకం అమలు చేసే ఏజెన్సీగా సెర్ప్ వ్యవహరిస్తుంది.

అసంఘటిత కార్మికుల సమాచారాన్ని స్పార్ట్ పల్స్ సర్వే ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సేకరిస్తుంది. అసంఘటిత కార్మికుల రిజిస్ట్రేషన్లో, వారిని చంద్రన్న బీమా పథకంలో చేర్చటంలో గ్రామ సమాఖ్యలు సహాయపడతాయి. కార్మికుల వద్ద నుండి వసూలు చేసే రూ. 15 ల రుసుమును సెర్ప్ గైడ్లైన్స్ ప్రకారం వివిధ స్థాయిల సమాఖ్యలు పంచుకుంటాయి. అసిస్టెంట్ లేబర్ ఆఫీసర్ రిజిస్ట్రారింగ్ అధారిటీగా వ్యవహరిస్తారు.

- రిజిస్టరయిన అసంఘటిత కార్మికులు, “రాష్ట్ర ప్రమాద మరణం, అంగవైకల్య పథకం”, “ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన” మరియు “ప్రధాన మంత్రి సురక్ష బీమా యోజన”లలో సభ్యులుగా నమోదవుతారు.

చంద్రన్న బీమా పథకంలో ప్రయోజనాలు:

1. ప్రమాద మరణం, పూర్తిశాశ్వత అంగవైకల్యానికి - 5 లక్షల రూపాయలు:-

ఈ 5 లక్షల్లో 2,25,000 రాష్ట్ర ప్రమాదమరణం, అంగవైకల్య పథకం నుండి, 75 వేలు ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన నుండి, 2 లక్షలు ప్రధాన మంత్రి సురక్ష బీమా యోజన నుండి ఇస్తారు.

2. పాక్షిక శాశ్వత వైకల్యానికి - రూ॥ 3,62,500/- లు:-

2,25,000-రాష్ట్ర ప్రమాద, అంగవైకల్య పథకం నుండి, 37,500-ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన నుండి, ఒక లక్ష ప్రధాన మంత్రి సురక్ష బీమా యోజన నుండి ఇస్తారు.

3. సహజ మరణానికి ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన నుండి రూ. 30 వేలు.

4. సంవత్సరానికి రూ॥ 1200 చొప్పున ఇద్దరు పిల్లల వరకు 9,10, ఇంటర్ మీడియట్ లేదా ఐటిఐ తరగతులకు స్కాలర్ షిప్.

- రాష్ట్ర ప్రమాద, అంగవైకల్య పథకం, ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన, ప్రధాన మంత్రి సురక్ష బీమా యోజన పథకాలు చంద్రన్న

బీమా పథకంలో భాగంగా ఉంటాయి. గృహ పరిశ్రమ కార్మికులు, స్వయం ఉపాధి కార్మికులు లేదా నెలకు రూ॥ 15 వేల లోపు సంపాదించే వేతన కార్మికులు, 5 ఎకరాల మెట్ట కంటే లోపు, 2.50 ఎకరాల్లోపు మాగాణి ఉన్న చిన్న, సన్నకారు రైతులను ఈ పథకం కింద అసంఘటిత కార్మికులుగా పరిగణిస్తారు.

వయసును బట్టి బెనిఫిట్లు పొందే అర్హతల్లో తేడాలున్నాయి. 18 నుండి 59 సం॥ల వయసు కార్మికులకు ప్రమాద మరణం/ శాశ్వత అంగవైకల్యానికి - రూ॥ 5 లక్షల పాక్షిక శాశ్వత వైకల్యానికి 3,62,500, సహజ మరణానికి రూ॥ 30 వేలు ఉండగా, 60 నుండి 70 సం॥ల వయస్సు ఉన్న కార్మికులకు ఈ బెనిఫిట్లు వరసగా రూ. 4,25,000, రూ॥ 3,25,000 చొప్పున ఉన్నాయి. ఈ కార్మికులకు ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన కింద వచ్చే సహజ మరణానికి, స్కాలర్ షిప్లకు సహాయం రాదు.

- “ఆంధ్రప్రదేశ్ అసంఘటిత కార్మికుల సామాజిక భద్రతానిధి”ని ఏర్పాటు చేస్తారు. ఈ నిధికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నుండి గ్రాంట్లు లేదా లోను రూపంలో, కేంద్ర ప్రభుత్వం నుండి ఆర్థిక సహాయం రూపంలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ డ్రైవర్ల సామాజిక భద్రత పథకం కింద వసూలయే సెస్సు రూపంలో, బిల్డింగ్ వర్కర్స్ సంబంధించి ఆంధ్రప్రదేశ్ బిల్డింగ్ అండ్ అదర్ కన్స్ట్రక్షన్ వర్కర్స్ వెల్ఫేర్ ఫండ్ నుండి వచ్చే చెల్లింపుల రూపంలో, తన సభ్యులయిన అసంఘటిత కార్మికులకు ఏపి వెల్ఫేర్ ఫండ్ చేసే చెల్లింపుల రూపంలో, ఇతర ప్రభుత్వ పథకాల నుండి మళ్లింపు ద్వారా, డిపాజిట్ల మీద వడ్డీలు, యజమానుల చెల్లింపులు లేదా డొనేషన్లు, కార్మికుల చెల్లింపులు, ఇతర రాబడుల రూపంలో జమలు వస్తాయి.

మొదటి సంవత్సరంలో ప్రధాన మంత్రి సురక్షా బీమా యోజనకి రూ. 12 ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన కింద రూ. 22.50 ప్రీమియం కట్టాలి. 1.50 కోట్ల మంది కార్మికులకు ఈ మూడు పథకాల సాంవత్సరిక ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియం కింద 131 కోట్ల 75 లక్షల నిధులు అవసరం. ఏపి బిల్డింగ్ వర్కర్స్ వెల్ఫేర్ బోర్డు, ఏపి ట్రాన్స్ పోర్ట్ డ్రైవర్ల సామాజిక భద్రతా నిధి, ఏపి లేబర్ వెల్ఫేర్ బోర్డులు వాటిలో ఉండే సభ్యులకు ప్రీమియం చెల్లిస్తాయి. ఆమ్ ఆద్యీ బీమా యోజన, నేషనల్ ఫ్యామిలీ బెనిఫిట్ పథకాల కింద రాష్ట్రానికి వచ్చే నిధులు, ఆపద్బంధు తదితర పథకాలకు రాష్ట్ర బడ్జెట్ నుండి వచ్చే నిధులను ప్రీమియం కింద జమ చేస్తారు. కానీ మొదటి సంవత్సరానికి ఈ నిధి మొత్తాన్ని అడ్వాన్స్ రూపంలో ఎ.పి.బిల్డింగ్ అండ్ అదర్ కన్స్ట్రక్షన్ వర్కర్స్ వెల్ఫేర్ బోర్డు మొత్తం ప్రీమియం చెల్లిస్తుంది.

సంవత్సరానికి 50 రోజుల పని పూర్తి చేసిన గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథక కార్మికులను బిల్డింగ్ వర్కర్లుగా రిజిస్టర్ చేస్తారు. ప్రీమియంలో పది శాతానికి సమాన మొత్తాన్ని ప్రచారంతో సహా పథకాన్ని నడపటానికి అవసరమయిన పరిపాలనా ఖర్చును ఏపి బిల్డింగ్ వర్కర్స్ వెల్ఫేర్ బోర్డు సమకూరుస్తుంది.

- రెండో సంవత్సరం నుండి కేంద్ర, రాష్ట్ర సంక్షేమ పథకాల నిధి, కార్మికశాఖ కింద ఉన్న సంక్షేమ బోర్డులు, ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన విధంగా యజమానులు, కార్మికులు చేసే చెల్లింపులతో ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియం సమకూరుతుంది. ఈ నిధిని పథకాన్ని నడపటానికి అయ్యే పరిపాలనా ఖర్చుకు, కార్మికులకు పథకం కింద ఇచ్చే బెనిఫిట్లకు, పథకం అమలుకు అవసరమయ్యే ఇతర కార్యకలాపాలకు వినియోగిస్తారు. స్టార్ట్ పల్స్ సర్వే సందర్భంగా పథకంలో పేరు నమోదు కోసం కార్మికులు రూ.15 చొప్పున చెల్లించాలి.

- అసంఘటిత కార్మికులుగా రానివారు-నెలసరి ఆదాయం రూ.15 వేల కన్నా ఎక్కువ ఉన్నవారు; ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు, బ్యాంకులు, బీమా కంపెనీలు మొదలగు వాటిలో శాశ్వత ఉద్యోగులు; 5 ఎకరాల మెట్ట లేదా 2.50 ఎకరాల మాగాణి పొలం కన్నా ఎక్కువ కలిగిన వ్యవసాయదారులు; 18 సంవత్సరాల వయసులోపు, 70 సంవత్సరాల వయసు పై బడినవారు.

అసంఘటిత కార్మికులుగా నమోదుకు అర్హతకలవారు

1. వ్యవసాయ, అనుబంధ ఉపాధులవారు:

5 ఎ.లోపు మెట్ట లేదా 2.5 ఎ.లోపు మాగాణి పొలం రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు, తోటపనివారు, నర్సరీలు, అటవీ ఉత్పత్తులు, పాడిపరిశ్రమ, పట్టుపురుగుల పెంపకం, కొబ్బరి పరిశ్రమ, మత్స్యకారులు.

2. భవన లేదా ఇతర నిర్మాణాల్లో పనిచేసేవారు

తాపీ పని, తవ్వకం పని, రాళ్లు కొట్టే పని, సెంట్రింగ్, రాడ్ బెండింగ్, ప్లంబింగ్, శానిటరీ, వడ్రంగి, రంగులు వేయడం, టైల్స్ పని, వెల్డింగ్, రిగ్గులు, బోర్ వెల్, ఇంటీరియర్ డిజైన్, ఇటుక మరియు సున్నంబట్టీలు, ఇసుక, రాళ్ల క్వారీలు, రాళ్ల క్రషర్లు, కాంక్రీట్ మిక్సర్, బావుల తవ్వకం/పూడిక, నిర్మాణ రంగ వాహనాల పనివారు, రవాణా మార్గ నిర్మాణ నిర్వహణ పనులు, ఎలక్ట్రికల్, టెలిఫోన్, టి.వి లైన్లు నిర్మాణం/నిర్వహణ; ఉపాధి హామీ పథకం మట్టి/ నిర్మాణ పనివారు, విద్యుత్ ఉత్పత్తి/పంపిణీ.

3. చేతి వృత్తుల వారు:

చేనేత, కమ్మరి, కుమ్మరి, స్వర్ణకారులు, క్షౌరవృత్తిపనివారు, బ్యూటీషియన్ నిర్వాహకులు, చర్మకారులు, బట్టలు ఉతికే పనివారు, ఇతర ఏదేని చేతి వృత్తుల పనివారు.

4. స్వయం ఉపాధి పని వారు:

వీధి వ్యాపారస్తులు, తోపుడుబండి వ్యాపారస్తులు, ఇంటి వద్ద

వస్తువుల తయారీ, చిరువ్యాపారస్తులు, చిన్న చిన్న మెకానిక్లు, టైలర్లు, కల్లుగీత, పారిశుధ్య పనివారు, రిక్తా కార్మికులు, సరుకు రవాణా కార్మికులు, కళాకారులు, గిరిజన కార్మికులు (అడవుల్లో పని చేసేవారు), బీడీ, చుట్టల కార్మికులు, చెత్త ఏరేవారు, ఇతర స్వయం ఉపాధి.

5. సేవా రంగం పనివారు:

ఇళ్లలో పనిచేసేవారు, ఆఫీసులు/దుకాణాల స్వీపర్లు, ఇంటి వద్ద వృద్ధులకు/రోగులకు సేవలందించేవారు, కొరియర్ బాయ్స్, కమీషన్ మీద వస్తువులు సరఫరా చేసేవారు, సేవారంగంలోని ఇతర కార్మికులు.

6. ప్రభుత్వ పథకాల అమలు పనివారు:

అంగన్ వాడీ సిబ్బంది, విద్యావాలంటీర్లు, ఆశా వర్కర్లు, ఆరోగ్యమిత్ర, బీమా తదితర 108/104 (వైద్యసేవ), సెర్ప్, మెప్పా, ఇతర ప్రభుత్వ పథకాల సిబ్బంది, బిల్డింగ్, డేటా ఎంట్రీ, ఔట్ సోర్సింగ్/కాంట్రాక్టు సిబ్బంది.

7. హమాలీలు (లోడింగ్ అన్ లోడింగ్)

మార్కెట్ యార్డులు, బజార్లు, గోదాములు, ఫ్యాక్టరీల హమాలీలు; పోర్టులు, ఓడరేవుల హమాలీలు; రైల్వే స్టేషన్/పార్కింగ్ ఆఫీసు, బస్ స్టాండ్ హమాలీలు; రాష్ట్ర కేంద్ర గిడ్డంగులు, రాష్ట్ర కార్పొరేషన్ హమాలీలు; ఇతర ప్రదేశాల్లో లోడింగ్, అన్ లోడింగ్ కార్మికులు.

8. రవాణా రంగం:

ఆటో, టాక్సీ డ్రైవర్లు, రిక్తా డ్రైవర్లు, రవాణా రంగంలో పని చేసే ఇతర కార్మికులు.

9. దుకాణాలు, సంస్థలు:

దుకాణాల్లో పనిచేసేవారు, హోటళ్లు, సినిమా హాల్స్ మొదలగు సంస్థల పనివారు, ప్రైవేటు స్కూళ్లు, హాస్టల్ బోధనేతర సిబ్బంది, ప్రైవేటు హాస్పిటల్స్ మొదలగు వాటిలో పని చేసేవారు, గని కార్మికులు.

10. ప్రత్యేక ఉపాధులలో పనివారు:

ఔట్ సోర్సింగ్/కాంట్రాక్టు పనివారు, పత్రికా విలేకరులు (వర్కింగ్ జర్నలిస్టు చట్టం కింద రానివారు), టీవీ, మీడియాలో పని చేసే రిపోర్టర్లు, కెమెరామెన్స్ మొదలగు వారు.

కార్మికుల నమోదుకు తప్పనిసరిగా కావల్సినవి

(ఎన్యూమరేటర్లు అందులోని నెంబర్లు కరెక్టుగా ఎంటర్ చేయాలి)

1. ఆధార్ కార్డు (కార్మికునిది, నామినీది)

2. బ్యాంక్ పాస్ బుక్

3. 9,10, ఇంటర్, ఐటిఐ చదువుతున్న పిల్లల స్కూలు వివరాలు (ఆధార్ కార్డుతో సహా).

- పి.అజయకుమార్

కొవ్వడలో అణు విద్యుత్ ప్లాంట్ ఏర్పాటు వరమా? శాపమా?

శ్రీకాకుళం జిల్లా రణస్థలం మండలం కొవ్వడలో దేశంలోనే అతిపెద్ద అణు విద్యుత్ కేంద్రం 6వేల మెగావాట్ల ఉత్పత్తి సామర్థ్యంతో ఏర్పాటు చేయాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆమోదం తెలిపి, భూసేకరణకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించింది.

పచ్చని పొలాలు, సముద్రతీరంతో నిత్యం కళకళలాడే ఈ ప్రాంతంలో అణు ప్లాంట్ ఏర్పాటు చేస్తే మొత్తం ఉపాధి పోవడమే కాక, అనేక పర్యావరణ సమస్యలు తలెత్తుతాయని అణు నిపుణులు తెలుపుతున్నారు. ఈ ప్లాంట్ ఏర్పాటు చాలా ప్రమాదకరమని మేధావులు గళం వినిపిస్తుండగా

ప్రభుత్వం మాత్రం అభివృద్ధికేనని వాదిస్తోంది. ఈ నేపథ్యంలో ఈ ప్లాంట్ ఏర్పాటు వల్ల కలిగే లాభ నష్టాలు ఏమిటి, ఎవరి ప్రయోజనాలు నెరవేరుతాయి, ప్లాంట్ ఏర్పాటు వల్ల ఆంధ్రరాష్ట్రం అభివృద్ధి సాధిస్తుందా, వంటి ప్రశ్నలు సహజంగానే తలెత్తుతాయి.

కొవ్వడలో అణు ప్లాంట్ ఏర్పాటు నిర్ణయం : కొవ్వడలో ఏర్పాటు చేస్తానంటున్న ఎ.పి 1000 టెక్నాలజీ రియాక్టర్లు అమెరికా బహుళజాతి కంపెనీకి చెందిన వెస్టింగ్ హౌస్ కంపెనీకి చెందినవి. ఈ ప్లాంట్ను గుజరాత్ రాష్ట్రంలోని సూరత్ జిల్లా మితివిర్ధిలో పెట్టడానికి మొదట్లో ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. అయితే ఆ ప్రాంతంలోని రైతులు భూములు ఇవ్వడానికి నిరాకరించారు. ఈ అణు విద్యుత్ ప్లాంట్ వద్దని అక్కడ ప్రజలు పెద్దఎత్తున పోరాడారు. ఫలితంగా కొవ్వడలో ప్లాంట్ ఏర్పాటుకు ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది.

భారత్ - అమెరికా అణు ఒప్పందం : 2008లో నాటి యుపిఎ-1 ప్రభుత్వం అమెరికాతో అణు ఒప్పందంలో భాగంగానే నేటి అణు విద్యుత్ ప్లాంట్ ఏర్పాటు, దానికి అవసరమైన యురేనియం కొనుగోలు వంటి అంశాలపై మన ప్రభుత్వం అమెరికాతో అవగాహన కుదుర్చుకుంది. ఈ ఒప్పందంలోని ముఖ్య విషయమింటంటే ఆయా కంపెనీలు ఇక్కడ నేరుగా విద్యుత్ ప్లాంట్లు

పెట్టవు. మన ప్రభుత్వమే ఆయా కంపెనీల నుండి రియాక్టర్లను, యంత్రాలను కొనుగోలు చేసుకొని పరిశ్రమ స్థాపించుకోవాలి. ప్రమాదాలు జరిగినా ఆయా కంపెనీలకు ఏ రకమైన బాధ్యత ఉండదనేది కూడా ఒప్పందంలో భాగం. దీనిద్వారా కంపెనీకి అయ్యే

వ్యయాన్ని, ప్రమాదం జరిగితే నష్టాన్ని మన ప్రభుత్వమే మూర్తిగా భరించాలి.

నేపథ్యం : అమెరికా, ఫ్రాన్స్, జపాన్, రష్యా, చైనా వంటి కొన్ని దేశాలు అణు విద్యుత్ కేంద్రాలను కలిగివున్నాయి. 1979 మార్చి 17న అమెరికాలోని ట్రిమైల్ ఐలండ్, 1986 ఏప్రిల్ 26న రష్యాలోని చెర్నోబిల్, 2011 మార్చి

11న జపాన్లోని ఫుకుషిమాలో జరిగిన అణు విద్యుత్ ప్లాంట్ ప్రమాదాలు ప్రపంచాన్నే కుదిపేశాయి. చెర్నోబిల్ ప్రమాద తీవ్రతకు అనేక మంది ప్రాణాలు కోల్పోవడం, నేటికీ దాని అణు ధార్మిక ప్రభావాన్ని ప్రజలు ఎదుర్కోవడం గమనించొచ్చు. ఈ ప్రమాద తీవ్రతకై 4 వేల చదరపు కిలోమీటర్ల ప్రాంతాన్ని రష్యా ప్రభుత్వం సీజ్ చేసి ఉంచింది. ఫుకుషిమా ప్రమాదం నుండి ప్రజలను రక్షించడానికి జపాన్ ప్రభుత్వం 15లక్షల 75 వేల కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు పెడుతోందని అంచనా.

ఈ ప్రమాదాలు నేర్పిన అనుభవాల ద్వారా నేడు అనేక దేశాలు అణు విద్యుత్ తయారీని తమ దేశాలలో నిషేధించాయి. గ్యాస్, సోలార్ వంటి ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల వైపు మళ్లుతున్నాయి. నేడు అణు విద్యుత్ నశించిపోతున్న టెక్నాలజీగా ప్రపంచ దేశాలు భావిస్తున్నాయి. అమెరికా, జపాన్, ఫ్రాన్స్ వంటి వివిధ దేశాలు కొత్త అణు విద్యుత్ ప్లాంట్లు ఏర్పాటు చేయడం లేదు. అదే సమయంలో ఇప్పటికే నెలకొల్పిన ప్లాంట్లలో ఉత్పత్తి సామర్థ్యాన్ని తగ్గించడంగానీ లేదా ప్లాంట్లను మూసివేయడం గానీ చేస్తున్నారు. అమెరికాలో గత 2 సంవత్సరాలలో 4 అణు విద్యుత్ ప్లాంట్లు మూసివేశారు. కొన్ని దేశాల్లో అణు విద్యుత్ ప్లాంట్లను నిషేధిస్తూ

చట్టాలు కూడా చేశారు. ఈ నేపథ్యంలో కొవ్వొత్తలో అణు విద్యుత్ ప్లాంట్ ఏర్పాటును పరిశీలించాలి.

మోయలేని ఆర్థిక భారం : విద్యుత్ ఉత్పత్తి వ్యయం, ప్రమాదాల నివారణ ఖరీదైనదే కాక అణుప్లాంట్ నిర్మాణం కూడా 10-15 సంవత్సరాలు పడుతుంది. కొవ్వొత్త ప్లాంట్ నిర్మాణం ప్రస్తుత అంచనా వ్యయం 2 లక్షల 80 వేల కోట్ల రూపాయలు. అంటే మెగావాట్ ఉత్పత్తి వ్యయం రూపాయలు 42 కోట్లు. యూనిట్ ఖరీదు రూ॥14. మనదేశంలో ఇప్పుడు ఉత్పత్తి అవుతున్న ధర్మల్, హైడ్రో, సోలార్ వంటివన్నీ యూనిట్ రూ॥5 లోపే ఖరీదు ఉంటుంది. నిర్మాణం పూర్తయ్యేనాటికి ప్లాంట్ వ్యయం కచ్చితంగా మరింత పెరుగుతుంది. ఇంత ఆర్థిక భారాన్ని మన దేశం మోయగలదా? పుకుషిమా లాంటి ఒక ప్రమాదం జరిగితే నష్టపరిహారంగా కనీసం 3 లక్షల కోట్ల రూపాయలు అవుతుందని అంచనా. అయితే ప్లాంట్ నిర్మించే వెస్టింగ్ హౌస్ కంపెనీ మాత్రం ఒక్క రూపాయి కూడా నష్టపరిహారం చెల్లించదనేది అమెరికా భారత్ అణు ఒప్పందంలో భాగం. మరి ఈ నష్టాన్ని ఎవరు భరించాలి? మన రాష్ట్రం 5 సంవత్సరాల రెవీన్యూ బడ్జెట్ కంటే ఇది ఎక్కువ. ఒక్క ప్రమాదం జరిగినా రాష్ట్రం కుదేలు అవడం తప్ప మరొకటి కాదు.

పుకుషిమా ప్రమాదాన్ని అరికట్టడం జపాన్ దేశానికి అత్యంత ప్రాంతీక నైపుణ్యం ఉన్న సాధ్యం కాలేదు. అటువంటప్పుడు అత్యంత ప్రమాదకరమైన అణువిద్యుత్ ప్లాంట్ను కొవ్వొత్తలో నిర్మించడం మన ప్రాంతానికి క్షేమమా? కుంపటి నెత్తిమీద పెట్టుకోవడం కాదా? అలాంటి ప్రమాదం మనదేశంలో జరిగితే తట్టుకోగల ఆర్థిక శక్తిగానీ, మన ప్రజలను సురక్షిత ప్రాంతాలకు తరలించే వ్యవస్థ కాని మన దగ్గర ఉన్నాయా? ఉత్తరాంధ్రను వణికించిన హుదూద్ తుఫాన్ ప్రమాదాన్నే అంచనా వేయలేని మన పాలకులు అణు ప్రమాదాన్ని ఏవిధంగా ఎదుర్కోగలరు?

గుజరాత్లోని మిత్తివిర్ధిలో స్థాపించ తలపెట్టిన ఈ ప్లాంట్ను అక్కడ ప్రజలు వ్యతిరేకించారు. పశ్చిమబెంగాల్లోని హరిపూర్లో నిర్మించ తలపెట్టిన మరో అణువిద్యుత్ కేంద్రాన్ని అక్కడ ప్రజలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించడంతో దాన్ని ఇప్పుడు నెల్లూరు జిల్లా కావలిలో ఏర్పాటు చేస్తామంటున్నారు.

ఎవరి ప్రయోజనాలు కోసం? : మన దేశంలో ప్రకృతి వనరులు అనేకం ఉన్నాయి. దేశంలో మే 2016 నాటికి మొత్తం 3లక్షల మెగావాట్ల విద్యుత్ ఉత్పత్తి అవుతుండగా అందులో 70% ధర్మల్ (బొగ్గు, గ్యాస్, డీజల్) ద్వారాను, 14.5 శాతం నీరు ద్వారాను, 14.5 శాతం ఇతర ఇంధనాల ద్వారాను విద్యుత్ ఉత్పత్తి జరుగుతుండగా 1.9% మాత్రమే అణు విద్యుత్ ఉత్పత్తి అవుతోంది. దీనినర్థం అణు విద్యుత్ లేకుండా కూడా మన విద్యుత్ అవసరాలు తీర్చుకోవచ్చు.

ప్రత్యామ్నాయ ప్రకృతి సిద్ధ సూర్యరశ్మి, గాలిమరలు, సముద్రపు కెరటాల వంటి ఇంధన వనరులను ఉపయోగించుకోవడం చౌక, పర్యావరణహితమే కాక ప్రమాదాలు కూడా జరగవు. అలాంటప్పుడు ప్రభుత్వానికి అణు విద్యుత్పై ఎందుకింత మోజు? ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం? దివాళా తీస్తున్న బహుళజాతి కంపెనీకి లక్షలాది కోట్ల రూపాయల నజరానా సమర్పించడానికి కాదా? ప్రజలమీద అత్యంత ఖరీదైన విద్యుత్ భారాలను మోపడం సహేతుకమేనా? ప్రమాదాలకు ఏరకమైనా బాధ్యత వహించని కంపెనీని స్వాగతించడం అభివృద్ధికి సంకేతమా? ఇది ఏరకంగా దేశ ప్రయోజనాలను కాపాడుతుంది?

ఈ అణువిద్యుత్ ప్లాంట్ నిర్మాణం మనదేశ ప్రయోజనాల కంటే అమెరికా బహుళజాతి ప్రయోజనాలను కాపాడడానికే ఉద్దేశించబడిందని బెంగుళూరు కేంద్రంగా పనిచేస్తున్న ప్రముఖ భౌతిక శాస్త్రవేత్త సువ్రాట్ రాజు పేర్కొన్నారు. వెస్టింగ్ హౌస్ కంపెనీకి అమెరికా ఇవ్వవలసిన 12 రియాక్టర్ల ఆర్డర్లో కొన్నింటిని అమెరికా రద్దు చేసుకుంది. ఎటువంటి ఆర్డర్లు లేకుండా శ్మశానవాటికకు చేరుకుంటున్న దశలో భారతదేశం ఈ అమెరికా బహుళజాతి సంస్థ కంపెనీ ప్రయోజనాల కోసం ఈ ప్లాంట్ నిర్మాణానికి శ్రీకారం చుట్టింది. దీనివల్ల అమెరికాలో ఉపాధి లభిస్తుంది తప్ప మనకు ఉపాధి ఏమీ దొరకదు సరికదా ప్రమాదాలు జరిగితే పోయే ప్రాణాలు మనవే. భారత్ అమెరికా అణు ఒప్పందం, ఒబామా, మోడీల భేటీ ద్వారా మనదేశానికి అమెరికా ఇచ్చిందేమీ లేదు. మనదేశమే బహుళజాతి కంపెనీలను బతికించే ఒప్పందం ఇది.

వివేకమేనా : ఇన్ని ప్రశ్నలు, సందేహాలు, ప్రపంచ అనుభవాలు మన ముందుండగా ఈ ప్లాంట్ ఏర్పాటు నిర్ణయం వివేకమేనా? మన రాష్ట్రంలో నేడు 4వేల మెగావాట్ల సామర్థ్యం గల నాలుగు గ్యాస్ ఆధారిత ప్లాంట్లకు గ్యాస్ కొరత ఎదుర్కొంటుండగా మన రాష్ట్రంలోని కేజి బేసిన్ గ్యాస్ను గుజరాత్కు తరలించుకు పోతున్నారు. అదే సందర్భంలో ఆ రాష్ట్రం తిరస్కరించిన అణు కుంపటిని మన రాష్ట్రంలో ఏర్పాటు చేయడం సరైన నిర్ణయమా? అది కూడా రాష్ట్రంలోనే అత్యంత వెనుకబడి, డంపింగ్ యార్డుగా మార్చబడుతున్న ఉత్తరాంధ్రలో ఏర్పాటు చేయడం ఈ ప్రాంత అభివృద్ధికి ఏమాత్రం సహకరించకపోగా మరింత వెనుకబాటుకే దారితీస్తుంది. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ ప్లాంట్ ఏర్పాటుపై పునరాలోచించి తక్షణం నిర్ణయాన్ని పునఃసమీక్షించు కోవాలి. ప్రజలందరూ ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెచ్చేలా చైతన్యంతో ఐక్యం కావాలి.

- ఎ. అజశర్మ

ప్రధాన కార్యదర్శి, ఉత్తరాంధ్ర అభివృద్ధి వేదిక

అసంఘటిత రంగం

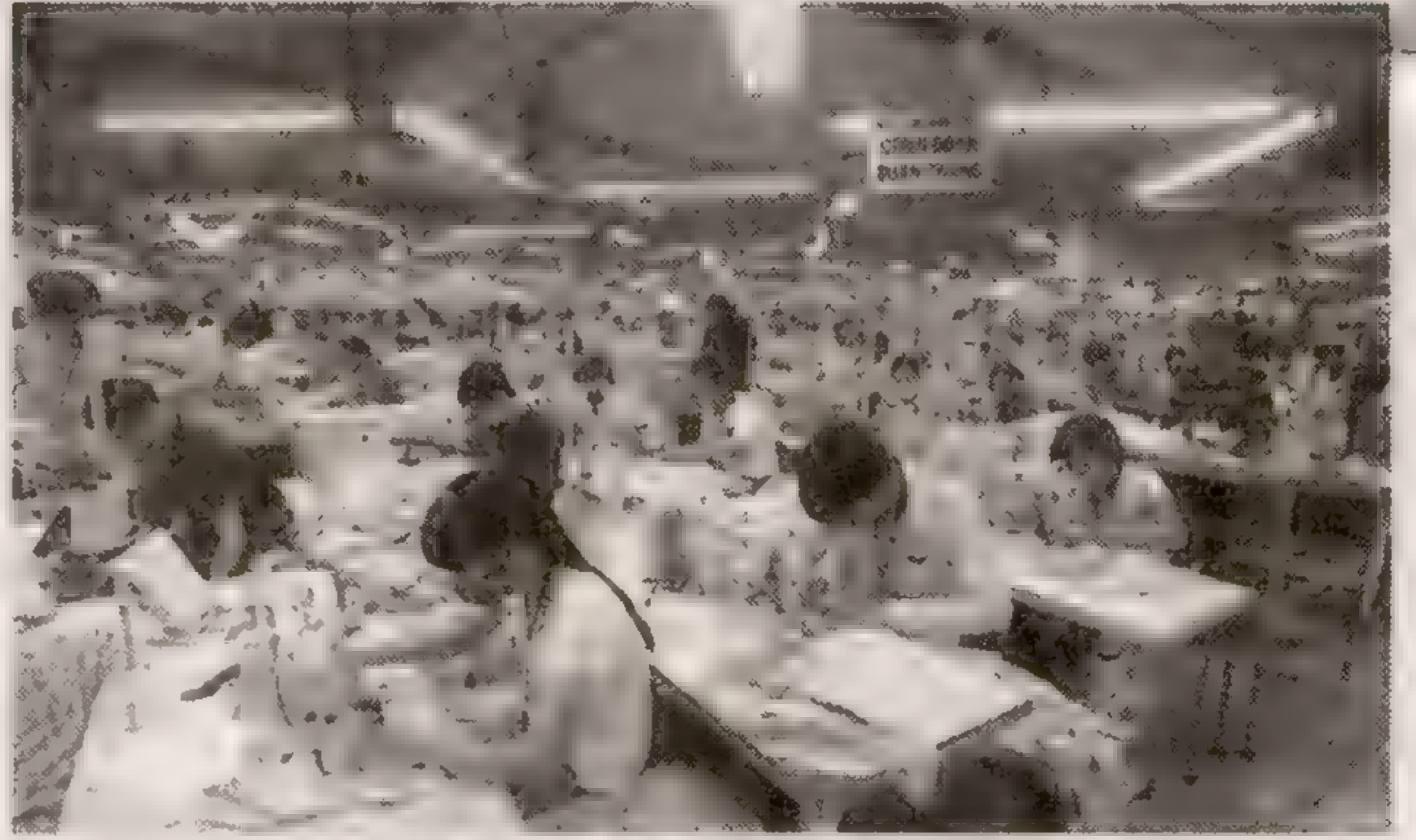
సిఐటియు 14వ అఖిల భారత మహాసభ నివేదికలో అసంఘటిత రంగంపై ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు.

“అసంఘటితరంగంలో మన పని మరింత సంఘటితంగాను, అత్యంత ప్రాధాన్యతగాను వుండాలి. అసంఘటితరంగంలోని ప్రతి యూనియన్ ప్రత్యేక దృష్టితో ప్రతి సంవత్సరం ఎన్ని ఇబ్బందులున్నా, నభ్యత్వాన్ని పునరుద్ధరించాలి. ఈ పనిచేయడానికి ప్రతి యూనియన్లోను చురుకైన కార్యకర్తలను క్షేత్రస్థాయిలో గుర్తించి వారికి ఈ పని అప్పగించాలి. అసంఘటితరంగంలో ఆంతరంగిక నాయకులను అభివృద్ధిచేయడం మన ప్రాథమిక నిర్మాణ కర్తవ్యం. మన పనిలో నైపుణ్యానికి ఇది కొలబద్ధంగా ఉంటుంది.”

నయా ఉదారవాద ప్రభావం :

నయా ఉదార విధానంలో వర్మినెంట్ ఉద్యోగాలకు స్వస్తిచెప్పాలనే వ్యూహాన్ని 25 సంవత్సరాల నుంచి అమలు చేస్తున్నారు. “ట్రేడ్ యూనియన్లు లేని పని ప్రదేశాలను” ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రణాళికను పెట్టుబడిదారులు అమలు చేస్తున్నారు. శ్రమశక్తి దోపిడీని వేగవంతం చేస్తున్నారు. దీని ప్రభావంతో కార్మికవర్గంలో 94శాతం అసంఘటితరంగంలో ఉన్నట్లు అంచనా వేశారు. కార్మికవర్గాన్ని ఏ హక్కులేని, రక్షణలేని తరగతిగా మార్చాలన్నది పాలకవర్గాల లక్ష్యం. నిపుణుల అంచనా ప్రకారం జాతీయ ఉత్పత్తిలో అసంఘటిత రంగం నుంచి 65 శాతం ఆదాయం వస్తోంది. కాని కార్మికవర్గానికి సామాజిక భద్రతా చర్యలు ద్వారా కనీసం ఒక్కశాతం కూడా చేరడంలేదు. వారికి చెల్లించే జీతాలు, వారి సృష్టించే విలువలో అతి స్వల్పశాతం మాత్రమే. దేశ కార్మికవర్గంలో అత్యంత దారుణమైన దోపిడీకి గురయ్యేది వీరే. అర్జున్ సేన్ గుప్తా కమిటీ సిఫార్సుల ప్రకారం 84 కోట్ల మంది ప్రజలు తమ రోజువారీ అవసరాలు తీర్చుకొనేందుకు రోజుకు 20 రూపాయలకు మించి ఖర్చు చేయగలిగిన పరిస్థితిలో లేరు. ప్రభుత్వ అంచనా ప్రకారం 26కోట్ల మంది ప్రజలు దారిద్ర్య రేఖ దిగువన ఉన్నారు.

అసంఘటిత రంగం అంటే ఎవరు? సంఘటితం కాని కార్మికులందరూ అసంఘటిత కార్మికులే. ఎక్కువ పని గంటలు పనిచేసి తక్కువ ఫలితం పొందుతున్నారు. అన్ని రంగాల్లో అసంఘటిత కార్మికులు ఉన్నారు. కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్, డైలీవేజ్, పీస్ రేట్ వగైరా పేరు ఏదైనా వీరంతా అసంఘటితమే. రాష్ట్రంలోని అన్ని రంగాల్లో అసంఘటిత కార్మికులున్నారు. ప్రైవేట్ ట్రాన్స్ పోర్టు, స్కీం వర్కర్లు, స్పిన్నింగ్, జిన్నింగ్ మిల్స్, ప్రింటింగ్, మున్సిపల్, ఆటో, బిల్డింగ్, రైస్ మిల్, క్వారీ, జీడి, బీడి, ప్రైవేట్ స్కూల్స్, హాస్పిటల్స్, గ్రామ సేవకులు, పంచాయితీ, గార్మెంట్స్, మిసీస్టీల్, ఫెట్రోఎల్లాయీస్, గ్రానైట్, మైన్స్, టూరిజం, సెరీకల్చర్, ఆటోనగర్,

ఇంటి పనివార్లు, తోపుడు బళ్లు, చిన్న దుకాణాలు, హోటల్స్, సినిమాహాల్స్, షాప్స్ వగైరాల్లో పనిచేస్తున్నారు. వీరికి ఉద్యోగ భద్రత వుండదు. యాజమాన్యం హైర్ & ఫైర్ అనే సూత్రంతో కార్మికులను క్షణాల్లో తొలగిస్తుంటారు.

మన వ్యూహం ఏమిటి?

ఈ రంగం విస్తృతి, మనకు ఉన్న నిర్మాణ పరిమితులను బట్టి రాష్ట్ర కమిటీ కొన్ని ముఖ్య రంగాలు ఎంచుకొని పనిచేయాలి. స్కీం కార్మికుల్లో (అంగన్ వాడీ, మధ్యాహ్న భోజనం, ఆశ) నిర్మాణం చేయడం ద్వారా దేశవ్యాప్తంగా శక్తివంతమైన పోరాటాలు ఆ రంగాల్లో చేయడం సాధ్యమౌతున్నది. ట్రాన్స్ పోర్టు, విద్యుత్, పెట్రోలియం లాంటి కీలక రంగాల్లో విస్తరించగలిగితే పోరాట శక్తి బాగా పెరుగుతుంది. ప్రాధాన్యత క్రమంలో రాష్ట్ర కమిటీ కార్మిక రంగంలో విస్తరించడానికి, మన ప్రభావాన్ని పెంచి సమరశీల పోరాటాలు నడపడానికి వీలైన కొన్ని ముఖ్య రంగాలను గుర్తించి పనిచేయాలి.

మన పని ఏ విధంగా వుండాలి :

1. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అసంఘటిత కార్మికులు : కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సర్వీసుల్లోని అసంఘటిత కార్మికులు ఉదా : ప్రభుత్వ సర్వీసుల్లోని విద్యా, వైద్య రంగాల్లో పనిచేసే కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్, డైలీవేజ్ తదితర కార్మికులు. సర్వ శిక్షా అభియాన్, నేషనల్ హెల్త్ మిషన్ మొదలగువారు. రైల్వే, రక్షణ రంగం లాంటి కీలక రంగాలతో సహా కేంద్ర ప్రభుత్వ శాఖల్లో కనీస వేతనాలు, పీఎఫ్, ఈఎస్ఐ వగైరాలు కూడా చెల్లించకుండా అతి తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలోని అన్ని విభాగాల కార్మికులకు కూడా అతి తక్కువ జీతాలు చెల్లించే పద్ధతులు అమలు చేస్తున్నది. రాష్ట్రంలో కీలకమైన మంది కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులు వున్నారు. క్రమేణా పర్మినెంట్ కార్మికులు 10శాతం కూడా లేకుండా పోయే ప్రమాదం ఉంది. ఆదర్శ యజమానులుగా వుండవలసిన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్లో పెట్టుబడుదారులతో పోటీపడి

చట్ట ఉల్లంఘన పద్ధతులు అమలు చేస్తున్నారు.

2. కాంట్రాక్టు పద్ధతి : కాంట్రాక్టు విధానం వల్ల తలెత్తిన సవాళ్లు ఎదుర్కోవాలి. ఒక పరిశ్రమ లేదా యూనిట్ ఆవరణలో రెండు తరగతుల కార్మికులు, రెండు భిన్న సర్వీస్ కండిషన్లు ఉన్న కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. వీరిలో కాంట్రాక్టు కార్మికులు అత్యంత వెనుకబడి వున్నారు. పర్మినెంట్ కార్మికుల జీతాల్లో వీరికి 5 వ వంతు జీతం కూడా రావడం లేదు. ఉదా : హిందూస్థాన్ పెట్రోలియంలో పర్మినెంట్ టెక్నికల్ కార్మికుడికి నెలకు సుమారు లక్ష రూపాయలు వస్తే కాంట్రాక్టు కార్మికులకు నెలకు రూ.10వేలు కూడా రావడం లేదు. కార్మిక చట్టాలు మార్చడం ద్వారా గతంలో చట్టాలు వర్తించే వారు కూడా ఆ పరిధి నుంచి వైదొలగవలసి వస్తోంది. ఉదా : కాంట్రాక్టు కార్మికులు గతంలో 20 మందికి వర్తించే చట్టం పరిధి ఇప్పుడు 50 మంది ఉంటేకాని కాంట్రాక్టు లేబర్ చట్టం వర్తించకుండా చేశారు. కాంట్రాక్టు కార్మికులను నిర్మాణం చేయవలసిన బాధ్యత పర్మినెంట్ యూనియన్ నాయకత్వానిదే.

3. ఎస్ఈజెడ్లు : స్పెషల్ ఎకనమిక్ జోన్లలోని పరిశ్రమల్లో పనిచేసే వారందరూ అసంఘటిత కార్మికులే. వీరికి యూనియన్లే లేవు. పనిలో తీవ్ర నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. 8 గంటలు నిలబడి పనిచేయాలి. విశాఖ బ్రాండిక్స్ కంపెనీలో 10 సంవత్సరాలుగా పనిచేసే వారికి కూడా నెలకు రూ.5 వేలు కూడా ఆదాయం లేదు. వీరందరినీ ఐక్యం చేయడం ద్వారానే వారి హక్కులు సాధించకోగలరు.

ఉదా : బ్రాండిక్స్ కార్మికులు 15రోజుల సమ్మె చేశారు. నిర్బంధం తగ్గింది. పి.ఎఫ్ జీవో కేంద్ర ప్రభుత్వం విరమించుకుంది. వేతనాల పెంపుదల సాధించాలి.

4. సామాజిక తరగతులు : అట్టడుగు వర్గాలు పనిచేసే రంగాలపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ ఉండాలి. ఉదా : పట్టణాల్లోని మున్సిపల్, శానిటేషన్, గిరిజనుల గ్రామాల్లోని పంచాయితీ కార్మికులు, ఇంటి పనివారు. బాగా కష్టమైన పనులన్నీ గిరిజన ప్రాంతాల నుంచి, దళిత కాలనీల నుంచి వలసలు తీసుకొచ్చి చేయిస్తున్నారు. రహదారులు, భవన నిర్మాణాలు, రోయ్యల పెంపకాలు వగైరా పనులు.

5. ఏ చట్టమూ వర్తించని కార్మికులు : మురా, తోపుడు బళ్లు, చిన్న దుకాణాలు, చిన్న పరిశ్రమలు లాంటి అనేక పరిశ్రమల్లోని కార్మికులకు ఏ చట్టాలూ వర్తించవు. కానీ వారందరినీ ఐక్యపర్చడం ద్వారా కొన్ని హక్కులు సాధించొచ్చు. రాష్ట్రంలో మురా కార్మికులు ఐక్యమత్వం ద్వారా మంచి పీనురేట్లు

సాధించగలుగుతున్నారు.

6. నివాస ప్రాంతాల్లో పని : అసంఘటిత కార్మికులు నివాస ప్రాంతాల్లో దుర్భర పరిస్థితులు ఎదుర్కొంటున్నారు. అత్యధిక మంది మురికివాడల్లో ఉంటున్నారు. దోమలు, పందులు మధ్యే వీరి నివాసాలు. కనీస మౌలిక సదుపాయాలు ఉండవు. మంచినీరు, మరుగుదొడ్లు కూడా వీరికి కరవే. రేషన్ కార్డులు, ప్రభుత్వ గృహాల కేటాయింపు, డ్రైనేజీ సౌకర్యాలు, విద్యుత్ కనెక్షన్లు, సామాజిక న్యాయం వగైరా తీవ్ర సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నారు. అసంఘటిత కార్మికులు నివశించే ప్రాంతాల్లో సమస్యల పరిష్కారానికి సిఐటియు చొరవ తీసుకొని కృషిచేయాలి. లేని ఎడల వీరు అసాంఘిక శక్తుల ప్రభావానికి గురౌతారు.

7. సామాజిక భద్రత : స్వాతంత్ర్యం అనంతరం కార్మివర్గం

పోరాడి సామాజిక భద్రత చట్టాలు సాధించింది.. ప్రావిడెంట్ ఫండ్, పెన్షన్, బోనస్, ఈఎస్ఐ, తదితర సామాజిక భద్రతా సౌకర్యాలు కొంత భాగం అసంఘటిత కార్మికులు కూడా అమలుచేసుకోగలిగారు. కానీ నేడు ఈ సౌకర్యాలకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తూట్లు పొడుస్తున్నాయి. ప్రావిడెంట్ ఫండ్ వడ్డీ రేటును 12 శాతం నుంచి 8.5 శాతానికి తగ్గించింది. ఈపిఎఫ్ మొత్తాలను ఫ్రైవేట్ బ్యాంకులకు నిర్వహణ

బాధ్యతను అప్పగించింది. బోనస్ సీలింగులు ఎత్తివేయకుండా ప్రభుత్వం జాప్యం చేస్తోంది. పెన్షన్ సౌకర్యం రోజు రోజుకు కార్మికులకు నష్టదాయకంగా ప్రభుత్వాలు మార్పుతున్నాయి. మోడీ ప్రభుత్వం భీమాయోజన పేరుతో ప్రీమియం చెల్లించి పెద్ద ప్రచారం చేసుకుంటుంది. కార్మికులందరికీ ఆరోగ్యం అనే సూత్రాన్ని అటకెక్కించింది.

ఐక్యతే అసంఘటిత కార్మికవర్గానికి ఆయుధం. అసంఘటిత రంగాన్ని సంఘటితం చేయడమే మన లక్ష్యం. కాని రాష్ట్రంలో 80 శాతం పైగా ఏ సంఘాల్లోను లేరు. అందువల్ల కార్మికవర్గ పోరాటాలకు పెద్దగా ప్రభావం కల్పించలేకపోతున్నాం. రంగాల ప్రాధాన్యతను బట్టి ఆ రంగంలోని కార్మికులను యావత్తు మన యూనియన్లో చేరే విధంగా కృషి చేయాలి. అవకాశం వచ్చిన చోట్ల పోరాటాలు జరిపి ఆ రంగంలోని కార్మికులందరికీ సిఐటియు పట్ల విశ్వాసం కల్పించాలి. “అన్ని రహదారులు రోమ్ నగరం వైపు” అన్నట్లుగా అన్ని రంగాలనూ నిర్మాణం చేయాలి. ప్రతి రంగాన్ని రాష్ట్ర స్థాయిలో నిర్మించాలి. అన్ని రంగాలను కలిపి ప్రభుత్వం, యజమానులపై పోరాటాలు నిర్వహించడం ద్వారానే అసంఘటిత కార్మికులను సంఘటితం చేయగలం.

సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ స్థితిగతులు

-ఎన్.పద్మాంజలి

దశాబ్దకాలంగా వాణిజ్యసంస్థలు, మాల్స్, కార్పొరేట్ ఆస్పత్రులు బాగా పెరిగిన మీదట వారందరికీ రక్షణ నిమిత్తం, కాపాలాకు ప్రైవేటు పోలీసుల అవసరం పెరిగింది. ప్రభుత్వ పోలీసు సంస్థ నుండి ఇది సాధ్యం కాదు కాబట్టి వారి సౌకర్యార్థం 2005 లో ఈ ప్రైవేట్ పోలీసులను పెట్టుకునేందుకు చట్టం చేయించుకున్నారు. దానికి “ప్రైవేటు సెక్యూరిటీ గార్డ్స్” చట్టం అని నామకరణం చేశారు. ఎక్కడికి వెళ్లినా గేటు తీసి లోపలికి పంపేవారు, ఆస్పత్రులకి మనం విజిటర్స్ గా వెళ్లినప్పుడు ఎక్కువ సేపు ఉండకూడదని బైటకి పంపేసేవాళ్లు. కారు పార్కింగుల దగ్గర ఇంకా అనేక చోట్ల చూస్తుంటాం. వారంతా ఎక్కువగా గ్రామీణ ప్రాంతాలకు చెందిన పేదరికం గీతకు దిగువ ఉండేవారై ఉంటారు. సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ చట్టం ప్రకారం ప్రైవేటు సెక్యూరిటీ ఏజెన్సీ క్రింద ఒక వ్యక్తిగాని, సంస్థగాని గవర్నమెంటు ఏజెన్సీకానిది ప్రభుత్వం దగ్గర రిజిస్టరు చేసుకుని, సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ గా ఉండాలనుకునే వారికి ట్రైనింగ్ ఇవ్వడం, వారిని ఉద్యోగంలో పెట్టాక వారిని పర్యవేక్షించడం, జీతాలు చెల్లించడం చేస్తుంటుంది. ఈ ఏజెన్సీలు వ్యాపార సంస్థలతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకుని వారి సిబ్బందిని అనగా ఈ సెక్యూరిటీ గార్డ్స్ ను తమ ఆధీనంలో నియమిస్తుంది. వీరిని నియమించుకున్న వ్యాపార సంస్థకు వీరికి సంబంధం ఉండదు.

ఈ చట్టం ప్రకారం ప్రైవేటు సెక్యూరిటీ గార్డుని పర్యవేక్షించేందుకు సూపర్ వైజర్ ని నియమిస్తారు. సూపర్ వైజర్ గా సెక్యూరిటీ గార్డుగా ఉండే వ్యక్తి 18 సం॥ల నుండి 65 సం॥లలోపు ఉండాలి. సెక్యూరిటీ గార్డుకి కనీసం 8వ తరగతి అర్హతగా ఉండగా, సూపర్ వైజర్ కు కనీసం 10 వ తరగతి అర్హతగా ఉండాలి. వారు ఇంగ్లీషు అక్షరాలను గుర్తించి చదవగల సామర్థ్యం ఉండి ఉండాలి. ఈ గార్డుగా, సూపర్ వైజర్లుగా నియమించబడేందుకు ముందుగా ఆర్మీ, నేవీ, పోలీసు, హోంగార్డు డిపార్టుమెంటుల నుండి సర్వీసు అనుభవం ఉన్న వాళ్లకి ప్రాధాన్యతనిస్తారు. వీళ్లని నియమించే సెక్యూరిటీ ఏజెన్సీలు తన దగ్గర పనిచేసే సెక్యూరిటీ గార్డు, సూపర్ వైజర్ల పేరు, వివరాలు పేర్కొంటూ రిజిస్టర్ మొయింటెన్ చేస్తూ, వారికి ఆ సంస్థకు తెలియచేసే బ్యాడ్జిలతో ఐడీ కార్డులు వారికి కేటాయించిన యూనిఫాంతో వారిని నియమించాలి. చట్ట ప్రకారం నడుచుకోని ఏజెన్సీ సంస్థలను ప్రభుత్వం లైసెన్సు రద్దు చేయడం లేదా రూ. 25 వేలు జరిమానా విధించడం లేదా రెండునూ చేస్తుంది. ఈ చట్టం 2006, మార్చి 15 నుంచి అమల్లోకొచ్చింది.

మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2008లో ఈ చట్టంలో రూల్సు ప్రవేశపెట్టింది. కేంద్ర చట్టమైన ఇది రాష్ట్రాలు పొందుపరుచుకునే రూల్సు ప్రకారం నిర్వహించబడుతుంది. ఈ గార్డు జీవన పరిస్థితులపై కేపీఎంజీ అనే సంస్థ విస్తృతంగా అధ్యయనం చేసి అనేక ఆసక్తికర విషయాలను తెలియజేసింది. వారి సర్వే ప్రకారం మన దేశంలో 41% గార్డు వాణిజ్య సంస్థల్లో, 39% రెసిడెన్షియల్ సెక్యూరిటీలో పనిచేస్తున్నారు. ఏటా 70 వేలు నుండి లక్ష మంది వరకు గార్డు దేశంలో పెరుగుతున్నారు. కార్పొరేట్ ఆఫీసులలో ఉండే గార్డుకి

మాల్స్ లోనూ రెసిడెన్షియల్ కాంప్లెక్సుల్లో ఉండేవాళ్లకు మధ్యస్థిత నైపుణ్యాలు వేరుగా ఉంటాయి. మనకు ఈ సెక్యూరిటీ గార్డు వాణిజ్య సంస్థల్లో అయితే ఫైనాన్షియల్ ఇన్ స్టిట్యూట్స్, బిజినెస్ పార్కు, ఆఫీసులు, షాపులు, గిడ్డంగులు, హోటల్స్, క్లబ్బులు, రెస్టారెంట్లు, గెస్టుహౌస్ లు, సత్రాలు, ఆస్పత్రులు, నర్సింగ్ హోంలు, డయాగ్నస్టిక్ లేబరేటరీస్ దగ్గర, ఆర్గనైజ్డ్ రిటైల్ రంగంలో అయితే మాల్స్, మార్కెట్స్, షాపులు, ఎంటర్టైన్మెంట్స్ ఈవెంట్లప్పుడు, పబ్లిక్ ప్లేస్ లు, మత సంస్థల వద్ద ఉంటారు. నివాస ప్రాంతాల కొచ్చేసరికి వ్యక్తిగత ఇళ్ల దగ్గర, విల్లాస్, గేటెడ్ కమ్యూనిటీ ఇళ్ల దగ్గర, రెసిడెన్షియల్ అపార్టుమెంట్లు, కాలనీలు, మల్టీస్టోరీడ్ కాలనీలు, టౌన్ షిపులు కనిపిస్తాయి. మాన్యుఫాక్చరింగ్ లో ఫ్యాక్టరీలు, ప్లాంట్లు, గనులు, రిఫైనరీలు వద్ద ఉంటారు. ఇన్ స్ట్రక్టర్ లో పోర్టులు, ఎయిర్ పోర్టులు, కంటెయినర్స్, సెజ్ లు, గిడ్డంగులు, ట్రాన్సుపోర్టు, లాజిస్టిక్సుల దగ్గర కనిపిస్తారు. ప్రభుత్వం ఈ సంస్థలపై కంట్రోలింగ్ అధికారిగా మాత్రమే పని చేస్తోంది. ప్రస్తుత అధ్యయనం ప్రకారం దేశంలో 7 మిలియన్ల మంది గార్డులు, 16 వేల సెక్యూరిటీ ఏజెన్సీల కింద ఉన్నారు.

ఆంధ్రాలో 165 ఏజెన్సీలు రిజిస్టర్ చేయించుకున్నాయి. ఈ చట్టం కింద 4,347 సంస్థలు దేశంలో రిజిస్టరయివి ఉన్నాయి. ఈ గార్డు అసంఘటిత కార్మికులు. చాలా తక్కువ సంఖ్యలోనే మహిళా గార్డులు పనిచేస్తున్నారు. వీళ్లని లోడిగ్నిటీ వాళ్లుగా చూడడం, జాబ్ సెక్యూరిటీ లేకపోవడం, మెడికల్ లీవులు, ఇన్సూరెన్సు బెనిఫిట్స్ లేకపోవడం ఎక్కువ పనిగంటలు పని చేసిన అదనపు బెనిఫిట్లు ఉండవు. ఇదే విషయంపై ప్రముఖ కార్పొరేట్ ఆస్పత్రిలో మహిళా వార్డుల దగ్గర పని చేస్తున్న గార్డు జ్వరం, జలుబుతో అవస్థపడుతూ నుంచూనే ఉన్నది. కాసేపు కూర్చోవచ్చుగా అంటే సూపర్ వైజర్ తిడతాడు అన్నది. ఉద్యోగం సెలవు పెట్టచ్చుగా అంటే జీతం కత్తిరిస్తారు అన్నది. రోజూ ఎనిమిది గంటలు నుంచోవడం వలన తెల్లబట్టడం, పొత్తికడుపు నొప్పి, నిద్రల్తో పిక్కలు పట్టడం జరుగుతుందట.

ఆస్పత్రిలో పని చేస్తున్నా డాక్టర్లు చూడరు. మందులు ఉచితంగా ఇవ్వరు అని చెప్పింది. వాళ్లు నియమించుకున్న సంస్థలు డీలింగులే తప్ప యజమాని వీళ్లతో పనిచేయించుకోవడమే తప్ప ఇతర సంబంధాలు ఉండవని చెప్పింది. మరో పురుష గార్డ్ ను మరో చోట కదిలించగా గంటల తరబడి నుంచోడం వలన సంసారం చేసే శక్తి నశించి వేడి చేసి మూత్రం మంటగా రావడమేగాక, శీఘ్రస్థులనం జరిగి భార్యను సంతృప్తి పరిచే అదృష్టం లేని వాళ్లమని ఆవేదన చెందాడు. వర్కరుచే ఉదయం 6.30 గంటల నుండి రాత్రి 8.30 గంటల వరకు పని చేయిస్తారు. గర్భిణీ స్త్రీలకు మెటర్నటీ బెనిఫిట్లు లేవు. ఇంకా అన్ని రాష్ట్రాలు ఈ చట్టాన్ని ఎడాప్ట్ చేసుకోలేదు. వెస్ట్ బెంగాల్, గుజరాత్, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్ మహారాష్ట్ర మాత్రమే ఇంప్లిమెంట్ చేస్తున్నాయి. ఈ ఏజెన్సీలన్నీ ఎక్కువగా అంతర్జాతీయ వ్యాపారం జరిగే బడా వాణిజ్య నగరాల మీదే దృష్టి కేంద్రీకరించాయి. గార్డుగా, సూపర్ వైజర్లుగా పని చేస్తున్న వారికి కనీస వేతనం ఇవ్వాలి.

గోవు పేరుతో దళితులపై ఆరాచకమా?

గుజరాత్‌లోని గిరిసోమనాథ్ జిల్లా ఉనా పట్టణంలో గోహత్యకు పాల్పడ్డారన్న సాకుతో నలుగురు దళిత యువకులను అర్ధనగ్నంగా వించి, కట్టిపడేసి ఇనుపరాడ్లు, కర్రలతో తీవ్రంగా గాయపరిచారు. వారిని ఒక వ్యానుకి కట్టి ఈడ్చుకుంటూ పోలీస్ స్టేషన్‌కు తీసుకువెళ్ళారు. బాధితులకు అండగా నిలవాల్సిన పోలీసులు ప్రేక్షక పాత్ర వహించారు. ఈ ఘటనపై గుజరాత్‌తో పాటు దేశమంతా అట్టుడుకుతోంది. దాని ప్రకంపనలు పార్లమెంటును తాకి తీవ్ర స్థాయిలో చర్చ జరుగుతుంటే ప్రధాని నరేంద్రమోడి మౌనం వహించారు. మరో పక్క బీఎస్పీ అధినేత, ఉత్తరప్రదేశ్ మాజీ ముఖ్యమంత్రి మాయావతి పై బిజెపి ఉపాధ్యక్షుడు దయాశంకర్ సింగ్ అనుచిత వ్యాఖ్యలు చేశారు. బి.జె.పి సర్కార్ “దళితరహిత భారత్” అనే ఆర్ఎస్ఎస్ ఎజెండాను అమలు చేస్తోంది. అగ్రవర్గాలకు వంతపాడుతూ దళితులపై దాడులను ప్రోత్సహిస్తోంది. గో సంరక్షణ పేరుతో గతంలో బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాల్లో ఇలాంటి దాడులకు తెగబడ్డారు. వివిధ రాష్ట్రాల్లో నేడు దళితులు, మైనార్టీలు, మహిళలు, బలహీనవర్గాలపై జరుగుతున్న దాడులకు బిజెపి హిందూత్వ రాజకీయాలే కారణం.

ఉనా పట్టణంలో అసలు జరిగిందేమిటి? చనిపోయిన ఆవు చర్మాన్ని వలవాలంటూ స్థానికులు కబురు చేయటంతో అదే వృత్తిలో కొనసాగుతున్న నలుగురు యువకులు అక్కడికి వెళ్లారు. నలుగురు యువకులపై 36 మంది ఆర్ఎస్ఎస్ గూండాలు గోవును చంపుతారా అంటూ విచక్షణారాహితంగా దాడికి దిగారు. ఆ దృశ్యాలు సామాజిక మాధ్యమాల్లో విస్తృతంగా ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. అణచివేతకు గురవుతున్న సామాజిక శక్తులు దీనితో ఒక్కసారిగా భగ్గుమన్నాయి. రాష్ట్రంలో 17 మంది యువకులు ఆత్మహత్యాయత్నానికి పాల్పడ్డారు. ఇద్దరు మృత్యువాత పడ్డారు.

నిరుడు సెప్టెంబరులో యూపీలో గో మాంసం ఉన్న దన్న సాకుతో ఒక ముస్లిం కుటుంబంపై రాత్రి వేళ వంద మంది బిజెపి గూండాలు దాడి చేసి కొట్టి హింసించడంతో పాటు ఆ కుటుంబ పెద్ద అబ్లాక్‌ను పొట్టన పెట్టుకున్నారు. ఆ తర్వాత అదే తరహాలో హిమాచల్ ప్రదేశ్ జమ్ముకాశ్మీర్ రాష్ట్రాల్లో గోవుల్ని వధ్యశాలలకు తరలిస్తున్నారనే అనుమానంతో దాడి చేసి హతమార్చిన ఘటనలు చోటుచేసుకున్నాయి. కొందరు మంత్రులు, ఎంపీలు సంస్కారాన్ని మరిచి దళితులు, ముస్లింలు, మహిళలపైనా చేసిన వ్యాఖ్యలు గతంలో దుమారం సృష్టించాయి. ఇలాంటి పరిణామాలు అట్టడుగు వర్గాల్లో అభద్రత సృష్టిస్తున్నాయి.

గుజరాత్‌లో యువకుల్ని హింసించిన ఉదంతం కొత్త కోణానికి నాంది పలికింది. ఇకపై తాము పశుకళేబరాలను తాకబోమని ఉద్యమకారులు శపథం చేశారు. తమ నిర్ణయాన్ని వెనువెంటనే ఆచరణలో పెట్టారు. ఒక దుర్మార్గం రగిలించిన ఆగ్రహం నుంచి ఇది పుట్టింది. అంతేకాదు గోవును రక్షిస్తామని చెప్పుకుంటున్నవారు, దాన్ని పవిత్రంగా భావిస్తున్నామని అంటున్నవారు వాటి కళేబరాలకు అంతిమ

నంస్కారం చేయాలని ఉద్యమకారులు నవాల్ విసిరారు. ఉనా పట్నంలోనే సరాసరి రోజుకు 3 ఆవులు అనారోగ్యంతో మరణిస్తాయని హింసకు గురైన యువకులు చెబుతున్నారు. దళితుల ఆందోళనతో పశు కళేబరాలను తొలగించకపోవడంతో దుర్గంధం వ్యాపిస్తుంది. వాటిని తొలగించేందుకు ఎవరూ రాకపోవడంతో క్రేన్‌లను ఉపయోగిస్తున్నారు. దళితులు ఎంతటి దుర్గంధపూరితమైన ప్రమాదకరమైన పనులు చేస్తున్నారో అగ్రవర్గ దురహంకారులకు తెలిసిరావాలి.

గుజరాత్‌లో యువకుల్ని హింసించిన ఉదంతంపై సిపియం పోలిట్‌బ్యూరో సభ్యురాలు బృందాకారత్ నాయకత్వంలో ఆ గ్రామాన్ని సందర్శించి బాధిత కుటుంబాలను పరామర్శించారు. బాధితులను ఉద్దేశించి ఆమె ప్రసంగిస్తూ దళితులు, మైనార్టీలపై వేధింపులకు గుజరాత్ మోడల్‌గా మారిందన్నారు. ఈ చర్య పై మోడీ మౌనం వీడాలన్నారు. పోలీసు ఇన్వెస్టిగేషన్ సక్రమంగా లేదని, 36 మంది దాడికి పాల్పడితే 16 మందిని మాత్రమే అరెస్టు చేశారని తెలిపారు. గోరక్షణ సమితిని వెంటనే రద్దు చేయాలని, గాయపడిన కుటుంబాలకు న్యాయం చేయడంతోపాటు రూ. 5 లక్షలు ఎక్స్‌గ్రేషియా ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు.

బిజెపికి ఉపాంగంగా ఉన్న ఆర్ఎస్ఎస్ ఒక సంస్థగా ఉనికిలోకి వచ్చిన రోజు నుంచి సామాజిక ఉద్రిక్తలు రగిలించడానికి రోజుకో వివాదస్పద అంశాన్ని లేవనెత్తడమే పనిగా పెట్టుకుంది. గోరక్షణ సమితులను విస్తరిస్తోంది. హిందూమతం మైనార్టీగా అవుతుందని ప్రచారం చేస్తోంది. నరేంద్రమోడీ ఆర్ఎస్ఎస్ భావజాలానికి, దాని సిద్ధాంతాలకు, కార్యాచరణకు కట్టుబడిన పూర్తికాలపు కార్యకర్త. దేశంలో దళితులు, మైనార్టీలు, మహిళలు, అదివాసీలపై జరుగుతున్న అమానుషాలపై ప్రధానమంత్రిగా ఉండి కూడా నోరు విప్పడం లేదు. బలహీన వర్గాల హక్కులు ప్రమాదంలో పడుతున్నాయి. మోడీ తరహా నిరంకుశ విధానాలను సమైక్యంగా తిప్పికొట్టాలి.

నయా ఉదారవాద కలంలో శ్రమిక మార్కెట్లు - లైంగిక అసమానతలు

- అర్చనా ప్రసాద్

- నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ మూలంగా వచ్చిన సంక్షోభంతో ప్రపంచవ్యాప్తంగా మితవాద రాజకీయ శక్తులు తిరిగి తలెత్తుతున్నాయి. అమెరికాలో ట్రంప్ విషప్రచారం దాని రూపమే!

- పెట్టుబడికి ఉత్పాదకత, లాభం పెరిగాయి కానీ కార్మికుల నిజవేతనాలు మాత్రం 2008 సంక్షోభం ముందరి స్థాయికి పెరగలేదని గ్లోబల్ వేజ్ రిపోర్టు 2014-15 వెల్లడించింది. చైనాను మినహాయించిలెక్కిస్తే ప్రపంచవ్యాప్తంగా 2008 - 13 మధ్య నిజవేతనాలు 1.1 శాతం పెరిగాయి. అదే కాలంలో ఉత్పాదకత చాలా వేగంగా పెరిగింది. చైనాతో కలిపినా ప్రపంచ నిజవేతనాల పెరుగుదల 2 శాతంగానే ఉంది. కాబట్టి పెట్టుబడికి వస్తున్న లాభంతో పోలిస్తే కార్మికులకు లభించే వేతనాల వాటా తక్కువని నిర్ధారణ అవుతుంది. శ్రామిక మహిళల విషయంలో అది మరింత ఘోరంగా ఉంది.

- పురుషులు, స్త్రీల లేబర్ ఫోర్స్ పార్టిసిపేషన్ రేట్ తగ్గుతూ వస్తోందని ఉమెన్ ఎట్ వర్క్ ట్రెండ్స్ 2016 పేర్కొంది. మహిళల విషయంలో అది 52.4 నుండి 49.6 శాతానికి తగ్గగా, పురుషులలో 79.9 నుండి 76.6 శాతానికి తగ్గింది. మహిళల లేబర్ ఫోర్స్ పార్టిసిపేషన్ రేట్ పురుషుల కంటే తక్కువగా ఉండడం వలన జెండర్ గ్యాప్ ఒక్క శాతంగా ఉంది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉపాధి కల్పనలో ఇన్ ఫార్మలైజేషన్ అధికం కావడం ఇందుకు కారణం.

- ప్రపంచమంతటా ఉపాధిలో వల్నరబులిటీ (క్యాజువల్, స్వయం ఉపాధి, కంట్రీబ్యూటింగ్ ఫ్యామిలీ వర్కర్స్) పెరుగుతోందని వరల్డ్ ఎంప్లాయ్మెంట్ అండ్ సోషల్ అవుట్ లుక్ ట్రెండ్స్ 2016 పేర్కొంది. అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో ఇది మరింత ఎక్కువ. దక్షిణాసియాలో 73 శాతం కాగా, సబ్ సహారా ఆఫ్రికా దేశాల్లో అది 70 శాతంగా ఉంది.

- దక్షిణాసియా, సబ్ సహారా ఆఫ్రికా దేశాల్లో స్వయం ఉపాధి, కంట్రీబ్యూటింగ్ ఫ్యామిలీ వర్కర్స్ పురుషులకంటే మహిళలే అధికంగా ఉన్నారు. ఈ దేశాల్లో మహిళలకు తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు. తక్కువ వేతనం చెల్లించే పనుల్లోనే మహిళల్ని నియమిస్తున్నారు. కాబట్టి లేబర్ ఫోర్స్ పార్టిసిపేషన్ గ్యాప్ పెరుగుతోంది. ఒక్క దక్షిణాసియా ప్రాంతంలోనే ఈ గ్యాప్ గత దశాబ్దంలో 4 శాతం ఉంది. భారతదేశంలో ఇది మరింత ఎక్కువ. 1990లో 35 శాతంగా ఉన్న మహిళల వర్క్ పార్టిసిపేషన్ 2014 నాటికి 27 శాతానికి దిగజారింది. ఇదే సమయంలో పురుషుల పార్టిసిపేషన్ 85 నుండి 80 శాతానికి తగ్గింది. జెండర్ గ్యాప్ ఇదే కాలంలో 50 నుండి 53 శాతానికి పెరిగింది. శ్రామిక మహిళల్లో 93 శాతం మంది ఇన్ ఫార్మల్ లేబర్ రిలేషన్స్ లోనే పని చేస్తున్నారు.

- జెండర్ గ్యాప్ ఎక్కువగా ఉన్నప్పటికీ అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో అది క్రమంగా తగ్గుతోందని ఉమెన్ ఎట్ వర్క్ రిపోర్టు స్పష్టం చేసింది. ఉపాధి స్వభావాన్ని బట్టి ఇది వ్యక్తమవుతుంది. సంపాదనలో జీతం రూపంలో లభించే వేతనం, స్వయం ఉపాధి ద్వారా లభించే

ఆదాయం అన్న ఈ రెండు అంశాలను పరిశీలించాలి.

- జీతం ద్వారా వేతనం పొందే ప్రాంతాలతో పోలిస్తే స్వయం ఉపాధి ద్వారా ఆదాయం పొందే ప్రాంతాల్లో జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ ఎక్కువగా ఉన్నది. అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో 90 శాతం మంది జీతం ద్వారా వేతనం పొందుతుండగా అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో స్వయం ఉపాధి ఆదాయం పొందే వారు ఎక్కువగా ఉన్నారు. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా చూస్తే జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ 23 శాతంగా ఉంది. అంటే పురుషులు పొందుతున్న వేతనంలో స్త్రీలు కేవలం 77 శాతమే పొందుతున్నారన్నమాట. ఇదే ప్రాంతీయంగా చూసినట్లయితే అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ 15 శాతాన్ని మించి ఉండదు. భారత్ జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ (26 శాతం) ఆసియాలో అతి ఎక్కువ.

- జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ శ్రామిక సంబంధాలను బట్టి కూడా ఉంటుంది. (ఫార్మల్, ఇన్ ఫార్మల్ లేబర్ రిలేషన్స్) అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో ఇన్ ఫార్మల్ ఉపాధిలో 12 శాతం కంటే తక్కువ మంది మాత్రమే ఉండగా అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో దాదాపు 46 శాతం మంది శ్రామికులున్నారు. ఇన్ ఫార్మల్ ఉపాధిలో ఆసియా వాటా అత్యధికం కాగా అందులో మూడింట రెండు వంతులు దక్షిణాసియా దేశాల నుండి కావడం గమనార్హం. ఇన్ ఫార్మల్ ఉపాధిని దక్షిణాసియాలో 72 శాతం మంది పొందుతుండగా భారత్ లో అది 83 శాతంగా ఉంది. భారతీయ మహిళా శ్రామికులలో 90 శాతం మంది ఇన్ ఫార్మల్ ఉపాధి పొందుతున్నారు.

- జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ ఇంతలా ఉండడం మూలంగా సామాజిక, సాంస్కృతిక వైఖరుల్లో, వేతనాల నిర్ణయంలో, మరింత తేడా పెంచుతుంది. స్వయం ఉపాధిలో కూడా ప్రతిఫలం లభించని భాగం భారత్ లాంటి దేశాల్లో ఎక్కువగానే ఉంటుంది. అందువల్ల జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ ఇంకా పెరుగుతుంది.

- లేబర్ మార్కెట్ మాత్రమే జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ ను నిర్ణయించదు. వివిధ అంశాలను ముఖ్యంగా ఇన్ ఫార్మలైజేషన్ విధానాన్ని పరిశీలించాలి. ఈ నేపథ్యంలో స్టార్ట్ అప్ ఇండియా, స్టాండ్ బై ఇండియా వంటి నినాదాలతో ఉపాధి కల్పిస్తామన్న ఎన్నో ప్రభుత్వ విధానాల ద్వారా శ్రామిక మహిళలకు ఒరిగేది ఏమీ ఉండదు సరికదా కొన్ని ప్రతికూల ఫలితాలు కూడా రావచ్చు.

- లైంగిక అసమానతల గురించి పరిశీలించినప్పుడు ప్రస్తుతం సాగుతున్న కార్మిక సంస్కరణల ప్రభావాన్ని తప్పక గమనంలోకి తీసుకోవాలి. కనీస వేతన చట్టాన్ని, సమాన పనికి సమాన వేతనం చట్టాన్ని నీరుగార్చడం ఇంకా ఇతర కార్మిక చట్టాల సవరణల మూలంగా తక్కువ వేతనానికి ఎక్కువ పని చేసేలా శ్రామికుల మధ్య పోటీ పెరుగుతుంది. పొట్ట కూటి కోసం ఒక ప్రాంతం నుండి వేరొక ప్రాంతానికి వలస పోయే శ్రామికుల సంఖ్య పెరుగుతున్న కొద్దీ ఇది మరింత తీవ్రమవుతుంది.

(తరువాత భాగం 23 పేజీలో)

జాతీయ బ్యాంకుల విలీనాలు

జాతి ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకం

జాతీయ బ్యాంకుల విలీనానికి వ్యతిరేకంగా బ్యాంకు ఉద్యోగులు గళమెత్తారు. ఐక్యంగా జూలై 29న దేశ వ్యాప్త సమ్మెలో పది లక్షల మంది పాల్గొన్నారు. మన రాష్ట్రంలో అన్ని జిల్లాల్లో బ్యాంకులు మూతపడటంతో వేలకోట్ల రూపాయలు లావాదేవీలు నిలిచిపోయాయి. క్లర్క్స్ నుంచి అధికారుల వరకు రాష్ట్రంలో 40

వేల మంది పాల్గొన్నారు. బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా(బెఫీ), ఎన్సిబిఐ, ఎఐబిఐఎ, ఎఐబిఓసి, ఎఐబిఓఎ, ఐఎన్బిఓసి, ఐఎన్బిఐఎఫ్ తదితర సంఘాలు పాల్గొన్నాయి. బ్యాంకు ఉద్యోగ సమ్మెకు సిపిఎం, సిఐటియు, ఎఐటియుసి మద్దతు తెలిపాయి.

అంతర్జాతీయంగా పోటీపడగల సత్తా కావాలన్నా, ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల పరపతి సామర్థ్యం పెరగాలన్నా విలీనాలు తప్పవని మోడి సర్కారు వాదిస్తోంది. తెలుగుదేశం కూడా మోడీ విధానాలకు వంతపాడటం శోచనీయం. మన ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులకన్నా పదింతలు వ్యాపార సామర్థ్యంగల ప్రైవేటు బహుళజాతి బ్యాంకులు అనేకం 2008 లో అమెరికాలో బ్రిటన్ లో, ఫ్రాన్స్ లో కుప్పకూలిపోయాయి. అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంక్షోభం తాకిడి నుండి మనదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ తట్టుకుని నిలబడడానికి మన బ్యాంకింగ్ రంగం ప్రభుత్వరంగంలో ఉండడమే కారణం. పార్లమెంటులో ఈ మేరకు జాతీయ బ్యాంకుల పాత్రను ప్రశంసించడం గమనంలో ఉంచుకోదగ్గ విషయం.

ప్రజానీకం నుండి సమీకరించిన ఆర్థిక వనరులను జాతిహితానికి, ప్రజాసంక్షేమానికి, దేశ సమగ్రాభివృద్ధికి వినియోగించాలనే సత్సంకల్పంతో గతంలో మన దేశంలో బ్యాంకులను

జాతీయం చేశారు.

బ్యాంకుల జాతీయకరణ తరువాత అప్పటిదాకా విస్తరించబడిన అనేక రంగాలకు పరపతి సౌకర్యం పెరిగింది. ముఖ్యంగా రైతాంగం, బడుగు, బలహీన వర్గాల ప్రజానీకానికి, చిన్న పరిశ్రమల రంగానికి రుణాల అందజేత వేగిరమయ్యింది. తద్వారా ఉపాధి అవకాశాలు పెరిగి ప్రజల జీవనప్రమాణాలలో మెరుగుదల సాధ్యమయ్యింది.

అయితే ప్రకటిత లక్ష్యాలకు వాస్తవ ఆచరణకు ప్రజల ఆకాంక్షలకు మధ్యన ఎడం ఉంటూనే వచ్చింది. దీనిని అధిగమించడానికే సమీకృత అభివృద్ధి (ఇన్క్యూజివ్ గ్రోత్) కి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలని రిజర్వ్ బ్యాంకు నిర్దేశించింది.

ప్రభుత్వ ప్రయోజిత సంక్షేమ పథకాలకు జాతీయ బ్యాంకులు ఆలంబనగా నిలవడమే కాదు తుఫానులు, భూకంపాల వంటి ప్రకృతి ఉత్పాతాలు సంభవించినపుడు కూడా పునరావాస, పునర్నిర్మాణ పథకాలకూ జాతీయ బ్యాంకులే అండగా నిలిచాయి. ఈ మొత్తం క్రమంలో ప్రైవేటు బ్యాంకులు క్షంతవ్యంకాని ఉదాసీన వైఖరితో వ్యవహరిస్తున్నాయి.

ప్రజాధనాన్ని ప్రజా ప్రయోజనాలకు, జాతీయాభివృద్ధికి, యువతకు ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించేదానికి ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల విలీనాల ప్రయత్నాలను బిజెపి సంకీర్ణ ప్రభుత్వం తక్షణం విరమించుకోవాలని బ్యాంకు ఉద్యోగుల సంఘాలన్నీ ముక్త కంఠంతో చేస్తున్న డిమాండు న్యాయసమ్మతమైనదే కాక, జాతి ప్రయోజనాన్ని కాపాడేది కూడా.

(22వ పేజీ తరువాయి)

కాబట్టి జెండర్ వేజ్ గ్యాప్ ను ఆర్థిక సమస్యగానే చూసి లేబర్ మార్కెట్ ను నియంత్రించడం ద్వారా సరిచేయడం సాధ్యం కాదు. సామాజిక వ్యవస్థను, కుటుంబంలో శ్రమ విభజనను మార్పుచేయడం ద్వారానే కొంతవరకు పరిష్కరించగలం. కనుక పురుషాధిక్య సామాజిక వ్యవస్థలు, లేబర్ మార్కెట్ మధ్య గల అంతఃసంబంధాన్ని అర్థం చేసుకుని వాటికనుగుణమైన రీతిలో శ్రామిక వర్గపోరాటాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సాగాలి.

ఎస్.ఎ.రావతార్ కార్మికుల పోరాటం

అనంతపురం జిల్లా, పరిగి మండలం, పైనేటి గ్రామ పంచాయితీ పరిధిలో ఎస్.ఎ.రావతార్ సైన్సెస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ ఉంది. మసాలా దినుసుల ప్రాసెసింగ్, ఎగుమతి ఆధారిత ఫ్యాక్టరీ. 2009 వ సంవత్సరంలో రూ.72 కోట్లతో ప్రారంభించి నేడు రూ.710 కోట్ల టర్నోవర్ స్థాయికి అభివృద్ధి చెందింది. కోట్లాది రూపాయలు లాభాలను ఆర్జిస్తున్నా నేటికీ కార్మికులకు కనీసవేతనం, పీఎఫ్, ఈఎస్ఐ తదితర కార్మిక చట్టాలేవీ అమలు చేయడం లేదు. ఫ్యాక్టరీ కోసం స్థానిక రైతుల నుండి అతి తక్కువ ధరకు (30 వేల నుండి లక్ష) భూములను 150 ఎకరాలకు పైబడి తీసుకున్నారు. భూములిచ్చిన రైతుల పిల్లలకు శాశ్వత ఉద్యోగాల్నిస్తామని చెప్పి పనిలోకి తీసుకున్నారు. కార్మికులలో ఎక్కువ మంది భూముల్నిన రైతు కుటుంబాలవారే. 7 సంవత్సరాలుగా పని చేస్తున్నా ఉద్యోగ భద్రత లేదు. కోటి రూపాయలు పెట్టి భూమికొని అదే భూమిపై 229.57 కోట్ల రూపాయలు రుణం పొందగలిగారు. ఫ్యాక్టరీస్ చట్టం ప్రకారం అనుమతులేవీ లేకున్నా కనీస భద్రతా ప్రమాణాలు అమలు చేయకున్నా ప్రభుత్వ యంత్రాంగం పట్టించుకోలేదు. ఫ్యాక్టరీలో ప్రమాదాలు జరిగి నేటికీ ముగ్గురు కార్మికులు యంత్రాలలో చిక్కుకుని మరణించారు. అనేక మంది అవిటివారుగా మారారు. కారం, మిరియాలు, పసుపు పొడి యంత్రాల వద్ద తీవ్రమైన ధూళి, ఘాటు మధ్య మాస్కులు, గ్లోజులు కూడా లేకుండా పనిచేయాలి. అధిక పనిగంటలతో పాటు మహిళా కార్మికులపై వేధింపులు నానాటికీ తీవ్రమయ్యాయి. ఈ నేపథ్యంలో కార్మికులు సంఘటితమై సిఐటియు అనుబంధంగా సంఘం పెట్టుకుని రిజిస్ట్రేషన్ కు 2015 జూన్ 6 న దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. ఇది సహించలేని యాజమాన్యం దశల వారీగా 10-15 రోజుల వ్యవధిలో 183 మంది కార్మికులను తొలగించింది. కార్మికశాఖ, పోలీసులు, రెవెన్యూ, ఇతర అధికారులతోపాటు స్థానిక టీడీపీ ఎమ్మెల్యే, బి.కె.పార్థసారథి అండతో యాజమాన్యం నేటికీ సంవత్సర కాలంగా సమస్యలను పరిష్కరించకుండా, హిందీ రాష్ట్రాల కార్మికులను అక్రమంగా తెచ్చి పని చేయిస్తోంది.

న్యాయం కోరుతూ పోరాడుతున్న కార్మికులు, నాయకులపై 6 అక్రమ కేసులు నమోదు చేశారు, దాడులు చేయించారు. ముఖ్యమంత్రి సభలో దాడి జరిగినా సీఎం పట్టించుకోలేదు. దాడికి పాల్పడిన టీడీపీ గూండాలను వదిలి అర్జీ ఇవ్వడానికి వెళ్లిన నాయకులు, కార్మికులపై కేసులు నమోదు చేశారు. కార్మికుల పోరాటానికి మద్దతుగా సిఐటియు అన్ని ట్రేడ్ యూనియన్లనూ కూడగట్టింది. 48 గ్రామాల్లో సుమారు 200 కి.మీ పాదయాత్రలు నిర్వహించడమైంది. అనంతరం సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఎం.ఏ.గౌరవ్ హాజరైన బహిరంగ సభను ఏప్రిల్ 20 న పోలీసులు అడ్డుకున్నారు. సిపిఎం, సిపిఐ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శులు ఈ పోరాటానికి సంఘీభావంగా ఏప్రిల్ 29 న సభను నిర్వహించాలనుకుంటే ఎక్కడికక్కడ అరెస్టులు, పోలీసు నిర్బంధం ఎదురైస్తోని తలపించేలా చేశారు.

ఈ నేపథ్యంలోనే రాష్ట్రంలోని 10 వామపక్ష పార్టీలు మద్దతు ప్రకటించాయి. మే 14 న పరిగిలో బహిరంగ సభ జరిపి తీరుతామని ప్రకటించి అన్ని రకాల నిర్బంధాలు, ఆటంకాలను అధిగమించి

జరపడం. 1500 మందికి పైబడి కార్మికులు, స్థానిక ప్రజలు హాజరకావడంతో విజయవంతమైంది. ఈ బహిరంగ సభ కార్మికులలో విశ్వాసాన్ని నింపింది. యాజమాన్యం వెన్నులో వణుకు తెప్పించింది. స్థానిక ప్రజల మద్దతు లభించేలా చేసింది.

ఈ బహిరంగ సభ అనంతరమే 41 మంది రావతార్ కార్మికులకు వేజ్ డిఫరెన్స్ కింద 2.96 లక్షల రూపాయలు చెక్కులు పంపిణీ జరిగింది. 16 మంది కార్మికుల ఖాతాలకు పీఎఫ్ మొత్తాలను జమ చేశారు. ఈ క్రమంలో యాజమాన్యం కొద్దిమంది దళారీ, కాంట్రాక్టర్ల ద్వారా సంఘం వదిలి, సంఘం అవసరం లేదంటే పని ఇప్పిస్తామని, డబ్బులిస్తామని ప్రలోభపెట్టినా, రేషన్ కార్డులు, పట్టాలు, ఇతర ప్రయోజనాలు దక్కనీయం అని బెదిరించినా బెదరక ఉక్క సంకల్పంతో, సంవత్సర కాలంగా పోరాడుతున్నారు. నేటికీ రూ. 50 వేల నిధి పోగయింది. రూ. 10 వేల హామీలున్నాయి. మండలంలోని 48 గ్రామాల్లో 5-6 గ్రామాల నుండే ఈ నిధి వసూలయింది. ఈ కృషి కొనసాగుతోంది.

కార్మికోద్యమాలపై పోలీసు నిర్బంధం

అనేక హామీలిచ్చి అధికారంలోకి వచ్చిన టీడీపీ హామీల అమలులో ఘోర వైఫల్యం చెందింది. వైఫల్యాన్ని సరిదిద్దుకోవాల్సింది పోయి, ఉద్యోగ కార్మికులు, ప్రజలు చేపబడుతున్న ఉద్యమాలపై పోలీసులతో అణచివేత ధోరణిని ప్రదర్శిస్తోంది. గతంలో ఎన్నడూ చూడని విధంగా పోలీసులను ఉసిగొల్పుతోంది. మహిళలను విచక్షణ కూడా మరచి పిన్నీసులతో గుచ్చటం, చీరలు, జాకెట్లు లాగడం వంటి అనాగరిక చర్యలకు కూడా పాల్పడటం ఆశా, అంగన్ వాడీ, బ్రాండిక్స్ పోరాటాల సందర్భంగా చూశాం. కొన్ని సందర్భాల్లో పోలీసులే రెచ్చగొట్టడం, దాడులకు దిగడం అక్రమ కేసులు బనాయించడంతో పాటు వరుష వదజాలాలతో మనోసైర్యాన్ని దెబ్బ తీసేలా వ్యవహరించడం కూడా చూస్తున్నాం.

ముఖ్యమంత్రి, మంత్రుల పర్యటనలు, సభలు, సమావేశాలు ఉన్నాయంటే ముందస్తుగా కార్యాలయాల్లో, ఇళ్ళల్లో దూరి నిర్బంధించడం చంద్రబాబు మార్కుపాలనకు నిదర్శనం. పారిశ్రామిక వేత్తలకు ఇప్పటికే అనేక రాయితీలు, సౌకర్యాలు కల్పిస్తున్నా అనేక పరిశ్రమల్లో కార్మిక చట్టాలు అమలు కావడంలేదు. పర్యవేక్షించే యంత్రాంగం యాజమాన్యం కనుసన్నల్లో ఉంటోంది. కార్మికులు సంఘటితమవ్వడం, సంఘం పెట్టుకోవటమంటే యాజమాన్యం తీవ్ర నేరంగా భావించి, వేధింపులకు, తొలగింపులకు పాల్పడుతోంది. అక్రమంగా వ్యవహరించే యాజమాన్యాలను ప్రభుత్వం నియంత్రించక పోవడంతో కొద్దోగొప్పో హక్కులను సాధించుకున్న కార్మికులుంటే పరిశ్రమల్లో కూడా ఆందోళన చెందాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. కార్మిక వివాదాలలో పోలీసుల జోక్యం మితిమీరిన స్థాయిలో ఉంది. అణచివేత అక్రమకేసులు, నిర్బంధం ద్వారానే కార్మిక అసంతృప్తిని నియంత్రించ గలమనే దురాలోచన, అధికార యంత్రాంగం, అక్రమ యాజమాన్య వర్గాల్లో బలంగా ఉంది. సంఘటిత పోరాటాల ద్వారానే ఈ నిర్బంధాన్ని అణచివేతను కార్మికవర్గం ఎదిరించగలదు. గెలవగలదు.

సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెను జయప్రదం చేయాలి

సిఐటియు ఆలిండియా వర్కింగ్ కమిటీ సమావేశాలు నాసిక్ లో జూలై 14-16 తేదీల్లో జరిగాయి. ఆహ్వానసంఘం అధ్యక్షుడు డాక్టర్ డి.ఎల్.కరాద్ సందేశంతో వర్కింగ్ కమిటీ ప్రారంభమయ్యింది.

సిఐటియు జాతీయ అధ్యక్షుడు కా||ఎ.కె.వద్మనాభన్ అధ్యక్షోపన్యాసం చేశారు. నయాసరళీకరణ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా జరుగుతున్న ఆందోళనలను ఆయన వివరించారు. సంస్కరణల వల్ల ప్రయోజనాలు కలుగుతాయని 25 సంవత్సరాల నుండి పాలకులు బాకాలు ఊదారని, కాని అది నిజంకాదని తేలిపోయిందన్నారు. బ్రిటన్ లో పాలకులు ప్రచారం చేసినప్పటికీ వారి ప్రచారానికి వ్యతిరేకంగా మెజార్టీ ప్రజానీకం యూరోపియన్ యూనియన్ నుండి బ్రిటన్ బయటకు రావాలని ఓటు వెయ్యడానికి కారణం అక్కడ ప్రజలు నూతన ఆర్థిక విధానాలు, ప్రపంచీకరణ విధానాలపై ఆగ్రహం చెందడమేనన్నారు. మన దేశంలోనూ మోడీ ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం పెద్ద ఎత్తున ఆందోళనలు నిర్వహిస్తోందని, విశాఖ బ్రాండిక్స్ పోరాటం, బెంగళూరులో లక్షలాది మంది గార్మెంట్ పరిశ్రమల్లోని మహిళా కార్మికుల ఆందోళన; హర్యానా, తెలంగాణా రాష్ట్రాల్లో రవాణా కార్మికులు సమ్మెలు... పెరుగుతున్న కార్మికుల ఆగ్రహానికి కొన్ని ఉదాహరణలని తెలిపారు.

ప్రధాన కార్యదర్శి నివేదికపై జరిగిన చర్చల్లో 42 మంది పాల్గొన్నారు. నివేదిక ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడింది. సెప్టెంబర్ 2 న సమ్మెను జయప్రదం చేయాల్సిన బృహత్ కర్తవ్యం మన ముందుందని, క్షేత్రస్థాయి నుండి సిఐటియు కార్యకర్తలు మొత్తం కార్మికవర్గం సమ్మెలో పాల్గొనేలా విస్తృతమైన ప్రచారం నిర్వహించాలని ప్రధాన కార్యదర్శి తపన్ సేన్ పిలుపునిచ్చారు. జిల్లా, మున్సిపల్ పట్టణ స్థాయిలలో సదస్సులు, ఆగస్టు 9 న క్వీట్ ఇండియా ఉద్యమ స్ఫూర్తితో సత్యాగ్రహాలు, ఆందోళనలు అన్ని ట్రేడ్ యూనియన్స్ తో కలిసి నిర్వహించాలన్నారు. స్కీం వర్కర్లు, పారిశ్రామిక కార్మికులు, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వరంగ సంస్థ ఉద్యోగులు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, బ్యాంక్, ఇన్సూరెన్సు, మెడికల్ రిఫ్స్, రక్షణ రంగ ఉద్యోగులతో పాటు ఇతర మధ్యతరగతి రంగాల ఉద్యోగులందరూ సమ్మెలో పాల్గొనేలా కృషి చేయాలన్నారు. అసంఘటిత రంగంలోని భవన నిర్మాణ రంగం, హమాలీలు, ఆటో, ప్రైవేట్ రవాణా, షాపింగ్ మాల్స్ తదితర రంగాలన్నింటిలో కనీస వేతనాలు, పీఎఫ్, ఈఎస్ఐ, పెన్షన్ తదితర డిమాండ్లపై విస్తృత ప్రచారం నిర్వహించాలని పిలుపునిచ్చారు. సెప్టెంబర్ 2 న సమ్మెలో ఆటో, రవాణా రంగాల్లో ప్రత్యేకమైన కృషి చేయాలని, సమ్మె రోజు బండ్ వాతావరణం తేవాలని పిలుపునిచ్చారు.

ప్రధాన కార్యదర్శి ముగింపులో ప్రస్తుతం ఉన్న విధానం పై మనకు భ్రమలు లేవని, అయితే ప్రస్తుత స్థితిలో మనం మరింత

సిఐటియు వర్కింగ్ కమిటీ

మెరుగ్గా పని చేయడం, ప్రత్యామ్నాయ విధానాలను (కార్మిక చట్టాలు, పీఎఫ్ తదితర అంశాలపై) ప్రజల ముందుంచి, వాటి అమలుకై పాలకులపై ఒత్తిడి తేవాలన్నారు. గత సెప్టెంబర్ 2 న సమ్మెలో కార్మిక వర్గం మన పిలుపుకు స్పందించి పెద్ద ఎత్తున సమ్మెలో పాల్గొందని, అయితే ఆ సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులతో మన సంబంధాలు కొనసాగించడంలో అనేక రాష్ట్రకమిటీలు వెనుకబడ్డాయని, దీన్ని సరిచేసుకోవాలని పేర్కొన్నారు. బెంగాల్, అసోం, ఒడిశా తదితర రాష్ట్రాల నుండి వలసకార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో ఇతర రాష్ట్రాల్లో పని చేస్తున్నారని, వారిని సంఘటితం చేయడంలో ఆయా రాష్ట్ర కమిటీలు ఆలిండియా కేంద్రం సహకారం తీసుకోవాలని సూచించారు. అసంఘటిత రంగాల్లో అంతర్గత నాయకత్వాన్ని అభివృద్ధి చేయడం ద్వారా మరింతగా విస్తరించవచ్చని తెలిపారు. అసంఘటిత కార్మికులకు వివిధ రాష్ట్రాల్లో సంక్షేమపథకాల్లో మన జోక్యం మరింత పెరగాలని, పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ పథకాలు అమలు చేయించడంలో, సామాజిక సమస్యలపై, నిరుద్యోగ సమస్యపై, మతోన్మాద సమస్యపై, యువ కార్మికులలో మన కృషి పెంచాలని సూచించారు.

ఆలిండియా శ్రామిక మహిళా సదస్సును గుంటూరులో సెప్టెంబర్ 29,30 తేదీలలో నిర్వహించాలని కమిటీ నిర్ణయించింది. ఏప్రిల్ 58 యూనియన్లతో సహా 12 రాష్ట్రాల్లోని 184 యూనియన్లను సిఐటియుకు అనుబంధం ఇవ్వాలని కమిటీ నిర్ణయించింది.

ఆలిండియా మహాసభలను ఒడిశా రాష్ట్రంలోని పూరిలో 2016 నవంబర్ 26-30 తేదీల్లో 2000 మంది ప్రతినిధులతో నిర్వహించాలని నిర్ణయించింది. కాన్పరెన్స్ వేదికకు కా||సమర్ముఖర్జీ, కా||ఆర్.ఉమానాథ్లు; కమీషన్ల వేదికలకు కా||ప్రసన్న కుమార్, కె.ఎల్.బజాజ్, ఆరతిదాస్ గుప్తా పేర్లను కమిటీ నిర్ణయించింది. ప్రతినిధులలో మహిళలు, యువ కార్మికులు, వర్కర్లకు తగు ప్రాధాన్యత నివ్వాలని సూచించింది. మహాసభలలో మతోన్మాదం-కార్మిక వర్గ పాత్ర, కార్మిక - కర్షక మైత్రి, ప్రపంచీకరణ - మారుతున్న యాజమాన్య కార్మిక సంబంధాలు, కార్మిక సంస్కరణలు అన్న 3 అంశాలపై కమీషన్లలో చర్చించాలని కమిటీ నిర్ణయించింది. కా||పి.రామ్మూర్తి మెమోరియల్ భవన నిర్మాణానికి 2014 సభ్యత్వ ప్రాతిపదికన ఒక్కో సభ్యునికి రూ.5/- చొప్పున చెల్లించాలన్న రాంచి జనరల్ కౌన్సిల్ నిర్ణయాన్ని అన్ని కమిటీలు వెంటనే అమలు చేయాలని పిలుపునిచ్చింది. మహాసభల పోస్టర్ను ఆలిండియా ఆఫీసు బేరర్లు ఆవిష్కరించారు.

ఎ.వి.నాగేశ్వరరావు

జూలై 25 నుండి నిరవధిక సమ్మె

ఆచార్య ఎన్.జి.రంగా వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయంలో గత 25-30 సంవత్సరాలుగా పని చేస్తున్న టైంస్కేల్ ఉద్యోగులకు ఇతర యూనివర్సిటీలలో వలె జీ.వో 119 ప్రకారం ఇంటి అద్దె, 12 క్యాజువల్ లీవు సౌకర్యాలను కల్పించాలని మరియు 2/94 చట్టాన్ని సవరించి వివిధ యూనివర్సిటీలు, ప్రభుత్వ శాఖలు/సంస్థల్లో పనిచేస్తున్న టైం స్కేల్, మినిమమ్ టైం స్కేల్, కంటింజెంట్ తదితర కేడర్ల ఉద్యోగులందరినీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రెగ్యులరైజ్ చేయాలని కోరుతూ నేటి నుండి (జూలై 25) నిరవధిక సమ్మె నిర్వహించారు. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా పనిచేస్తున్న టైం స్కేల్ ఉద్యోగులు గుంటూరులోని అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసు ఎదుట బైరాయింపు నిర్వహించారు.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయ టైంస్కేల్ ఉద్యోగుల పై వివక్షతను విడనాడాలని కోరుతున్నది. తెలుగుదేశ ప్రభుత్వం ఎన్నికలకు ముందు ఇచ్చిన హామీ ప్రకారం 2/94 చట్టాన్ని సరించి అందర్నీ రెగ్యులరైజ్ చేయాలని ఆల్ యూనివర్సిటీస్ ఎంప్లాయిస్ & వర్కర్స్ యూనియన్ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది. చనిపోయిన, రిటైర్ అయిన వారికి రిటైర్మెంట్ బెనిఫిట్స్, క్యాడర్వైజ్ స్కేల్స్, హెల్త్ కార్డు/ఇ.ఎస్.ఐ సౌకర్యాలు, టైం స్కేల్స్పై కాంపాషినేట్ ఎంప్లాయింట్మెంట్స్ ఇవ్వాలని ఆచార్య.ఎన్.జి.రంగా వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయ ఎంప్లాయిస్ & వర్కర్స్ యూనియన్ (ఆల్ యూనివర్సిటీస్ ఎంప్లాయిస్ & వర్కర్స్ యూనియన్) డిమాండ్ చేస్తూ మార్చి నెలలో 3 రోజుల సమ్మె, 2 రోజుల పాటు దీక్షలు నిర్వహించింది. నెలలోగా సమస్యను పరిష్కరిస్తామని యూనివర్సిటీ యాజమాన్యం హామీ ఇవ్వడంతో ఆందోళనను ఉద్యోగులు విరమించారు. 4 నెలలు గడుస్తున్నా సమస్య పరిష్కరించకపోవడంతో జూలై 25 నుండి నిరవధిక సమ్మె చేపట్టారు. ఇప్పటికైనా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయం టైం స్కేల్ ఉద్యోగుల సమస్యలు పరిష్కరించాలని కోరుతున్నాం.

అంగన్వాడీ కోర్కెల దినం సందర్భంగా

జూలై 11న బ్లాక్ డే

కేంద్రప్రభుత్వం ఐసిడిఎస్కు 2016-17 బడ్జెట్లో నిధులు తగ్గించింది. సుదీర్ఘంగా పోరాడిన ఫలితంగా రాష్ట్రప్రభుత్వం వేతనాలు పెంచింది. పెరిగిన వేతనాలు ఏప్రిల్ నుండి అమలుచేస్తామన్నారు. వేతనాలు ఇవ్వలేదు. అంగన్వాడీ సెంటర్లలో ఎలీకెజి, యుకెజి, నర్సరీలు, ప్రీస్కూల్స్ను మార్పుచేస్తూ 3211 మెమోను తీసుకొచ్చింది. సెంటర్లను క్లబ్ చేయడం, పిల్లలు తక్కువ వున్నసెంటర్లను మూసివేస్తామని రకరకాలుగా వర్కర్లను, హెల్పర్స్ను భయభ్రాంతులకు గురిచేస్తున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో జూలై 11న బ్లాక్ డే సందర్భంగా ఐసిడిఎస్కి బడ్జెట్లో నిధులు పెంచాలని, పెరిగిన వేతనాలు ఇవ్వాలని, ప్రీస్కూల్ మెమోను ఉపసంహరించాలని, అంగన్వాడీ వర్కర్స్ను మూడవతరగతి, హెల్పర్స్ను నాల్గవ తరగతి ఉద్యోగులుగా గుర్తించాలని, పీ.ఎఫ్, ఈ.ఎస్.ఐ, పెన్షన్తో కూడిన రిటైర్మెంట్ బెనిఫిట్స్, రేషన్షాపుల ద్వారా అందిస్తున్న సరుకులకు ట్రాన్స్పోర్టు చార్జీలు, గ్రూపు ఇన్సూరెన్స్ అమలు చేయాలని, రాజకీయ వేధింపులు అరికట్టాలని కోరుతూ రాష్ట్రంలోని జూలై 10,11,12 తేదీల్లో 194 ప్రాజెక్టు కార్యాలయాలవద్ద ధర్నాలు జరిగాయి. ఈ ధర్నాల్లో 22,610 మంది పాల్గొన్నారు. ధర్నాల్లో పాల్గొనకుండా చేయడానికి స్త్రీ, శిశు సంక్షేమ శాఖామంత్రి పీతల సుజాత వేతనాలు 11వ తేదీ ఇస్తామని ప్రకటన చేశారు. చిత్తూరు పి.డి. ధర్నాలు చేయడానికి లేదని అర్జీ తీసుకోలేదు. విజయవాడ-1 ప్రాజెక్ట్లో సిడిపిఓ 11 రికార్డులు వెరిఫై చేయాలనే పేరుతో వర్కర్లను ధర్నాల్లో పాల్గొననీయకుండా నిర్బంధించారు. అయినప్పటికీ చైతన్యంతో అంగన్వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లు ధర్నాల్లో పాల్గొని జయప్రదం చేయడం జరిగింది.

25 లక్షల నష్ట పరిహారం ఇవ్వాలి

ముత్తుకూరు మండలం నేలటూరులోని ఎపి జెన్ కో ధర్మల్ పవర్ స్టేషన్ లో 21 వ తేదీ జరిగిన ప్రమాదంలో పైనంది కిందపడి మరణించిన కార్మికుడు బోడ రామదాసు (23 సం॥) కుటుంబానికి రూ. 25 లక్షలు నష్టపరిహారం చెల్లించాలని సిఐటియు నెల్లూరు జిల్లా కమిటీ డిమాండ్ చేసింది.

నెల్లూరు రోడ్ల సుబ్బారెడ్డి ప్రభుత్వ వైద్యశాల మార్చురీ గదిలోని కార్మికుని మృత దేహాన్ని పరిశీలించిన అనంతరం సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.మోహన్ రావు మాట్లాడుతూ వరుస ప్రమాదాలతో కార్మికులు ప్రాణాలు బిక్కు బిక్కుమంటూ అరచేతిలో పెట్టుకొని ఉన్నారన్నారు. జెన్ కో యాజమాన్యం నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు వ్యవహరిస్తోందన్నారు. కార్మికుల ప్రాణాలతో కాంట్రాక్టర్లు ఆడుకుంటున్నారని గర్హించారు. యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయీస్ యూనియన్ (యుఇయు) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు డి.సూరిబాబు మాట్లాడుతూ ఈ కార్మికులకు ఈపిఎఫ్, ఈఐఎస్ఐ, ఇన్సూరెన్సు లేకుండా పని చేయిస్తూ వారి శ్రమనుదోచుకోవడమే కాకుండా ప్రాణాలను సైతం హరిస్తున్నారు. ఆ కుటుంబానికి, 25 లక్షల నష్టపరిహారం ఇవ్వాలని కోరారు.

అమరావతి

ఇంకా ఎంత మంది కార్మికులను బలిగొంటారు...?

షాహర్జీ-పల్లంజి సంస్థలు మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించటం వల్ల వరుసగా కార్మికులు బలవుతున్నారు.

బెంగాల్ కార్మికుడు సామ్రాట్ రౌత్ తో మొదలైన చావులు నిరంతరంగా కొనసాగుతున్నాయి. లేబర్ అధికారులు, సిఆర్డిఏ, కంపెనీల నిర్లక్ష్యం వల్ల ఉత్తరప్రదేశ్ కార్మికుడు దేవేందర్ మృతి చెందగా, చత్తీస్ఘడ్ కు చెందిన రామ్ చరణ్, దర్మేంద్రులు పిట్టగోడ కూలి నడుము, కాళ్ళు, చేతులు విరిగి హాస్పిటల్ పాలైనారు.

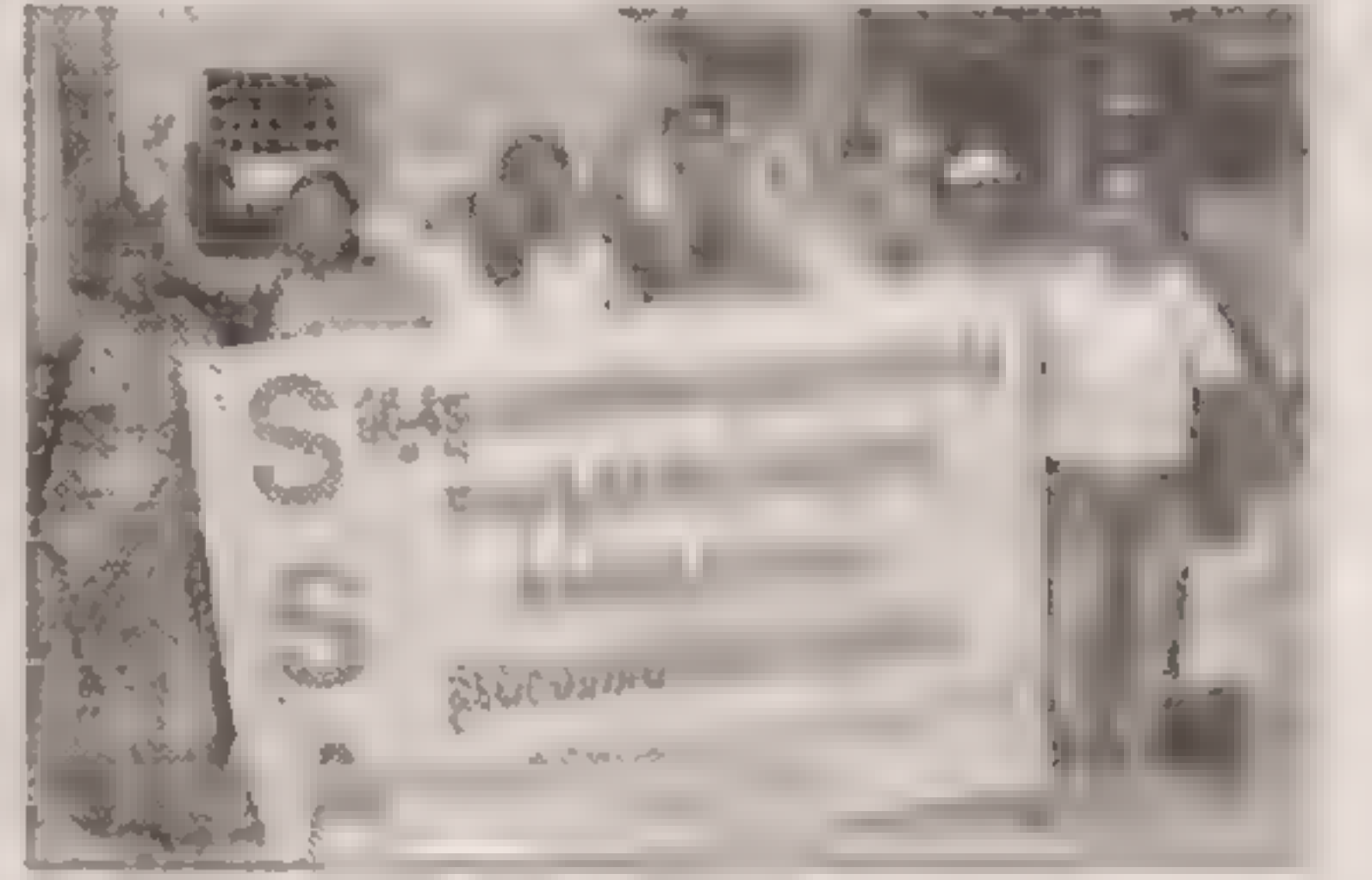
మంత్రి ఆదేశం మేరకు గుంటూరులోని కార్మికుల అడ్డా అయిన పట్నంబజార్ పూలకొట్ల సెంటర్ నుండి 50 మంది కార్మికులను మంగళగిరి మున్సిపాలిటీకి ట్రాక్టర్ లో ఎక్కించుకొని కంతేరు మీదుగా సచివాలయానికి తీసుకువస్తుంటే ప్రమాదవశాత్తు ట్రాక్టరు అదుపు తప్పి రెండు పల్లీలు కొట్టి కందకంలోకి పడిపోయింది. ఈ ప్రమాదంలో ప్రకాశం జిల్లా యర్రగొండపాలెంకు చెందిన కార్మికుడు గుర్రం వెంకటేశ్వర్లు సంఘటన స్థలంలోనే మృతి చెందగా, మరొక 30 మంది కార్మికులు గాయాలపాలైనారు. వీరందరినీ గుంటూరు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి తరలించారు. కంపెనీ ప్రతినిధులు

కాని, లేబర్ అధికారులు కాని సిఆర్డిఏ అధికారులు కాని, చిన్న దానికి కూడా పెద్ద ప్రచారం చేసుకునే మంత్రిలు కానీ కార్మికులను కన్నెత్తి చూడలేదు. షాహర్జీ, ఎల్ & టీ సంస్థల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికులందరికీ ఈఎస్ఐ, పీఎఫ్ వంటి సౌకర్యాలు కల్పించాలి, గాయపడిన కార్మికులకు మెరుగైన వైద్య సౌకర్యం కల్పించి ఎక్స్ గ్రేషియా ఇవ్వాలని సిఐటియు డిమాండ్ చేస్తుంది.

చిత్తూరు

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వైపు కాంట్రాక్టు సిబ్బంది ఎదురు చూపులు

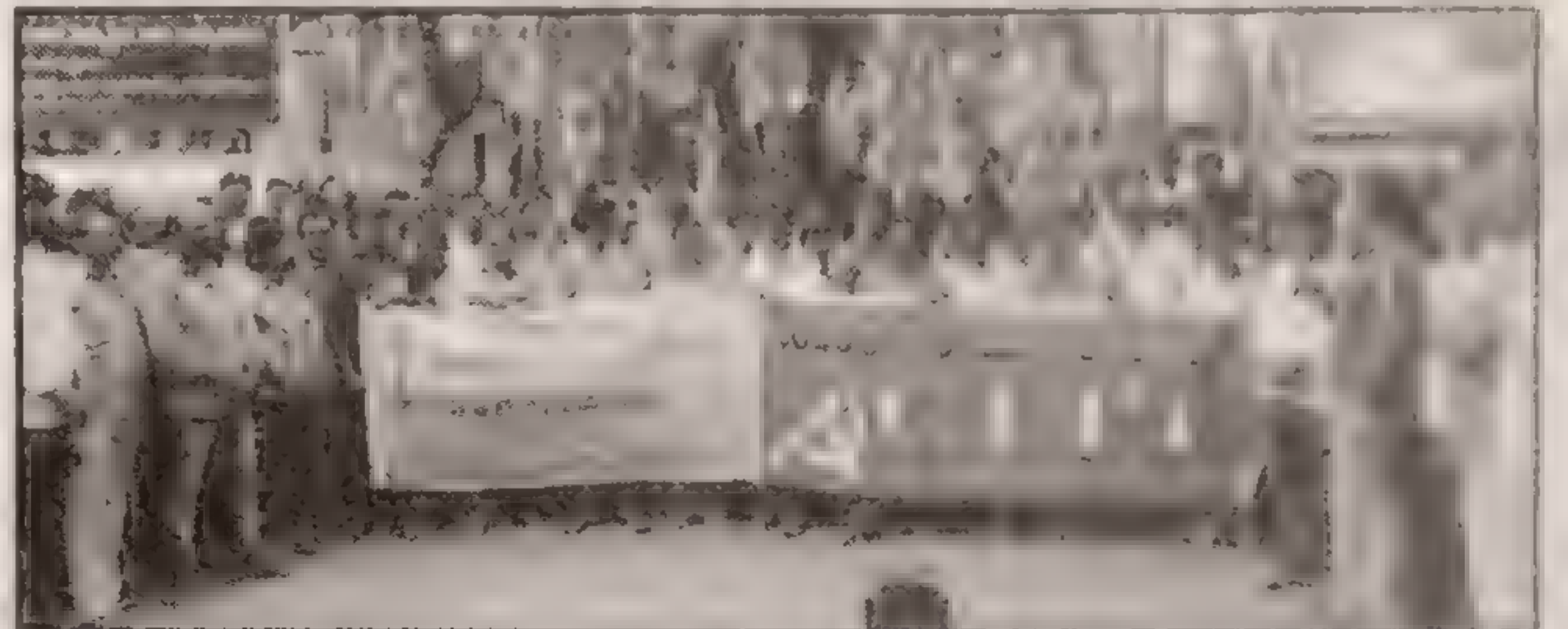
సర్వశిక్షా అభియాన్ (ఎస్ఎస్ఎ)లో కాంట్రాక్టు సిబ్బందికి కేంద్ర ప్రభుత్వం వేతనాలు పెంచి ఏడాది గడుస్తున్నా ఇప్పటి వరకూ అమలు చేయకుండా తాత్సారం చేస్తోంది.

ఎస్ఎస్ఎ పరిధిలో మండల వనరుల కేంద్రం (ఎంఆర్పి), కస్తూరిభా గాంధీ విద్యాలయాలు వంటి వాటిల్లో కాంట్రాక్టు ప్రాతిపదికన సిఆర్పిలు, ఎంఐఎస్లు, ఐఇఆర్టీలు, డేటా ఎంట్రీ ఆపరేటర్లు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా సుమారు 25 వేల మంది పని చేస్తున్నారు. వీరికి ఒక్కొక్కరికి రూ.8 వేల నుంచి రూ.12 వేల వరకూ వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు.

జూన్ నుంచి ఏప్రిల్ 23 వరకు ప్రతి ఏడాది కొనసాగేవారు. వారినే రెన్యూవల్ చేస్తుంటారు. వీరిలో ఒక్కొక్కరు ఐదు నుంచి పదేళ్ల వరకు పని చేస్తూ ఇదే వృత్తిని నమ్ముకుని జీవిస్తున్నారు. వీరందరికీ కేంద్ర ప్రభుత్వం దేశ వ్యాప్తంగా వేతనాలు పెంచింది. ఉదాహరణకు సిఆర్పిలకు రూ.8,500 నుండి రూ.13 వేలు, పార్ట్ టైం పిఇటి, క్రాఫ్ట్, డ్రాయింగ్ టీచర్లకు రూ.6,500 నుండి రూ.12,000కు పెంచింది. డిఎల్ఎంటి (డివిజనల్ మానిటరింగ్ టీచర్లు)కు రూ.14,000 నుంచి రూ.24 వేలు ఇవ్వాలని ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. సిఆర్పిలకు రూ.14వేల నుంచి రూ.24వేలకు పెంచింది.

గతేడాది జూన్ లో కేంద్ర ప్రభుత్వం అన్ని రాష్ట్రాలకూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. బడ్జెట్ ను కూడా ఇచ్చేసింది. దేశవ్యాప్తంగా ఈ మేరకు అధికారులు ఆదేశాలను అమలు చేస్తున్నారు. అయితే మన రాష్ట్రంలో మాత్రం దీన్ని అమలు చేయలేదు. ఇప్పటికైనా ప్రభుత్వం పెంచిన జీతాలు ఇవ్వాలి.

చంద్రన్న బీమా! సొమ్ము కార్మికులది - పేరు చంద్రబాబుది

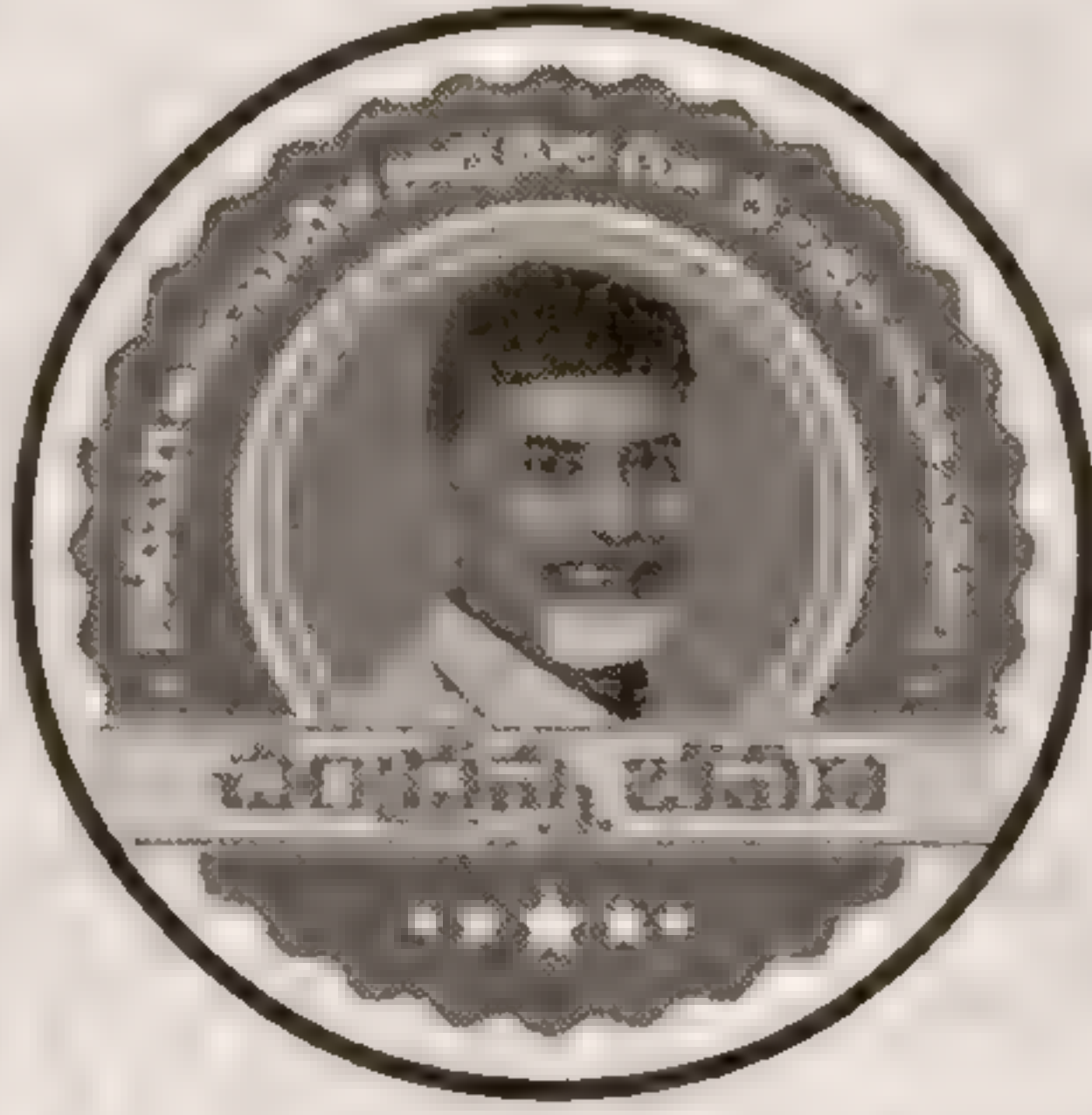
ఆగస్టు 1వ తేదీ నుంచి ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని కోటిన్నర మంది అసంఘటిత రంగ కార్మికులకు చంద్రన్న బీమా పథకం అమలు చేస్తానంటున్నది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం. బీమా పథకంలో కార్మికుల పేర్లు నమోదు చేసుకునేందుకు స్టార్ట్ పల్స్ సర్వే చేస్తున్నారు. అసంఘటిత రంగంలో కార్మికులను ఉద్ధరించటానికే ఈ పథకమట! రాష్ట్రంలోని అన్ని ప్రధాన కూడళ్లలోనూ ఈ పథకానికి సంబంధించిన నిలువెత్తు కటౌట్లు దర్శనమిస్తున్నాయి. ఈ ఖర్చు కార్మికులదే సుమా. కోటిన్నర మంది కార్మికులకు లబ్ధి చేకూరుస్తానంటే ప్రభుత్వాన్ని అభినందించాల్సిందే.

లోతుల్లోకి వెళితే చంద్రబాబు తెలివికి ఎవరైనా ఫిదా అవుతారు. రవాణా రంగంలో పని చేసే డ్రైవర్స్ కు బీమా అమలు చేస్తున్నారు. దానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బడ్జెట్ కేటాయించలేదు. అందుకు అవసరమైన ప్రీమియం ఖర్చు, నిర్వహణ ఖర్చులతో సహా మొత్తం భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు నిధుల నుంచి వాడుకున్నది ప్రభుత్వం. తాజాగా చంద్రన్న బీమా పథకం అమలుకు 17.06.2016న జీ.వో నెం.36 విడుదల చేసింది.

కోటిన్నర మందికి చెల్లించాల్సిన ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియం కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిధులేమీ కేటాయించ లేదు. ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియంకు అవసరమైన 131.75 కోట్ల రూపాయలను ఆంధ్రప్రదేశ్ భవన మరియు ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు నుంచి చెల్లించమని ఆదేశాలిచ్చారు. భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు నిధులను ఇతర పథకాలకు మళ్లించవచ్చా? అటువంటి అధికారం ప్రభుత్వానికి ఉన్నదా? భవన నిర్మాణ సంక్షేమ ఫండ్ కు ప్రభుత్వం ధర్మకర్తగా వ్యవహరించాలి. ధర్మకర్తగా ఉండటమంటే ఇష్టానుసారం ఖర్చులు చెయ్యమని కాదు. భవన మరియు ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ చట్టం ప్రకారం కార్మికుల సంక్షేమం కోసం వసూలు చేసిన సెస్ నిధులను ఏ ఇతర పనులకు, పథకాలకు వినియోగించకూడదు. అలా వాడుకున్న సందర్భాలను తప్పుపడుతూ ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు సుప్రీంకోర్టు 2012 ఫిబ్రవరి 7న ఇచ్చిన జడ్జిమెంట్ లో స్పష్టంగా చెప్పింది. అంతేకాదు నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డులో డబ్బులు ఉంటే నిర్మాణ కార్మికులకు అమలు చేసే పథకాలకు అదనంగా కొత్త పథకాలను ప్రవేశపెట్టాలని ఆదేశించింది.

ఏటా కార్మికుల పేరుతో చెల్లించే ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియం 131.75 కోట్ల రూపాయలను ఏ సంస్థకు చెల్లిస్తారనే స్పష్టత లేదు. ఇన్సూరెన్సు రంగంలో ఉన్న ముఖ్యమంత్రి దత్తత బిడ్డలైనా ఏదో ఒక ప్రైవేటు సంస్థకు కట్టబెట్టే ప్రమాదం లేకపోలేదు. ఈ ప్రభుత్వానికి ప్రైవేటు, కార్పొరేట్ సంస్థలపైన ఉన్న మమకారాన్ని బట్టి ఈ అనుమానం రాక తప్పదు. ఈ పథకంలో నమోదు చేసిన కోటిన్నర మంది పేర్లు కంప్యూటరీకరించడం, వాటి డేటాను కాపాడటం, దీర్ఘకాలంపాటు కొనసాగించడం తదితర పనుల కోసం అవసరమైన నిధులు రాష్ట్ర కార్మికశాఖ సమకూర్చాలని జీ.వో ఇచ్చారు. కార్మికశాఖ

తన రోజువారీ ఖర్చులకు డబ్బులు లేక బిల్డింగ్ వర్కర్స్ వెల్ఫేర్ బోర్డు నుండి ఇప్పటికే 10 కోట్ల రూపాయలు తీసుకున్నది. ఈ పథకం నిర్వహణకు అవసరమైన మొత్తం ఎక్కడ తేవాలి అంటే మళ్లీ బిల్డింగ్ వర్కర్స్ వెల్ఫేర్ బోర్డు కనిపిస్తుంది.

వివిధ సర్వేల ప్రకారం మొత్తం జనాభాలో 4% నిర్మాణ రంగంలో కార్మికులుగా ఉన్నారని తెలుస్తోంది. అంటే మన రాష్ట్రంలో సుమారుగా 20 లక్షల మంది నిర్మాణ రంగంలో ఉపాధి పొందే కార్మికులు ఉంటారు. ఇప్పుడు బిల్డింగ్ వెల్ఫేర్ బోర్డులో నమోదు చేసిన కార్మికులు ఉపాధి హామీ కూలీలతో కలిపి 15 లక్షల మంది మాత్రమే. అందులో 30,647 మంది కార్మికులకు వివిధ సంక్షేమ పథకాల కోసం ఖర్చు చేసింది 64 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే. భవన నిర్మాణ యజమానుల నుంచి వసూలు చేసిన ఒక శాతం సెస్ నిధులు సంక్షేమ బోర్డులో 1,240 కోట్ల రూపాయలు

ఉన్నాయి. అందులో నుంచి మొత్తం 294 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేశారు. సంక్షేమం కోసం వసూలు చేసిన సెస్ నిధుల నుంచి కార్మికులకు నేరుగా ఖర్చు చేసింది 5.16% మాత్రమే. కానీ ఈ చట్టం అమలు కోసం అయిన ఇతర ఖర్చులు (ముఖ్యమంత్రి మరియు కార్మికశాఖ మంత్రి తమ ఫోటోలతో ప్రచారం కోసం ఏర్పాటు చేసిన హోర్డింగ్స్ ఖర్చులతో కలిపి) 18.54%.

ప్రభుత్వ మాయ ఇంకా ఉంది. గవర్నమెంటు హాస్పిటల్స్ లో జరిగే కాన్సులన్సీ భవన నిర్మాణ కార్మికుల కుటుంబాలకు సంబంధించినవేనట. అక్కడ జన్మించిన శిశువుల సంరక్షణ కోసం 600/- రూపాయల ఖర్చుతో చేతులు కడుక్కునే లిక్విడ్, దోమతెర, శిశువులు పడుకోబెట్టడానికి ఉప్యోగించే షీట్ తదితరాలతో ఒక కిట్ ఇస్తారట. అందుకుగాను సంవత్సరానికి రూ. 30 కోట్లు ఖర్చు అవుతుందని, అందులో 20 కోట్ల రూపాయలు భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు నుంచి చెల్లించమని జూలై 6 వ తేదీన ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు ఇచ్చింది. భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ నిధి ప్రభుత్వానికి ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు డబ్బులు తీసుకునే ఎ.టి.ఎం.లా వాడుకుంటున్నది. కార్మికుల సొమ్ముతో ప్రభుత్వం ఇష్టానుసారం రకరకాల ఖర్చులు చేస్తూ సొంత ప్రచారం చేసుకుంటోంది. మరోవైపు ప్రభుత్వంలో పెద్దలుగా చెలామణి అవుతున్న నాయకులకు సంబంధించిన ట్రాన్స్ ట్రాయ్ ఇండియా లిమిటెడ్, వీటిపిఎల్, గాయత్రి కన్స్ట్రక్షన్స్ తో సహా బహుళజాతి నిర్మాణ సంస్థలు చెల్లించాల్సిన నిర్మాణ కార్మికుల సెస్ చెల్లించకుండా ఎగ్గొడుతున్న వారిపై చట్టపరమైన చర్యలు తీసుకోవటం లేదు. ప్రభుత్వం ఆర్థికంగా ప్రచారం చేసుకుంటున్న పథకాలకు సైతం ఏమాత్రం బడ్జెట్ కేటాయించకుండా కార్మిక సంక్షేమ నిధిని దారి మళ్లించడం అన్యాయం. నిర్మాణ కార్మిక సంక్షేమ నిధి రక్షణకై నిర్మాణ రంగంలోని కార్మికులు పెద్ద ఎత్తున పోరాటాలకు సన్నద్ధంకావాలి.

- ఆర్.వి.నరిసింహారావు, కార్యదర్శి సిఐటియు రాష్ట్ర కమిటీ

అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్లను కార్పొరేట్ సంస్థలకు అప్పగించరాదు

అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్లను కార్పొరేట్ సంస్థలకు అప్పగించ రాదని, ప్రభుత్వమే నిర్వహించాలని, గత 16 సంవత్సరాలుగా పని చేస్తున్న సిబ్బందిని కొనసాగించాలని, రెగ్యులరైజ్ చెయ్యాలని ఎ.పి అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్స్ కాంట్రాక్ట్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తూ రౌండ్ టుబుల్ జరిగింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 2000 నుండి గత 16 సంవత్సరాలుగా 193 అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్లను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వచ్ఛంద సంస్థల ద్వారా నిర్వహించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే వీటి నిర్వహణను అజమాయిషీ చేసింది. ఈ సెంటర్ల ద్వారా పట్టణ ప్రాంతాల్లోని పేదలకు వైద్య సదుపాయం అందించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పట్టణ ఆరోగ్య సేవలను ప్రైవేట్ పరం చెయ్యడానికి రంగాన్ని సిద్ధం చేసింది. మెడికల్ & హెల్త్ రంగంలో మెరుగైన ఆరోగ్య సేవల పేరిట ఆసుపత్రులను, సేవలను ప్రైవేట్ వ్యక్తులకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అప్పగిస్తున్నది. ఇప్పటికే చిత్తూరు జిల్లా ఆసుపత్రిని అపోలోకు అప్పగించింది. ఇతర జిల్లా ఆసుపత్రులను ప్రైవేట్ మెడికల్ కాలేజీలకు అప్పగించడానికి నిర్ణయించింది. తద్వారా మెడికల్ కాలేజీ నీట్లను కోట్లాది రూపాయలకు యాజమాన్యాలు అమ్ముకోవడానికి ప్రభుత్వమే సహకరించింది. వైద్య పరీక్షలు మెడల్కు, ఎక్స్రే సేవలను శ్రీ కృష్ణ డయాగ్నోస్టిక్స్కు, 102 సేవలను జి.వి.కె కు, 104 సేవలను (ఎన్టీఆర్ సంచార చికిత్స) పిరామిల్ స్వాస్థ్యకు, డయాలసిస్ సేవలను నెప్రో హెల్త్ కేర్ సర్వీసెస్కు, వైద్యపరికరాల నిర్వహణను డిబిఎస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్కు అప్పగించింది. 108 సేవలు జివికె ద్వారా ఇప్పటికే నడుస్తున్నాయి. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా నున్న పై సేవలను ఒకే సంస్థకు కట్టబెట్టే విధానాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ కాలంలో ముందుకు తెచ్చింది. తద్వారా వందలాది కోట్ల రూపాయలను కొన్ని సంస్థలకు కట్టబెడుతున్నది. ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తే అయ్యే ఖర్చు కన్నా 3-4 రెట్లు ఎక్కువగా ప్రైవేట్ సంస్థలకు కట్టబెడుతున్నది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం. ఒకే సంస్థకు కట్టబెట్టడం ద్వారా ముడుపులు తేలిగ్గా వసూలు చేసుకోవచ్చని ప్రభుత్వ పెద్దలు భావిస్తున్నట్లు ఉన్నది.

ప్రస్తుతం ఒక్కో అర్బన్ హెల్త్ సెంటర్ల నిర్వహణకు స్వచ్ఛంద సంస్థలకు 1.4 లక్షల రూపాయలు కేటాయించామని ప్రభుత్వం చెప్పినా, వాస్తవానికి రూ 61,700/- మాత్రమే ఖర్చు చేస్తున్నది. ఇప్పుడు ప్రైవేట్ సంస్థలు వేసిన కొటేషన్ ఎల్ 1 రేట్ల ప్రకారం

3.5 నుండి 4 లక్షల రూపాయలు కేటాయిస్తున్నది. ఈ లెక్కన ఏడాదికి రూ.81 కోట్లను ప్రైవేట్ సంస్థకు కట్టబెట్టడానికి ప్రభుత్వం సన్నద్ధం అవుతున్నది. అంతేకాక 193 పట్టణ ఆరోగ్య కేంద్రాలను ఒక ప్రైవేట్ ఆసుపత్రి యాజమాన్యానికి ఇవ్వాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే ప్రభుత్వం వివిధ మార్గదర్శకాలను రూపొందించినదనే అభిప్రాయాలు వైద్య వర్గాల నుండే వ్యక్తమవుతున్నాయి.

వైద్య, ఆరోగ్య సేవలన్నింటిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే నిర్వహించాలని, పేదలందరికి ఉచితంగా వైద్య సౌకర్యం అందించడానికి అవసరమైన బడ్జెట్ను కేటాయించాలని, మౌలిక సౌకర్యాలను అభివృద్ధి చేయాలని, రాష్ట్ర కమిటీ డిమాండ్ చేస్తున్నది.

ఐక్యపోరాటాలతోనే నిధులకు రక్షణ

ఎపి భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు నిధులను ప్రభుత్వం అక్రమంగా ఇతర ఖర్చులకు మళ్లించడాన్ని నిరసిస్తూ విజయవాడ కార్మికశాఖ ఉపకమిషనర్ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా జరిగింది. ధర్నానుద్దేశించి సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ కార్మికుల పోరాట ఫలితంగానే నిర్మాణ రంగ కార్మికుల సంక్షేమ బోర్డు ఏర్పాటైందని, పది లక్షల పైబడి వ్యయం చేసే నిర్మాణాలకు ఒకశాతం సెస్ వసూలు చేయడం ద్వారా 13 జిల్లాల్లో సంక్షేమ బోర్డుకు 13,42 కోట్లు నిధులు జమ అయ్యాయన్నారు. సంక్షేమ బోర్డు నిధులను ఇతర ఖర్చులకు వాడరాదని భవననిర్మాణ, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమానికి వాడాలని కోరారు. ధర్నాలో రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఆర్.వి.నరసింహారావు, పిల్లి నరసింహారావు పాల్గొన్నారు.

కూటి కోసం - కూలి కోసం

వాడ్రేపు వీరలక్ష్మి దేవి

అమ్మ నేను ఎనిమిదో క్లాస్ లో ఉండగా చెప్పింది. రెండేళ్లకొకసారి మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తుచేస్తూనే వచ్చింది. నా బుర్రని ఆ విధంగా 'ట్యూన్' చేసి పెట్టేసింది. చదువు తప్ప మరో లోకం ఉండకూడదు అన్నది ఆ ట్యూనింగ్. దాని ఫలితమే 'అనిమిష, ఎం.ఎన్.సి. ఫిజిక్స్ అయింది'. అనిమిష అంటే ఎవరో కాదు నేనే. ఇప్పుడు మేడమ్ కూడా అయ్యాను. ఫిజిక్స్ మేడమ్ ని.

ముఖ్యంగా ఈరోజు. ఈ రోజు ఉదయం కాలేజీకి రాగానే లేట్ గా వచ్చానని నాకు మెమో ఇచ్చారు.

నాకేకాదు. నాలాంటి ముప్పుయి మంది లెక్చరర్స్ కి. గత వారంలో మాకు తెలికుండా నోట్ చేసి కళాశాల యాజమాన్యం జారీ చేసిన మెమోలు అవి.

ఎంత లేటుట? రెండు నిముషాలు, లేదా మూడు నిముషాలు ఎవ్వరూ అయిదు నిముషాలు లేట్ లో లేరు.

మా కాలేజీ గవర్నమెంట్ ఎయిడ్ తో నడిచే ప్రైవేటు కాలేజీ. చాలా కొద్ది మంది లెక్చరర్లకే గవర్నమెంటు ఎయిడ్ తో జీతాలు వచ్చేది. మిగిలిన మేమంతా ఓ నలభైమందిమి ఎయిడ్ లేని లెక్చరర్లం.

ప్రభుత్వం తీసుకునే అనేకానేక నిర్ణయాలు సామాన్యులకు అర్థంకావు. అందులో ఒకటి ఇరవైఏళ్లుగా లెక్చరర్ల నియామకంపై ప్రభుత్వం విధించిన ఆంక్ష.

పది, పదిహేనేళ్లుగా కాలేజీ పాలకవర్గం ఇచ్చే రెండు వేల రూపాయల జీతానికి నాలాంటి 'ఎమ్.ఎన్.సి.'లు 'ఎమ్మే'లు చాలా మందిమే ఉన్నాం.

యూజీసీ అయిదో కమీషన్ పుణ్యమా అని మా ఎయిడెడ్ లెక్చరర్లలో ఎవరికీ ఇరవై వేలకి తక్కువ జీతం లేదు.

ఈ వేతన అసమానత గురించి మేం బాధపడలేదు. వాళ్లతో సమానంగా పనిచేస్తూ వస్తున్నాం. సమానమయిన పనిగంటలు. ఈ మధ్య కాలంలో పెరిగిన వెయ్యి రూపాయలతో మూడు వేల రూపాయల జీతం.

అన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. కానీ ఈ మెమోల సంగతేంటి? కాలేజీ అంతా కలకలం. ఎయిడెడ్ స్టాఫ్ మారు మాట్లాడకుండా జవాబులు రాసేస్తున్నారు.

నాకు చాలా కోపంగా ఉంది.

అమ్మని చాలాసార్లు అడిగాను. మాష్టారు ఉద్యోగం మానేసి ఏదైనా మంచి ఫర్మ్ లో సైంటిస్ట్ గా వెళ్లిపోతానని. అమ్మ వినలేదు. నెట్ లు, సైట్ లు అనే పేర్లతో ఉన్న వరీక్షలు రాయమంటోంది. గవర్నమెంటులో లెక్చరర్ ఉద్యోగాల కోసం. అంతే తప్ప 'సిటీలకి వెళ్లి అక్కడ చేసే సైంటిస్ట్ ఉద్యోగాల్లో హైరాన తప్ప సుఖం లేదమ్మా' అంటుంది. కాలే

సెంటర్ జాబ్స్ కి అసలు ఒప్పుకోదు.

వీటన్నింటికీ ఆడపిల్లనన్న భయం అమ్మకి. అందుకే ఒప్పుకోదు.

నాతోపాటు కాలేజీలో చేరిన అబ్బాయిలు ఒకటి రెండేళ్లలో వేరే చోటుకి ఉద్యోగాలు వెతుక్కుని వెళ్లిపోయారు, ఇంతకన్నా మంచి జీతాలొచ్చే ఉద్యోగాలు అవి.

మళ్ళీ కొత్తవాళ్లు రావటం, వాళ్లు ఆరునెలలూ, ఏడాది తిరక్కుండా ఎక్కడెక్కడికో ఎగిరిపోతూ ఉండడం... అబ్బాయిలుగా పుట్టడం ఎంత అదృష్టం అనిపించింది మొదటిసారి.

అమ్మకి ఆడవాళ్ల అసహాయత తెలుసు. ఆడవాళ్లు కావడమే పెద్ద అసహాయత; 'ఎన్ని అర్హతలున్నా సరే. నాన్న మోసగించాడు. ఎప్పుడూ అలాగే జరుగుతుంది. స్త్రీలు మోసగించబడతారు. జాలి గుండె వల్ల కావచ్చు. ఒంటరిగా నిలబడి నన్ను పెంచింది. అందుకే మళ్ళీ నేనెక్కడికో ఉద్యోగం కోసం వెళ్తే అక్కడ నేను ఒంటరిని, ఇక్కడ నేను లేక అమ్మ ఒంటరిదైపోతుంది.

'కన్నా? మనకు ఈ డబ్బు చాలదా? ఎంత డబ్బున్నా చాలనంతగా అనిపించేలా వస్తువులు మార్కెట్లోకి కుప్పతిప్పలుగా వచ్చిపడుతున్నాయి. నిజమే. కానీ వస్తువులు కొనుక్కునేది మన అవసరాలు తీరడానికా, లేక వాటిపట్ల మోజుతోనా? ఈ ఒక్క ప్రశ్న వేసుకోగలిగితే చాలు మన జీవితాలు స్థిమితంగా ఉండడానికి'

అంటుంది. మా ఇద్దరి జీతాలకి, మా జీవితాలు లోటు లేకుండా గడుస్తూనే ఉన్నాయి.

మా సంగతి అలా ఉంచి మా కాలేజ్ లో కెమిస్ట్రీ, జువాలజీ, మేడమ్స్ ని చూడాలి. వాళ్లు పన్నేందేళ్లుగా ఈ రెండు, మూడు వేల జీతాలకే ఇక్కడ పని చేస్తున్నారు. వాళ్లు చదివించి మర్చిపోకూడదని, ఒక మంచి వ్యాపకం ఉండాలని, ఈ ఉద్యోగాలలో ఇష్టపూర్వకంగా బందీలయ్యారు.

ఈ వేళ సమాజంలో ఇవీ అవకాశాలు. మామూలు విద్యావంతులు కాదు, పి.జి.లు చేసిన విద్యావంతులకి.

ఇదీ మా ఆడపిల్లల చదువుల ఉద్యోగాల సంస్కృతి. ఇది మా కళాశాల పాలకవర్గానికి ఎంత బాగా ఉపయోగపడుతోందా అని అనుకున్నప్పుడల్లా మిగిలిన మరెన్నో కార్పొరేట్ కాలేజీల కన్నా మా పాలకవర్గం ఎంతో మంచిది అనే దుర్మార్గపు ఓదార్పుని మాకు మేమే పొందుతూ ఉంటాం. కానీ ఈ 'లేట్ కమింగ్' గురించి వచ్చిన మెమోల సంగతేమిటి? 'జవాబు రాశావా అనిమిషా?' రమ స్టాఫ్ రూంలోకి వస్తూ అడిగింది. 'అసలు ఈ మెమోకి జవాబు ఎందుకివ్వాలి? రెండు నిమిషాలు ఆలస్యం అంత పెద్ద తప్పు కాదే' అన్నాను.

'పోనీ మానేసి చూడండి' అంది మరొక మేడం. మానేస్తే ఏమీ కాదు. కానీ ఏమైనా అవుతుందేమోననే భయం ఈ వాతావరణంలో కల్పించబడింది.

'మెమోకి జవాబు కాదు. అసలు ఉద్యోగమే మానేస్తాను' అన్నాను. చాలా అన్యాయం అనిపిస్తోంది ఈ ధోరణి. మా పెరడంతా గడ్డి మొక్కలు పీకి శుభ్రం చేసినందుకు రోజు కూలీ వంద రూపాయలిస్తాం ఒక మనిషికి. ఈ లెక్కన అతనికి మూడువేలు గిడుతుంది నెలకి. మా కంటే అతనే నయమేమో!

'నువ్వు ఊళ్లో ఏ కాలేజ్ లో చేరినా ఇదే తంతు. ఇంకా ఉన్నంతలో మనవాళ్లు మంచివాళ్లు. మొన్న 'విజేతా' కాలేజ్ లో అయితే 'లీజర్'లో కూడా కాలేజ్ లో టిఫిన్లు తినకూడదన్నారుట. ఉదయం ఏడు గంటల్లోపే ఇంటి దగ్గరే తిని రావాలని సర్క్యులర్ పంపేరట. తెలుసా!' అంది.

'అదేం ఘోరం' అన్నాం అందరం ఒక్కసారిగా. అదంతే. మన కింద పనిచేసే ఉద్యోగుల్ని ఎంతగా అణిచి ఉంచితే అంత భయభక్తులతో పనిచేస్తారు. కార్పొరేట్ సంస్కృతి తయారు చేసిన సూత్రాలు ఇవి. టిఫిన్ పేరుతో ఇటు ఐదు నిముషాలు, అటు అయిదు నిముషాలూ 'లీజర్' వాడుతున్నారని కంప్లెంట్. ఆ కాసేపట్లో మిగతా కాలేజీల్లో నియమాల వైఖరి గురించి చాలా చాలా మాట్లాడేరు అందరూ.

కానీ ఎవ్వరూ ఇక్కడి ఈ అధిక పని గంటలు, ఈ నామమాత్రపు జీతంతో చేసే ఉద్యోగాలు మానరు, ఎందుకో? మరి!

ఆ ఉదయం ఎప్పటిలాగానే నాలుగు గంటలు క్లాసు చెప్పాను. ఎంతో శ్రద్ధగా వినే విద్యార్థుల్ని చూసినప్పుడు అన్నీ మర్చిపోయి పాఠంలో లీనం అయిపోవడం ఎంత సంతోషానిస్తుందీ? ఈ సంతోషాన్ని ఎన్ని వేలతో విలువ కట్టగలం?! ఇది కార్పొరేట్ సంస్థల్ని నడుపుకునే బడా వ్యాపారస్తులకి అర్థమవుతుందా?!

మెమోలకు మధ్యాహ్నం జవాబు రాశాను. పెద్ద జవాబు. 'పని గంటల నియామకం పెట్టినప్పుడు మీకు మా వేతనాల పట్ల దృష్టి ఉందా? మా చదువుల్లో నాణ్యత, మా విద్యాబోధనలో స్పష్టత గురించి మీకేమయినా తెలుసా? ముఖ్యంగా మేం ఆడవాళ్లం ఎందుకు మీ సంస్థల్ని వదలకుండా ఇలా సేవ చేస్తున్నామో ఊహించగలరా?' అంటూ.

ఇదీ బుట్టదాఖలా అయిపోతుందని నాకు తెలుసు. ఈ విద్యా పారిశ్రామికరంగం పెద్ద ఎత్తున కొనసాగాలంటే, మేం ముఖ్యంగా పెద్ద చదువులు చదువుకునీ గోళ్లు గిల్లుకుంటూ పొరుగుారికి వెళ్లలేని ఆడవాళ్లం ఎంతో బాగా పనికివస్తాం.

మేం విద్యలో పరిశ్రమిస్తే వీళ్లు మాతో పరిశ్రమ నడుపుతున్నారు. పాలకవర్గాలన్నింటికీ తెలుసు. పురుషాధిపత్య పాలకవర్గానికి మరీ బాగా తెలుసు. బాధ్యత భుజానికెత్తుకోవడంలో ఈ ఆడవాళ్లకి ఎంత పిచ్చి ఆనందమోనని. సరిగ్గా నెల్సాన్ తర్వాత కాలేజీ ఉద్యోగానికి రిజిగ్నెషన్ ఇస్తుంటే 'మూడు నెలల ముందు చెప్పాలండీ ఇప్పటికిప్పుడు మాకు కొత్తవాళ్లు ఎక్కడ దొరుకుతారు' అంటున్నాడు కరస్పాండెంట్.

నీ ఇష్టం - ఏమైనా చేసుకో అని మనసులో అనుకుని నా ఒరిజినల్ సర్టిఫికెట్లు నా దగ్గరికి వచ్చేదాకా నెమ్మదిగా మేనేజ్ చేసుకుని బయటికి వచ్చేశాను. డి.ఆర్.డి.ఎల్.లో పదిహేను వేల రూపాయల జీతంతో ఉద్యోగం. జీతంతోపాటు చదువుకున్న చదువుకి గుర్తింపు. అమ్మ ముందు వద్దంది. కానీ ఆమె ఆలోచనకూ, నా ఆలోచనకూ పెద్ద అంతరం లేకపోయినా, ఈ విషయంలో మాత్రం ఆమెకు నేనే ధైర్యాన్ని ఇవ్వవలసి వచ్చింది.

'అమ్మా! ఈ లోకంలోకి ఒంటరిగానే వచ్చాం. కానీ వచ్చాక మన చుట్టూ ఇంత మంది పోగుపడ్డారు. మన గుండెలో కదలిక, గుండెకి నిబ్బరం ఉన్నతకాలం మనం ఒంటరివాళ్లం కాము' అన్నాను.

'నిన్ను వదిలి ఉండలేనురా తల్లీ' అంది. 'ఇప్పటికి ఎంతమంది విద్యార్థులకు చదువు చెప్పావో వాళ్లంతా నీ పిల్లలు కాదా! తెల్లారి లేచి నీ క్లాస్ లో నీ చుట్టూ ఉన్న పిల్లలందరిలోనూ నన్ను చూసుకోమని నేను నీకు చెప్పక్కర్లేదు. మాటిమాటికీ వస్తూనే ఉంటానుకదమ్మా' అంటూ ఆమె భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి గారాలు పోయాను.

అమ్మ స్త్రీగా శక్తివంతురాలే గానీ తల్లిగా బలహీనపడింది. ఇది కూడా మంచిది కాదమ్మా అని నేనే చెప్పాలి. నెమ్మదిగా నా

బట్టలు సర్దిపెట్టింది. నేను ఒంటరిగా ఉండను. హాస్టల్లో ఉంటానని ఒప్పించాను'

మా ఊళ్లో తగుపాళ్లలో ఉన్న కార్పొరేట్ సంస్కృతి ఇక్కడ విజృంభించి ఉంది. కోచింగ్ సెంటర్లు, కార్పొరేట్ విద్యాసంస్థలూ షాపింగ్ మాల్స్ను తలదన్నేలా ఉన్నాయి.

నా రూపంలో ఉంటున్న దివ్య ఒక ప్రైవేట్ టి.వి.చానల్లో పనిచేస్తోంది. రోజుకూలీలాంటి జీతం. నెలకి పదివేలూ, పన్నెండువేలూ అలా వస్తాయి. ఒక్కొక్కసారి పదిహేను దాకా వస్తాయి. ఒక సారి తన కొలీగ్ని తీసుకొచ్చింది రూమ్కి. ఆమెకు ముప్పుయివేలు జీతమట. విడిగా ఒక అపార్ట్మెంట్లో ఉంటోందిట. వాళ్లిద్దరూ మాట్లాడుకుంటుండగా తెలిసిన సంగతి వాళ్ల హెడ్కి ఎనభైవేలు జీతం అని. ఆమె కూడా మహిళే.

నాకు ఒక విషయం అర్థమయింది. మా ఊరి కాలేజీకి ఇక్కడ వాతావరణానికి ఒక తేడా ఉంది. ఇక్కడ తెలివి, చురుకుదనం, లేదా వాటితోపాటు అందం అన్నవాటిని పెట్టుబడిగా పెడితే చెల్లుబాటు అవుతుంది. కష్టపడి పనిచెయ్యగలిగినా ఫరవాలేదు.

ఆ మాటే వాళ్లతో అన్నాను. కానీ వాళ్లు నా మాట ఒప్పుకోలేదు కానీ ఆలోచనలో పడ్డారు. 'మీ ఆఫీసులో పని గంటలు ఎన్ని?' అని అడిగింది దివ్య. చెప్పాను. సెలవులు గురించి కూడా అడిగి తెలుసుకుంది. ఉద్యోగభద్రత గురించి విని ఆశ్చర్యపోయింది.

ఇది తెలుసా మీకు.....?

ప్రతి వంట గ్యాస్ వినియోగదారునికి రూ.40 లక్షల ఇన్సూరెన్సు కవరేజ్ ఉందట!

ఇప్పటి వరకు ఎవ్వరికీ తెలియని రహస్యం ఇది..

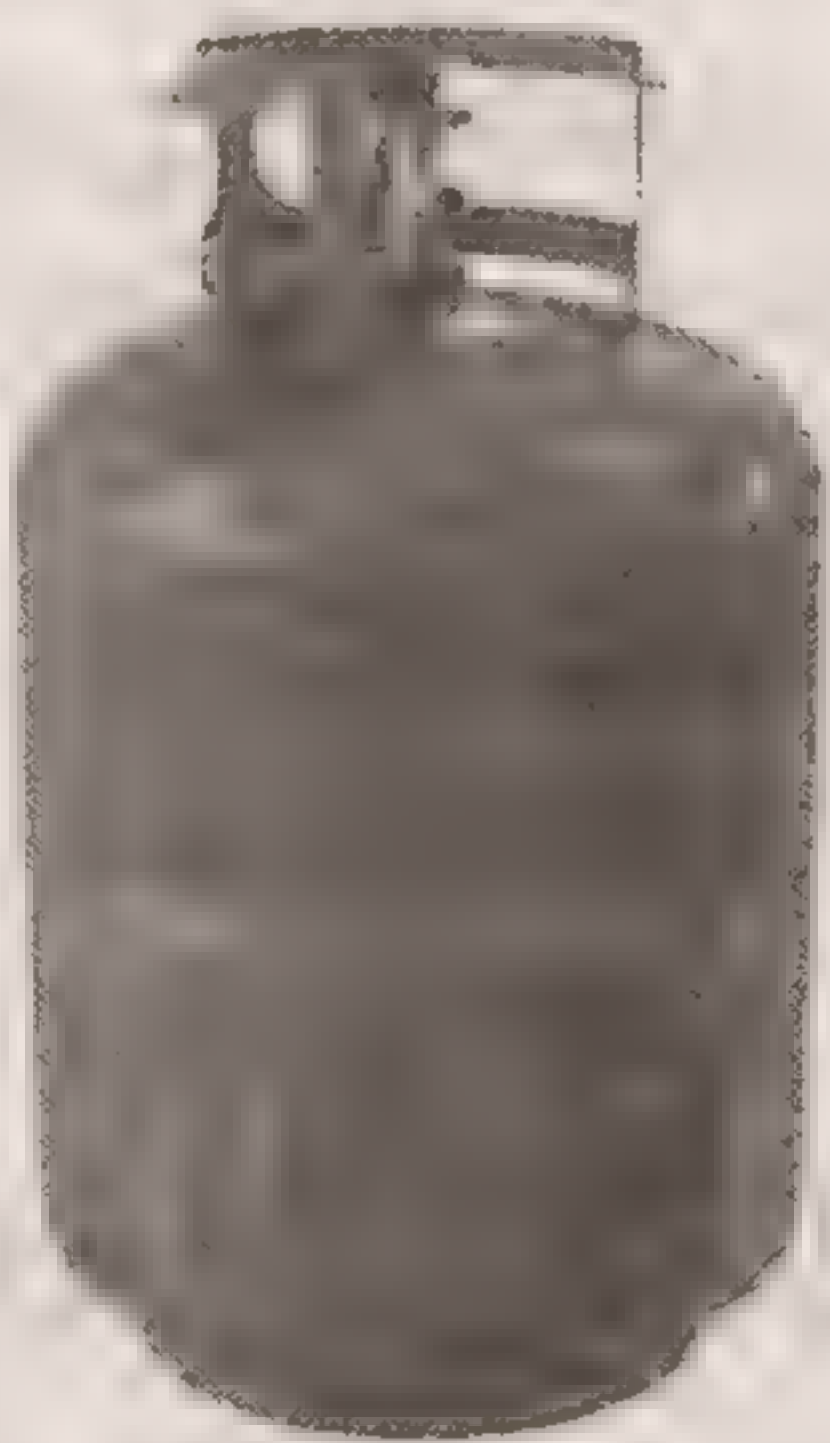
పైగా సిలిండర్ పేలిన, బయటపడ్డ వారికి కూడా రూ.30 లక్షలు ఇన్సూరెన్స్ ఇచ్చి తీరాలట!

అసలు ఇలాంటి పాలిసీ ఉందని కూడా గ్యాస్ కంపెనీ ఉద్యోగులకు కూడా తెలియదట!!

ఇక సామాన్యులకు ఏమి తెలుస్తుంది. చెప్పండి!

ప్రభుత్వం, గ్యాస్ కంపెనీలు కుమ్మకై.. ఇలాంటి ముఖ్యసమాచారాన్ని బయటకు రానివ్వడం లేదు. ఇప్పటి వరకు కొన్ని వందల గ్యాస్ (సిలిండర్ పేలిన) దుర్ఘటనలు జరిగినా, ఏ ఒక్కరికైనా ఈ పాలిసీ ద్వారా లబ్ధిపొందిన దాకలాలు ఉన్నాయా?

సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా దీన్ని ప్రచారంలోకి తీసుకురావల్సిన అవసరం ఉంది.

అప్పుడు చెప్పింది తనూ, తన స్నేహితురాలూ నెలకి ఒకసారి గాస్ట్రో ఎంట్రాలజిస్టుని ఎందుకు కలుస్తారో, తమ మానసిక ఒత్తిడి ఏమిటో, ఎందుకో ఏ రోజూ సెలవు ఉండదు. సెలవుకి జీతం కట్ చేస్తారు. నాలుగు రోజులు వరుసగా మానేస్తే పని పెరిగిపోతుంది. నేర్పు నిరూపించకపోతే ఉద్యోగమే పోతుంది. ఇందుకు గాస్ట్రోఎంట్రాలజిస్టు అవసరం.

మర్నాడు అమ్మ వచ్చింది నాతో రెండు రోజులుంది. పరుగులన్నీ చూసింది. అమ్మ ఎంతో తెలివైనది. తెలివి చాలా మందికి ఉంటుంది. అదొక్కటే కాదు. వివేకి కూడా. అమ్మా, నేనూ 'ఐమాక్స్' థియేటర్కి వెళ్లాం. అక్కడ సందడి చూసి అమ్మ సరదాపడింది నిజంగానే. 'ఎంత ఉత్సాహం ఉంటుంది యువతలో కన్నా' అంది.

మేం పైకి వెళ్లాలి ఎస్కలేటర్ ఒక వైపు, మెట్లు ఒకవైపు ఉన్నాయి. అమ్మ మెట్లవైపు నడుస్తూ అంది. 'చూశావా! పైకి వెళ్లడానికి చాయిస్ ఉంది. ఎంపిక నీ చేతిలో ఉంది. ఏదయినా ఒకే చోటికి తీసుకెడుతోంది. ఎలా వెళ్లినా నువ్వు అక్కడికి వెళ్లేక అందరితోనూ కలుస్తావు. కానీ ఎస్కలేటర్ మీద కాకుండా మెట్లు ఎక్కడానికి ఇందరిలో నామోషీగానో, చిన్నతనంగానో భావిస్తావు చూడు అక్కడ ఉంది ఈ సమాజం తాలూకు వైఫల్యమంతా' అంది. అమ్మ ఒక్కమాటలో తేల్చిపారేసింది. నిజమే ఎస్కలేటర్ ఫెయిలవ్వొచ్చు గానీ మెట్లదారి విఫలం కాదు.

అత్యధికంగా అన్నదాతలు రుణ ఊబిలో కూరుకుపోయిన రాష్ట్రాలు

రాష్ట్రం	రైతు కుటుంబాలు	రుణ ఊబిలో	శాతం
ఆంధ్రప్రదేశ్	35,96,800	33,42,100	92.9
తెలంగాణ	25,38,900	22,62,800	89.1
తమిళనాడు	32,44,300	26,78,000	82.5
కేరళ	14,04,300	10,90,800	77.7
కర్ణాటక	42,42,100	32,77,500	77.3
రాజస్థాన్	64,83,500	40,05,500	61.8
ఒడిశా	44,93,500	25,83,000	57.5
మహారాష్ట్ర	70,97,000	40,67,200	57.3
పంజాబ్	14,08,300	7,49,900	53.2
పశ్చిమ్ బంగ	63,62,400	32,78,700	51.5

కెప్టెన్ లక్ష్మి సెహగల్

2వ పేజీ తరువాయి

బ్రిటిష్ వారు 1946 మార్చి 4వ తేదీన ఆమెను యుద్ధభైదీగా ఇండియా తీసుకువచ్చారు. ఆమెకు భారత్ లో లభించిన స్వాగతం సంరంభం అంతా ఇంతా కాదు. కుటుంబ సభ్యులు రాత్రంతా బోస్ గురించి ప్రశ్నలు వేసి వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నారు.

'ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెస్ లో కల్నల్ గా పనిచేసిన ప్రేమ్ కుమార్ సెహగల్ ను వివాహమాడారు. అప్పుడే లక్ష్మి సెహగల్ అయ్యారు. వీరికి ఇద్దరు పిల్లలు. సుభాషిణీ, అనీషా కాన్పూరులో తిరిగి తన వైద్యవృత్తిని కొనసాగించారు. ముస్లింలకు వైద్యం చేసిన ఏకైక వైద్యురాలిగా అప్పట్లో ఆమె మైనార్టీలలో మంచి పేరు సంపాదించుకున్నారు.

సిపిఎం సభ్యత్వం (1971)లో తీసుకున్నారు. తమ పెద్దమ్మాయి సుభాషిణీ ప్రభావం కూడా ఎంతో ఉంది. "పీపుల్స్ డెమోక్రాసీ" క్రమం తప్పకుండా చదివేవారు లక్ష్మి. 1971లో బంగ్లా యుద్ధం ప్రారంభమైంది. ఆ సంఘీభావ సంఘంలో డాక్టరుగా స్వచ్ఛందంగా చేరారు. అదే పీపుల్స్ డెమోక్రాసీలో 'అన్ని రకాల సహకారం అవసరం' అంటూ కా.జ్యోతిబసు ఇచ్చిన పిలుపు లక్ష్మి సెహగల్ ను ఆకట్టుకుంది. సరిహద్దుల దగ్గర వైద్య సదుపాయాన్ని అందించడానికిగాను పిలుపు రావడం జరిగి పోయాయి. ఎంతో నిబద్ధతతో వైద్య సహాయం అందించారు లక్ష్మి. అనంతరం కాన్పూరు రాగానే పార్టీ సభ్యత్వం తీసుకున్నారు. పార్టీ తరపున రాజ్యసభ సభ్యురాలిగా పని చేశారు.

వృద్ధాప్యంలో సైతం కాన్పూర్ లోని సివిల్ లైన్స్ రోడ్ లోని ఆసుపత్రికి ప్రతిరోజూ వెళ్ళేవారు. అక్కడికి ఎక్కువగా పేద, కార్మిక

కుటుంబాలకు చెందినవారే వచ్చేవారు. డబ్బుందా లేదా అనే విషయాన్ని పట్టించుకోకుండానే లక్షలాది మందికి ఉచితంగా వైద్యం అందించిన నిస్వార్థ సేవకురాలు. వైద్య వృత్తితోపాటుగా సామాజిక కార్యక్రమాలు చేస్తూ నిత్య స్ఫూర్తి ప్రదాతగానే వెళ్ళిపోయారు.

తను చేసిన సేవలకు గాను లక్ష్మి సెహగల్ ఎన్నో అవార్డులు అందుకున్నారు. భారత ప్రభుత్వం 1998 సం॥లో ఆమెను అత్యంత ప్రతిష్టాత్మక పద్మ విభూషణ్ అవార్డుతో సత్కరించింది. అఖిల భారత ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘం (ఐద్వా) 1981లో ఏర్పడింది. ఆ సంఘం వ్యవస్థాపక సభ్యులలో లక్ష్మి సెహగల్ ఒకరు. 1984లో భోపాల్ గ్యాస్ దుర్ఘటన జరిగినపుడు నగరం నుండి వెళ్ళిన వైద్య బృందానికి లక్ష్మి సెహగల్ నాయకత్వం వహించారు. తరువాత గ్యాస్ ప్రభావం గర్భిణీలపై ఎలా ఉంటుందన్న అంశంపై ఒక నివేదిక రూపొందించి 2002లో భారత రాష్ట్రపతి పదవికి వామపక్ష అభ్యర్థిగా బరిలోకి దిగారు. ప్రత్యర్థి అబ్దుల్ కలామ్ పై విజయం సాధించలేకపోయినా ప్రచార సమయంలో మతతత్వ రాజకీయాలను ఎదిరించ బానుకున్నారు!! అంతటి భావ పరిణితి సెహగల్ సొంతం. అప్పట్లో బిజెపితో స్నేహం చేస్తున్న చంద్రబాబునాయుడు "లక్ష్మి సెహగల్ ఎవరికి తెలుసు?" అని అపహాస్యం చేశారు. హైదరాబాద్ సభలో మాట్లాడినపుడు ఆమె "ఆయనకు నేను కాకపోయినా కనీసం నేతాజీ అయినా తెలుసునని ఆశిస్తాను" అని చమత్కరిస్తే చప్పట్లు మార్మోగాయి. లక్ష్మి సెహగల్ పెద్ద కుమార్తె సుభాషిణీ అలి, సిపియం పొలిట్ బ్యూరో సభ్యురాలు.

తొంభై యేళ్ళ పండు వయస్సులో సైతం కాన్పూరులోని తన ఆసుపత్రిలో లక్ష్మి సైగల్ రోగులకు ఉచిత వైద్య సేవలు అందించారు. పేదరికం, అన్యాయం, మతమౌఢ్యం, ప్రజల్ని విభజించే భావజాలంపైన పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు. 2012, జూలై 23 న ఆమె తుది శ్వాస విడిచారు.

అంగన్ వాడీలపై వేధింపులు మానుకోవాలి

తిరువతి మెడికల్: జిల్లాలో పనిచేస్తున్న అంగన్ వాడీలపై తక్షణమే మానుకోవాలని సీఎడీయూ జిల్లా కార్యదర్శి వాడ గంగరాజు డిమాండ్ చేశారు. తంబళ్లపల్లి ప్రాజెక్టులో పనిచేస్తున్న పుష్కలత అధికారులు వేధింపులు రాకలేక ఆత్మహత్యాయత్నంకు పాల్పడి రుయా ఆసుపత్రిలో చికిత్స పొందుతోంది. ఈ నేపథ్యంలో ఆమెను పరామర్శించేందుకు వాడ గంగరాజు రుయా ఆసుపత్రికి చేరుకున్నారు. ఆత్మహత్యాయత్నంకు గల కారణాలను బాధితుల నుంచి అడిగి తెలుసుకున్నారు. ఈ నందర్బంగా గంగరాజు మీడియాతో మాట్లాడుతూ

గత 23 ఏళ్లుగా అంగన్ వాడీ కేంద్రంలో పనిచేస్తున్న పుష్కలతపై ప్రాజెక్టు అధికారులు మాత్రం స్వార్థంతో వేధింపులకు పాల్పడ్డారని. ఆ వేధింపులకు కారణకేసే ఆమె ఆత్మహత్యాయత్నానికి పాల్పడిందని ఆరోపించారు

ఏపీ అంగన్ వాడీ వర్కర్స్, హెల్పర్స్ యూనియన్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి వాడేశ్రీ మాట్లాడుతూ పుష్కలతపై వేధింపులకు పాల్పడిన అధికారులపై చర్యలు తీసుకోవాలని, లేని పక్షంలో జిల్లా వ్యాప్తంగా ఆందోళనలు చేయాల్సి వస్తుందని హెచ్చరించారు.

పుష్కలతను పరామర్శిస్తున్న వాడ గంగరాజు

'కబాలి'

నటీనటులు : రజనీకాంత్, రాధికా ఆప్టే, ధన్విక, విన్ స్టన్ చావో, జాన్ విజయ్, నాజర్, దినేష్, కలైయరసన్ , కిషోర్ తదితరులు.

ఒకే ఒక్క టీజర్..వేళ్లతో తనను తాను చూపిస్తూ కబాలి రా.. అనే రజనీ డైలాగ్. మాఫియా డాన్ గెటప్.. 'నిప్పురా..' అంటూ సాగే పాట. వీటిని చూపిస్తూ సినిమాను ఆకాశమంత ఎత్తుకు పల్లిసిటీని తీసుకెళ్లిపోయారు దర్శక నిర్మాతలు. ఇంతకుముందు రాజమౌళి 'బాహుబలి'లో విషయంలోనూ అంతే హైప్ వచ్చింది. సినిమా కథ విషయంలో తేడా ఉన్నా రజనీ స్టయిల్ కోసం 'బాషా'కు మించిన కథేదో ఉందేమోనని ఊహించుకుని ఎప్పుడుడెప్పుడు చూడాలన్న ఆసక్తి రేకెత్తించారు. ఆ ఉత్కంఠకు తెరదించుతూ జూలై 22 న 'కబాలి' ప్రేక్షకుల ముందుకు వచ్చి 'కబాలి'లో ఏముందో చూద్దాం.

మలేషియా జైల్లో పాతికేళ్ల పాటు శిక్ష అనుభవించి బయటికొస్తాడు కబాలి (రజనీకాంత్). అతడి కోసం వేలాది మంది ఆశగా ఎదురు చూస్తుంటారు. కబాలి బయటకు రాగానే అతడి అనుచరులు, అభిమానులు బ్రహ్మరథం పడతారు. డ్రగ్ మాఫియా చేతుల్లో చిక్కుకొని బాధలు పడుతున్న వాళ్లందరి జీవితాల్లో కబాలి రాకతో వెలుగు వస్తుంది. ప్రత్యర్థుల్లో దడ మొదలవుతుంది. వచ్చీరాగానే తన ప్రత్యర్థి మురాను టార్గెట్ చేస్తాడు. ఒక్కొక్కరినీ చంపేస్తూ ఆఖరికి మాఫియా డాన్ టోనీకీ చెక్ పెడతాడు. ఇంకోవైపు తన భార్య కోసం వెతుకుతుంటాడు. ఆ క్రమంలో ఆమెతో పాటు కూతురూ ఉందని తెలుస్తుంది. వారిని తనెలా కలుసుకున్నాడు ప్రత్యర్థికి ఎలా బుద్ధి చెప్పాడు అనేది మిగిలిన కథ.

తమిళనాడులో కబాలేశ్వరరావు అనే డాన్ ఉండేవాడనీ. కబాలి అతని కథ అనేది కూడా ప్రచారం జరిగింది. 'సర్కార్'లో అమితాబ్ పోషించిన తరహా పాత్రనే రజనీ చేశాడు. ఎటువంటి జిమ్మిక్కులు లేకుండా తన స్టయిల్ను హుందాగా చేశాడు. పొట్ట నింపుకోవడానికి భారత్ నుంచి మలేషియా వచ్చిన వారి గురించే కథంతా. రబ్బరు తోటల్లో పనిచేసే చైనా వారి కంటే భారతీయులకు

తక్కువ వేతనాలు, చులకన భావంతో ఊసే విధానాన్ని కబాలి ప్రశ్నిస్తాడు. దాంతో అక్కడి భారతీయులకు హీరో అయిపోతాడు. అప్పటికే వారి పక్షాన పోరాడుతున్న సీతారామరాజు (నాజర్) ఇతనిలో చురుకుదనాన్ని చూసి ప్రోత్సహిస్తాడు. ఆ తర్వాత పరిణామాల వల్ల మాదకద్రవ్యాల వ్యాపారం మలేషియాలో ప్రవేశించడంతో.. 43 అనే నంబర్తో టోనీని డ్రగ్ మాఫియాను నిర్వహిస్తాడు. దీన్ని సీతారామరాజు అడ్డుకుంటాడు. దీంతో ఆయన్ను చంపేస్తాడు. తన గురువును చంపిన వారిపై దాడి చేసినందుకు గాను కబాలి కుటుంబాన్ని ప్రత్యర్థులు మట్టుపెడతారు. చివరికి తనే ఇవన్నీ చేశాడని నమ్మించి కబాలిని జైలు పాలు చేస్తారు. క్లుప్తంగా కథ ఇది. అటు ఇటుగా 'చిత్రపతి'లాగా అనిపించినా కొన్ని తేడాలున్నాయి. కబాలిలో సరైన ఎమోషన్స్, ఫీలింగ్స్, ఎంటర్టైన్మెంట్.. పాత్రలతో కనెక్ట్ అయ్యే విధానం సరిగ్గా లేదు. వన్మేన్ షోగా రజనీకాంత్ సినిమాను నడిపించాడు. 25 ఏళ్లనాడు దూరమయైన తన భార్యను వెతికే ప్రయత్నంలో అతనికి ఎదురైన అడ్డంకులను ఎలా తొలగించుకున్నాడనేది సెకండాఫ్. రజనీ మార్కు మేనరిజమ్ను ఆస్వాదిస్తూ కేరింతలు కొడదాం అనుకుంటే మాత్రం నిరాశ తప్పదు. రజనీ ఇంట్రడక్షన్.. ఆ తర్వాత వచ్చే ఫైట్తో 'కబాలి' అంచనాలకు తగినట్లే సాగేలా కనిపిస్తుంది కానీ.. ఆ తర్వాత కథనం నెమ్మదై ప్రేక్షకులకు నీరసం తెప్పిస్తుంది. ఫ్లాష్ బ్యాక్ ఆసక్తిగా లేదు. ఇంటర్వెల్ ముందు టీవీస్టు, యాక్షన్ ఎపిసోడ్ బాగున్నాయి. కానీ ద్వితీయార్థంలో కథానాయకుడు భార్యను వెతుక్కుంటూ వెళ్లే ఎపిసోడ్ మళ్లీ ఉత్సాహాన్ని నీరుగార్చేస్తుంది. పరిచయ సన్నివేశాల్లో కనిపించిన ఎనర్జిటిక్ రజనీ.. చివరి అరగంటలో పునర్దర్శనం ఇచ్చి కొంత వరకు వినోదాన్నిస్తాడు.

- మురళీ

జులై 29 బ్యాంకు ఉద్యోగుల దేశ వ్యాప్త సమ్మె

న్యూఢిల్లీలో...

విజయవాడలో..

సమ్మెతో స్తంభించిన బ్యాంకు

ముంబయిలో..

కర్ణాటకలో..

సెప్టెంబర్ 2 సమ్మే సన్నాహక సమావేశాలు

కేంద్రకమిటీ సమావేశంలో ప్రసంగిస్తున్న ఎ.కె.పద్మనాభన్

సెప్టెంబర్ 2 సమ్మే పోస్టర్ను విడుదల చేస్తున్న సిఐటియు నాయకులు

రాయలసీమ ప్రాంతీయ సదస్సు హాజరైన ఉద్యోగ కార్మికులు

విశాఖలో కార్మిక సంఘాల సెమినార్‌లో ప్రసంగిస్తున్న సిహెచ్ నర్సింగరావు, హాజరైన ఉద్యోగ కార్మికులు

కృష్ణాజిల్లా కార్మిక సంఘాల సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న ఉమామహేశ్వరరావు

సదస్సుకు హాజరైన ఉద్యోగ కార్మికులు

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLV01A 510
పుస్తకం పేరు	కాగితం మీద
తారీఖు	28/8/23
ముందు అట్ట	44
వెనుక అట్ట	45
మొత్తం పేజీలు	37
నిర్దేశిత పేజీలు	No
భాగం పేజీలు	No
లేఖ పేజీలు	No
తయారు చేసినది	sandhya
పేజీలు విడదీసినది	sandhya
స్కాన్ చేసినది	Manthu
పరిశీలించినది	pragathi
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
స్కానింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good